

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

258

agent secret la

Damian

86237

D 001489

ELAV. BUF

D 001489

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

PENTRU UZ INTERN

de Io. Buiș

AGENT SECRET
LA
DAMASC

Seria 0505

1968

Traducerea a fost realizată de:
lt. col. MARCEL MORAHU și
lt. maj. CONSTANTIN GIDEA

DIN PARTEA REDACȚIEI

La puțin timp după terminarea celui de-al doilea război mondial, o dată cu crearea în anul 1948 a statului Israel, în lumea spionajului și-a făcut formal apariția un nou concurent — Serviciul de informații izraelian.

Numim formală această apariție, întrucât bazele serviciului de spionaj izraelian fuseseră puse cu mult timp în urmă, încă în perioada începutului activității sioniste pe plan mondial.

În condițiile unui conflict puternic și permanent cu forțele arabe, generat de vechi dispute teritoriale, și aflându-se pe un teren în care acțiunile marilor puteri, interesate în menținerea și ocuparea unor noi poziții în această regiune a globului, s-au clocotit, din o dată, statul Israel a pus un accent deosebit pe întărirea forței sale militare și perfecționarea sistemului său informațional.

Folosind experiența de decenii în munca de informații a organizațiilor sioniste, bucurându-se de „asistența tehnică” a serviciului de spionaj american și dispunând de mari fonduri bănești și materiale, culegute de guvern și, mai ales, de căutarea finanță evreiască din lume, Serviciul de informații izraelian a devenit, în cei douăzeci de ani cîși au trecut de la înființarea sa, un organism informativ redutabil.

Puterea de pătrundere și, în general, forța serviciului de spionaj izraelian au ieșit în evidență în numeroase operațiuni pe care le-a dus la bun sfârșit atât asupra țărilor arabe vecine cât și în cele mai îndepărtate zone ale globului.

Combinația care a făcut posibilă capturarea la Buenos Aires a călăului nazist Adolf Eichmann și transportarea în secret a acestuia în Israel constituie o dovadă elocventă a posibilităților și „înțeleptei” de care dispune în zilele noastre spionajul izraelian. În mod deosebit, țările sa a fost relevată în timpul conflictului militar arabo-izraelian din iunie 1967.

Analizând cauzele victoriei fulgerătoare a Israelului asupra țărilor arabe, în mod unanim, specialiștii militari au subliniat importanța deosebită pe care au avut-o datele informațive precise și detaliate obținute de Serviciul de informații izraelian asupra grupării și dislocării forțelor principale ale țărilor arabe, a nivelului înzestrării tehnice și stadiului pregătirii de luptă a acestora, a sistemului lor de apărare antiaeriană a teritoriului, a nodurilor de radiolocație și a altor domenii importante privind apărarea și securitatea lor.

Astfel, Moshe Dayan, comentând victoria forțelor armate israeliene, a arătat: „rolul serviciului de informații nu a fost inferior celui jucat de aviație și tancuri, iar oamenii care lucrează în acest organ au săvârșit fapte care nu pot fi ignorate”.

Din punctul de vedere al securității statului nostru, activitatea serviciului de spionaj izraelian nu trebuie și nu poate fi ignorată din două motive principale.

Avem în vedere, în primul rând, pericolozitatea generală pe care o prezintă acest serviciu de spionaj, faptul că și țara noastră se află în „zonă sa de operații” și că în cadrul comunității ebreiești din România dispune de o bună bază de recrutare. În al doilea rând, ținem seama de faptul că studierea modului său specific de lucru și a experienței pe care o acumulat-o oferă posibilități aparatului nostru de securitate să găsească cele mai eficiente de contracarare a acțiunilor pe care le întreprinde împotriva statului nostru. Totodată, din studierea experienței acestui organ de informații evoluat pot

fi desprins concluzii de un real folos pentru perfecționarea muncii de securitate, îndeosebi a activității de contraspionaj.

Acestea au fost considerentele pentru care, pe baza unor materiale apărute în străinătate, a fost realizată lucrarea de față. Fundamentată pe fapte și evenimente autentice, ea descrie modul în care serviciul de spionaj izraelian a recrutat, pregătit și infiltrat în Siria, cu misiuni informative, pe agentul său Elie Cohen, alias Kamal Amin Tadles. De asemenea, lucrarea se referă la modul în care a acționat agentul infiltrat, cum au fost organizate legăturile cu el, precum și împrejurările în care a fost descoperit de către organele contra-informative ale Siriei.

Ceea ce atrage atenția de la început celui care studiază cazul Elie Cohen este meticulozitatea cu care Serviciul de informații izraelian își concepe, își pregătește și execută operațiunile de spionaj, răbdarea ce o manifestă în atingerea obiectivelor sale și atenția pe care o acordă faptelor de conduită ale agenților săi, legendelor utilizate și prevederii reacțiilor posibile în tabăra adversă față de acțiunile pe care le inițiază.

Recrutat după îndelungi și aprofundate verificări din rândul celor care făcuseră din apartenența lor la mișcarea sionistă un adevărat cult, Elie Cohen este supus mai întâi unui intensiv proces de pregătire în problemele generale ale muncii de informații. Pregătirea noului agent se realizează individual, sub conducerea unuia din cele mai experimentate cadre din centrul spionajului izraelian, cuprinde în tematica ei o gamă foarte largă de cunoștințe și are un pronunțat caracter aplicativ. Probleme cum sînt culegerea informațiilor, contrașloajul, tehnica transmisiunilor, apărarea cu și fără armă și altele fac obiectul unor exerciții practice de mare eficiență. Remarcăm în acest sens exercițiul complex realizat în Ierusalim, prin care agentul a fost pus în condiții apropiate de cele în care urma să acționeze în străinătate. În vederea consolidării cunoștințelor și deprinderilor informative formate anterior și a verificării mai riguroase a capacității sale.

După depășirea etapei instruirii în problemele generale ale muncii de informații, Elie Cohen este antrenat în realiza-

rea unei pregătiri strîns legate de misiunea pe care o avea de îndeplinit: infiltrarea în Siria și obținerea de informații cu caracter secret din toate domeniile de activitate ale acestei țări, cu precădere din cel militar.

La baza întregii combinații concepute în vederea infiltrării lui Cohen în Siria a stat ideea substituirii acestuia lui Kamal Amin Taubes, descendent dintr-o veche familie siriană, unul din sutele de mii de emigranți arabi din Buenos Aires, cărora afacerile îi reușiseră din plin și care moșteniseră de la părinții săi — decedați — o puternică dragoste față de patria sa — Siria.

În etapa care urmează, Cohen desfășoară o muncă asiduă pentru însușirea completă a noii sale biografii, a tuturor detaliilor legate de părinți, rudele și copilăria personajului cărui urma să i se substituie. Un loc important în instruirea sa îl ocupă acum însușirea limbii spaniole, documentarea în problemele de comerț, cunoașterea modului de viață din Argentina, a situației coloniei arabe din această țară.

Identificându-se cu noul personaj, după o scurtă escală în Europa, Elie Cohen ajunge în Argentina și se stabilește la Buenos Aires. Aici, avînd la dispoziție un cont în bancă, de se va mări mereu, precum și toate cele necesare unui om de afaceri, începe să acționeze pentru a deveni cunoscut și a câștiga încrederea cercurilor arabe care, nu peste mult timp, vor afla, în mod încredincios, un apărut însemnat la reușita infiltrării sale în Siria. Frecventează restaurantele, cinematografele și cluburile arabe, înnoadă multe legături de prietenie și oferă donații substanțiale, în scopuri filantropice, comunității arabe. Farmecul, siguranța și inteligența sa, sentimentele patriotice față de Siria, pe care le exteriorizează cu multă urdă punga mereu deschisă atrag spre el cele mai influente personalități ale coloniei arabe, inclusiv pe generalul Amin El-Mahez, comandantul militar al Siriei la Buenos Aires.

După trei luni de sedere în Argentina, condițiile pentru infiltrare în Siria sînt coapte. Animat de „un dor nestîns față de țară și de hotărîrea de a participa nemijlocit la imensa

operă națională care se desfășoară în Siria”, cu servieta plină de recomandări călduroase, semnate de cele mai prestigioase nume ale coloniei arabe din Argentina și avînd toate vizele necesare pe pașaportul său, Elie Cohen se desparte „cu emoție” de prietenii lui, spunîndu-le că pleacă pentru cîteva luni în Europa, după care își va continua lucrul spre Damasc, unde se va stabili definitiv.

Ajuns în Israel, Elie Cohen intră în ultima fază a pregătirii sale în vederea activității informative pe care trebuia să o desfășoare în Siria. Un accent deosebit în pregătirea sa este pus pe problemele politicii interne și externe a Siriei, pe cunoașterea diferitelor grupări politice din această țară și a raporturilor dintre ele în lupta pentru putere, pe o largă documentare asupra armatei siriene. În strînsă legătură cu toate acestea, sînt reluate, în scopul completării și aprofundării, unele probleme ale tehnicii culegerii informațiilor, ale minuirii aparatului de radio emisie-recepție, precum și ale conduitei pe care urma să o aibă la Damasc.

În primele zile ale anului 1962, sub acoperirea falsei sale identități și după un scurt popas în Elveția, Elie Cohen intră în Siria. Momentul introducerii sale în Siria este bine ales. În acea perioadă, cercurile politice și militare siriene, care reușiseră de curînd să provoace spargerea uniunii egipteano-siriene, se temeau de o contraofensivă și, ca atare, toată atenția lor era concentrată spre Egipt. Ele căutau cu disperare noi prieteni și fonduri atât în rîndul populației siriene, cît și în acela al emigranților din străinătate. Elie Cohen, „milionarul”, „patriotul înfocat”, dotat cu excelente scrisori de recomandare, este chiar omul situației. El se introduce rapid în inima cercurilor bancare și comerciale, care înăpînaseră țîrșitura de stat în Siria, și, prin intermediul acestora, intră în contact cu demnitarii ai noului regim, militari și înalți funcționari din Damasc. De aici încolo, nici o poartă nu-i va fi închisă: intră fără dificultăți în cabinetele miniștrilor, întreține relații de prietenie în sinul statului major și participă la reuniunile virfurilor partidului Baas. Generalul Hafez, bunul său prieten, devine ministru de interne și apoi șeful statului.

Putine sînt cazurile în care un agent străin a reușit să ocupe o poziție atât de importantă în tabăra adversarului.

Timp de trei ani, Elie Cohen va transmite Tel-Avivului prin radio, în ascunzătorile amenajate în interiorul diferitelor obiecte de artizanat pe care firma sa le comercializa în Europa, precum și cu ocazia deplasărilor „în interes de afaceri” pe care le-a făcut în străinătate, informații de o valoare excepțională pentru Israel.

În ianuarie 1965 activitatea agentului izraelian în sfîrșit, este sărăcit de organele de contraspionaj siriene în locu- ința sa la cîteva secunde după ce încheiase obisnuita trans- miteri prin radio a informațiilor. A urmat ancheta, judecata, execuția.

Cu privire la cauzele care au determinat căderea lui Elie Cohen, în literatura străină au apărut două versiuni princi- pale. Prima din acestea susține că agentul a fost descoperit ca urmare a activității desfășurate de către organele de con- traspionaj ale Siriei, care, la un moment dat, au început să-l suspecteze. Cea de a doua consideră că un mare rol în des- coperirea lui l-a jucat întîmplarea. În legătură cu această ul- timă versiune, în revista „Lectures pour tous” nr. 164 din august 1967 întîlnim următorul pasaj:

„De mai multe luni serviciile secrete siriene erau în stare de alertă. Toyara, șeful secției „Palestina” din Biroul 2 sirian, a decanșat primul alarmă. Încă din vara anului 1964 el re- marcaseră că multe hotărîri luate la eșalon guvernamental erau difuzate, chiar a doua zi, de radioul izraelian, în buleti- nul de știri de dimineață sau de la prînz. Pe de altă parte, hotărîri ~~secrete~~, luate în cerc restrîns, erau cunoscute în Israel înainte chiar ca toți responsabili sirieni să fie infor- mați despre ele. Toyara a fost frapat și de precizia bombar- damentelor izraeliene în cursul incidentului din 13 noiembrie 1964. Pentru el nu mai exista îndoielă: spioni care lucrează pentru Israel sînt infiltrați în sferele cele mai înalte ale gu- vernului sirian. De asemenea, el era sigur, avînd în vedere rapiditatea cu care informațiile ajungeau la Tel-Aviv, că ace- ste sînt transmise prin radio.

În toamna anului 1964 sînt efectuate, cu ajutorul unor aparate perfecționate, de origine sovietică, mai multe încer- cări pentru a descoperi emițătoare clandestine. Zădărnice însă.

În ianuarie 1965 sirienii au un noroc de necrezut. Cu ci- teva săptămîni mai înainte, un mare cîrgou sovietic a dex- cărat mai multe lăzi. Erau aparate de transmisie de un tip nou, destinate să înlocuiască echipamentul arhaic în- trebuințat în armată. Se hotărîște ca înlocuirea aparatu- rii să se facă la 7 ianuarie, în care scop se ordonă ca toate aparatele de transmisie ale armatei să-și înceteze acti- vitatea pe timp de 24 de ore. Și cînd toate aparatele erau mu- te, posturile receptoare militare captează o emisiune misterio- asă.

O echipă de agenți secreți se îndreaptă cu ajutorul apa- ratelor de detectare în direcția sursei emisei. Aceasta însă încetează în timp ce se aflau pe drum. După calculele efec- tuate, se apreciază că emisia a fost realizată din locuința lui Kamal Amin Taabes. Acest rezultat este apreciat ca fiind o eroare. Este imposibil ca Taabes să fie spion. El este în afara oricărei bănuieli. Și totuși, seara, are loc o nouă încercare ca- re se soldează cu același rezultat. Serviciile secrete siriene, pentru a doua oară, cred că s-au înșelat. Se hotărîște însă ca echipa să stea în apropierea cartierului în care locuia Taabes și să se facă o descîndere asupra casei acestuia chiar în mo- mentul emisei.

A doua zi, cînd, la ora 8 dimineața, prînturile sacadate răsună din nou în căști, agenții pătrunseră val-virtej în vi- lă. Ei îl găsiră pe Kamal Amin Taabes lîngă emițătorul său. Așa a căzut Elie Cohen.”

În legătură cu cele două versiuni privind împrejurările în care a fost descoperit agentul izraelian, părerea noastră este aceea că, chiar și în situația în care întîmplarea a jucat un rol excepțional, au existat suficiente temeiuri ca organele de contraspionaj ale Siriei să-l aibă în atenție și să-l urmă- rească sistematic cu mult timp înainte de demascarea sa. Aceasta, deoarece, pe lîngă multiplele aspecte ale activității sale, care evidențiază o înaltă calificare personală și o îndru-

mare din cele mai competente din partea cenzurii din Tel-Aviv, Elie Cohen a comis și greșeli, după cum o privesc și unele indicații necorespunzătoare. Dintre acestea semnalăm: firmitatea orolilor de intrare în legătură prin radio cu Tel-Avivul; discordanța între legenda de mare comerciant, cu bogate rezerve materiale, și rezolvarea fetei nici un funcționar sau secretar a lucrărilor de birou, de întreținere a somptuoasei sale locuințe și chiar a menajului; faptul că și-a creat relații apropiate în exclusivitate numai cu persoane care dețineau secrete de stat și militare etc.

Dacă aceste greșeli au scăpat atenției contraspionajului sirian, explicația rezidă în aceea că Elie Cohen a reușit să cîștige încrederea celor din entourageul său într-un asemenea grad, înest minusculele care au existat în conduita lui nu au fost rezolvate. Se confirmă astfel încă o dată necesitatea ca organele de contraspionaj să nu se laxe fațate de aparențe și să deosebească discernământ și vigilență.

În încheiere, pe lângă sublinierile făcute mai sus, ținem să remarcăm că și în prezent serviciile de spionaj străine folosesc pentru realizarea pătrunderilor lor informative metoda clasică a infiltrării de agenți prin substituirea lor unor cetățeni ai statului în care sînt trimiși.

Se pare că, în ultimii ani, o astfel de posibilitate nu a stat în centrul preocupărilor tuturor ofițerilor noștri. Modul în care serviciul de spionaj izraelian a folosit această metodă și rezultatele deosebite pe care le-a obținut sînt de natură a ne determina să acordăm toată atenția identificării eventualilor agenți străini infiltrați pe teritoriul țării noastre prin substituirea de persoane.

Cazul Elie Cohen, studiat în ansamblul său, oferă posibilitatea desprinderii unor concluzii și învățăminte valoroase.

Nu ne îndolm că această carte va fi citită cu mult interes de către ofițerii de securitate și că ea va constitui un bun prilej de reflecții asupra celor ce au de făcut pentru continuă perfecționare a muncii de securitate.

Elie Cohen

ULTIMA NOAPTE

Luni 17 mai 1965, cu câteva minute înainte de miezul nopții, Elie Cohen află că va muri.

Pașii grăbiți ai gardienilor care făceau să răsunе coridorul și zgomotul cheii în broasca celulei sale izolate l-au făcut să tresară din somn. Ridicat cu un gest brusc pe patul de campanie, pe jumătate adormit, el distinse înii, în lumina slabă a unei lămpi de noapte, doi soldați sirieni. Timp de o secundă a crezut că torturile din zilele precedente vor reîncepe.

Se desteptă complet. Numai după aceea constată prezența, între cei doi soldați, a președintelui tribunalului militar special, colonelul Dallî, și a bătrînului rabin din Damasc, Nissim Andabo. Vizita neprevăzută, în plină noapte, a colonelului însoțit de rabin, îi scoase în evidență inevitabila sa execuție. Nu a avut timp să schițeze nici un gest, căci robustul colonel l-a și ordonat cu vocea lui guturală, exagerat de mîndră, să se îmbrace și să fie gata de plecare.

Era exact miezul nopții cînd Elie Cohen, în poziție de drepti, în celula cea mai bine păzită a închisorii El-Maza din Damasc, a auzit aceste cuvinte din gura colonelului Dallî: „Vei fi executat în această noapte, prin spinzurătoare”.

Ofițerul sirian, care se adresase lui Elie Cohen în arabă, se dădu un pas înapoi pentru a face loc rabinului Nissim

Andabo. Bătrînul, în vîrstă de optzeci de ani, cu barba albă, încovoiat de ani și distrus de emoție, începu să recite cu voce tremurată o rugăciune în ebraică: „El male, Rahamin” — „Indură-te, doamne”, rugăciune care se spune la căpătîiul unui muribund.

Elie Cohen murmură rugăciunea cu rabinul, iar bătrînul fu gătit să se abțină să nu plîngă. Elie făcu atunci un gest pentru a-l sustine și în momentul în care rabinul Andabo, pierzîndu-și controlul complet, gresi versurile, Elie, amintindu-și rugăciunea tradițională, îl corectă.

Înconjurat de soldați, urmat de colonelul Dalli și însoțit de rabin, Elie Cohen străbătea încet coridoarele lungi, sinistre ale închisorii El-Maza. Ajunși la parter, întregul grup a trebuit să aștepte pentru ultimele formalități, în timp ce alți ofițeri sirieni, în grupuri mici, se țineau la distanță. Elie a recunoscut printre ei pe judecătorii tribunalului militar special. Liniștea lugubră care apăsă întreaga asistență nu era tulburată decît de vocea rabinului, care recita rugăciunile sale, și, din timp în timp, de ordinele în arabă date nervos de unul sau altul dintre ofițerii prezenți.

Era aproape două noaptea, cînd canatele porții grele care dau în curtea interioară a închisorii s-au deschis, pentru a lăsa să treacă condamnatul la moarte și suita sa de gardieni și judecători.

O caravană de mașini și camioane ale armatei siriene se învîrtește deja în curtea puternic iluminată de proiectoarele închisorii și de farurile vehiculelor ale căror motoare începuseră să dădăie. În fruntea caravanei se afla o elegantă limuzină neagră, în care a luat loc șeful serviciilor secrete ale armatei siriene, locotenent-colonelul Ahmed Suedani, actualul șef de stat major al Siriei.

Elie Cohen, cu mîinile legate în spate, îmbrăcat în uniformă de pînză maro a prizonierilor militari, fu împins în camioneta care se găsea în mijlocul caravanei. Rabinul Nissim Andabo luă loc alături de el. Patru soldați înarmați cu puști mitraliere nu-l scăpau din ochi.

Apoi porțile exterioare ale închisorii s-au deschis și în noaptea caldă și umedă caravana s-a pus în mișcare pe străzile adormite ale Damascului.

Așezat în camioneta militară acoperită cu o prelată, Elie Cohen nu putea vedea traseul parcurs de convoi. Dar el știa că va fi executat în același loc unde, la Damasc, de secole se ridică spînzurătoarea publică.

Cînd mașinile s-au oprit și au răsunat din nou ordinele militare și cînd a fost ridicată prelată din spate a camionetei, Elie a recunoscut în fața lui clădirea postului de poliție care se găsește la colțul pieței centrale a Damascului, faimoasa piață El-Marga, care, sublimă ironie a soartei, înseamnă „Piața Martirilor”. Nu mai puțin ironic și crud era numele de „Abator” pe care poporul din Damasc îl dăduse postului de poliție spre care era împins Elie Cohen. După ce, în compania rabinului, părăsise camioneta.

„Abatorul” era ultimul popas al condamnatului la moarte, înainte de a fi spînzurat în piață.

Precedați și urmați de ofițerii sirieni, înconjurați de soldați, păziți de polițiști, Elie Cohen și rabinul au fost conduși la o masă din lemn rudimentar, care ocupa centrul camerei principale a postului de poliție. Așezat de o parte a mesei, cu bătrînul în față recitînd acum psalmi de proslăvire a lui Dumnezeu, Elie Cohen observă în acel moment pe locotenent-colonelul Ahmed Suedani, care îl fixa tăcut cu ochii săi pătrunzători.

Condamnatul la moarte nu putea ști că șeful serviciilor secrete siriene se aflase, cu douăzeci și patru de ore mai înainte, în misiune oficială la Moscova și că fusese chemat de urgență de către președintele Siriei, generalul Amin Hafez, în legătură cu execuția spionului Cohen.

Președintele Hafez și anturajul său militar aveau temeri fondate pe informații secrete că vor înfrunta, ca urmare a condamnării la moarte a lui Cohen, un atac din partea vecinilor lor izraelieni. În consecință, generalul Hafez dăduse ordin să se expedieze de-a lungul întregii frontiere cu Izraelul, de la Hamah, la sud, pînă la colinele din fața satului Dan.

în nord, întăriri motorizate, echipate cu mai multe baterii de mortiere și tunuri.

În timpul nopții de 18 spre 19 mai, posturile israeliene de la frontiera siriană au putut să urmărească cu binocurile lor mișcarea farurilor importantului aparat militar pus în mișcare pe cofinele inamice.

Elie Cohen nu știa nimic de toate acestea, așa cum nu putea să știe dacă lumea exterioară aflase despre arestarea sa, despre procesul cu uși închise și despre sentința finală.

O sută de zile s-au scurs din dimineața când ofițerii serviciului special fortaseră ușa apartamentului său din plin centrul Damascului. Din dimineața aceea fusese rupt de lume.

Colonelul Dalli i se adresa:

— Elie Cohen, dacă dorești, poți să-ți redactezi testamentul sau să scrii o ultimă scrisoare.

Elie, care de la miezul nopții nu schimbase nici un singur cuvânt cu militarii sirieni ce-l înconjurau, făcu o mișcare spre rabinul Andabo și îi spuse cu o voce calmă, dar auzită clar de toate persoanele care se găseau în cameră:

— Nu am datorii. Nu datorez nimic nimănui. Nu vreau să redactez nici un testament. Dar am o ultimă obligație față de familia mea. Aș vrea să scriu o scrisoare soției și copiilor mei.

Îl se puseră în față câteva foi de hirtie și un toc. Începu cu calmul celui care reflectă la sensul fiecărui cuvânt pe care-l așterne pe hirtie. Elie Cohen a scris atunci următoarele rânduri:

Soției mele Naïla și scumpul mele familie,

Vă scriu aceste ultime cuvinte pentru a vă obliga să rămâneți uniți. Te rog, Naïla, să mă ierți, să ai grijă de tine și de copii și să veghezi la odihnă lor. Nu te neglijă nici pe tine, nici pe copii și să faci în așa fel ca să nu devii lipsă de nimic. Păstrează totdeauna bune relații cu familia mea. Te sfătuiesc să te recăsătorești pentru ca copiii să aibă un tată. Ești absolut liberă să o faci. Te rog să nu-ți petreci timpul plângând după lucruri care nu mai sînt. Gîndește-te tot timpul la viitor.

Ultimele sărutări pe și Soției, lui Iris și Saul, de asemenea întregii familii. Nu uita pe nimeni din familia noastră. Transmite-le ultimele mele gânduri și prietenie. Nu uita să te rogi pentru mîntuirea tatălui meu, a sufletului meu.

Vouă tuturor, ultimele mele sărutări și adio.

Elie Cohen

18.05.1963

Colonelul Dalli împături scrisoarea, o băgă în buzunar și-i făcu lui Elie semn că era timpul să plece. La câteva zeci de metri de postul de poliție, în centrul Pietei Martirilor, se instalase spînzurătoarea.

Era ora 3 dimineața.

La umbra proiectoarelor care, din înălțimea stîlpilor, luminau centrul pieței și tribuna pe care se instalase spînzurătoarea, se adunaseră încă de la miezul nopții mai multe mii de persoane. Radio Damasc anunțase cu puțin înainte de miezul nopții că spionul Elie Cohen va fi spînzurat în Piața Martirilor în cursul aceleiași nopți.

Se vedeau, de asemenea, procesiuni stranie de sute de persoane care, trezite din somn, se îndreptau din toate părțile spre Piața Martirilor. Veneau din cartierele sărace ale vechiului Damasc, din cartierul rezidențial modern, unde locuiau conducătorii regimului, familiile bogate, ofițerii de carieră. Veneau de pretutindeni spre acest loc înalt al tuturor evenimentelor glorioase sau sinistre, care văzuse de atîtea ori, în zori, ridicîndu-se spînzurătoarea sau celebrase pe campionii loviturilor de stat.

Elie Cohen, care peste câteva clipe va urca treptele tribunei funeste, contemplase și el în această piață, în luna lui 1962, blindatele cu șenile ale armatei israeliene, expuse aci de armata siriană după luptele de la Nukeib.

Încă de la miezul nopții, mii de persoane au luat loc în jurul pieței luminate, ținute la distanță de garda care înconjură tribuna, de soldați și polițiști înarmați pînă-n dinți. O liniște încărcată de emoție și de teamă domnea în Piața Martirilor.

TINEREȚEA ÎN EGIPT

Elie Cohen a crescut de la naștere pînă la vîrsta de 32 de ani, în Egipt. Pînă la vîrsta anului 1924, cînd a fost deportat, a fost despartit de familia sa, cînsă a rămas în Egipt, unde a trădat că se întorcea în țara sa natală, dar nu aș vrea să trăiesc cu evreii egipteni în Israel.

Familia Cohen a origină din Siria. Mama sa, Odetta, care a crescut în Siria la Alep, în 1900, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost deportată în Egipt, unde a trăit timp de secole adăpostite o comunitate evreiască înfloritoare. O parte din familia Cohen a părăsit Siria la începutul secolului și s-a stabilit la Alexandria, în Egipt — renunțînd la Palestina, care în acea epocă era încă guvernată de autoritățile turcești. Elie Cohen s-a născut la Alexandria în decembrie 1924.

Părinții săi, ca majoritatea familiilor evreiești orientale, erau mîndri de o numeroasă progenitură, originară în cea mai mare parte din Alexandria. După Odetta, fiica cea mai mare, s-a născut Elie, gloria bărbătească a familiei și numit astfel după profetul Eliahu. După Odetta și Elie s-au născut în ordine Maurice, Esra, Sara, Sion, Efraim și, în fine, mezinul Albert-Abraham.

În timpul războiului, se puteau petrece seri întregi povestind amintirile despre Alep, exprimîndu-se în dialectul sirian și în limba ebraică. Elie a fost primul născut, cei șase băieți și cele două fete erau evreii egipteni.

care a învățat-o pe textele religioase. A... primul din clasa sa și, ca urmare, nu a avut nici o dificultate mai târziu, când a urmat cursurile rabinului Moshe Ventura de la Mdrastia (Institutul de înalte studii de ebraică) din Alexandria.

Comunitatea evreiască din Alexandria și locuitorii arabi ai orașului aveau asupra minorității evreiești un efect contrariu celui care, în condiții similare, se produce, în general, în Occident. Evreii din Alexandria, de parte de a se astupa zdrobitoarei majorități musulmane, au făcut totul pentru a păstra tradițiile lor și a le transmite noilor generații, fapt care explică de ce, în familia Cohen, în frunte cu băatul lor cel mai mare, comunitate. Patrimoniul iudaic, studiul Bibliei, citirea comentariilor tradițiilor scrise și orale, obiceiurile și riturile vieții de toate zilele, ca și respectarea strictă a legilor care reglementează ca un ceasornic viața evreilor credincioși se transmiteau, la Alexandria, din tată în fiu.

evreiești propriu-zis.

El și-a consacrat o mare parte din...

Camarazii săi de școală povestesc că Elie a fost un elev ierit de ceilalți. Rar îl puteai... Camarazii săi de școală povestesc că Elie a fost un elev ierit de ceilalți. Rar îl puteai... pentru a se învăța... pentru a se învăța...

...pe care... pe care... pe care...

...pe care... pe care... pe care...

Comunitatea evreiască din Alexandria resimțea aceste evenimente într-o manieră foarte diferită de populația autohtonă. Groaza cuprindea evreii o dată cu apropierea nemților, în timp ce majoritatea arabilor erau gata să primească soldatul lui Rommel cu brațele deschise.

Un coleg de clasă al lui Elie Cohen, David Crudo, în prezent consilier economic la Tel-Aviv, își amintește că alarmele frecvente la apropierea bombardierelor îl impresionau foarte puțin pe tânărul de 18 ani. Ridea de ele în mod deschis și... tul școlii. Deja la 18 ani el se caracteriza prin calmul său interior și printr-o tendință pronunțată spre cutezanță. David Crudo își amintește că Elie, în orele cele mai încordate, avea obiceiul să se adreseze camarazilor săi de clasă enervati, găsim cuvinte hazliu pentru a-i calma și a atenua tensiunea generală.

...pe care... pe care... pe care... din bancă în bancă soluțiile diferitelor probleme care riscau să-i „încurce” la examen pe colegii mai puțin dotați. Cu toate acestea, camarazii săi afirmă unanim că Elie a fost un băiat... De aceea, astăzi, după mai mult de 20 de ani — fostii săi

colegi spun despre el, în mod voluntar, că era un băiat „cruțat”.

Adevărul este poate mai banal decât această judecată. Tatăl lui Ehr, fiind un om foarte sărac, nu se putea la distanță pentru că trăia în condiții materiale diferite de ale camarazilor săi. Părinții săi, fiind prea săraci pentru a se putea îngriji de nevoile celor opt copii, l-au obligat pe Ehr, cel mai mare, să ajute familia și să-și acopere singur cheltuielile pentru studiile sale.

Tatăl lui Elie Cohen avea la Alexandria o mică prăvălie

Pentru a câștiga banii necesari studiilor, Elie lucrea în orele
lui libere în magazinul de confecții al unuia dintre verșorii
săi. El nu avea timp să se gândească la viața sa.

c. Indica si ori zina americana sau europeana, care inca in
 acel timp suscitau ambitia si gloria tuturor tinerilor. Foarte
 curind e invata sa distinga „Spitta”-urile fabricate la New
 england de „Messerschmidt”-urile aviatiei germane care se
 angajau in lupta pe cerul Alexandriei.

Eni Conen prinsese deasupra patului său fotografii de avion de luptă, făcându-și cu, după 20 de ani, să vadă acela care va furniza servicii de informații de a mare, înablon pe mine fotografu de „Mig” unde sovieticii au țara aviației, și tot.

O altă treabă ocupată la care Elie Cohen s-a asotia bucurându-se cu camera sa și a contabililor, de asemenea la dezvoltarea spiritului său de observație. Era un joc care consta în a pune un timp în lăcașul obiect și a-l ascunde apoi, pentru a-l găsi din nou într-un cu maximum de cetați. Acest exercițiu era, de altfel, cum, o completare voluntară a sistemului de învățământ practicat în școlile evreiești. Elevii erau în mod riguros obligați să învețe pe dinafară capitole întregi din Biblie și un număr apreciabil de rugăciuni tradiționale. De aceea, Elie Cohen, la 18 mai 1965, două ore înainte de a fi spinzurat, nu a avut nici o dificultate să-și amintească rugăciunea morților pe care i-o recita rabinul din Damasc.

Studiile prelungite la școala rabinului Ventura făcuseră din Elie Cohen un candidat la rabinat. De fiecare dată când rabinul dădea un mota sau a tul, era obligat să lipsească de la un șol dintr-o na pe Elie să-l înlocuiască. „Elie a un căp de geniu”, a spus într-o zi rabinul Ventura părinților săi și a insistat ca ei să-l înscrie la seminarul rabinic de pe insula Rhodos.

„Nu vă așteptați niciodată să vedeți un rabin devenind spion. Dar, în lipsă de ceva mai bun, nu este de neconceput ca un spion să se prezinte în haină de rabin“.

Elie nu a devenit rabin. El și-a descoperit, continuându-și studiile evreiești, o predilecție pentru matematici și fizică și

...si se născu în anul 1904 în orașul Alexandria, Egipt. După absolvirea liceului, a urmat cursurile Facultății de Drept la Universitatea din Alexandria. A lucrat în diverse funcții publice, dar și în activitatea de jurnalist.

Amintindu-și copilăria, el povestește că a fost un copil curios și plin de viață. A început să scrie în timpul liceului, fiind atras de literatura modernă. După absolvirea facultății, a lucrat în diverse funcții publice, dar și în activitatea de jurnalist. A scris numeroase articole și eseuri, care au fost publicate în diverse reviste literare și culturale.

În contextul familiei și educației sale, fără îndoială că a fost un copil curios și plin de viață. A început să scrie în timpul liceului, fiind atras de literatura modernă. După absolvirea facultății, a lucrat în diverse funcții publice, dar și în activitatea de jurnalist.

Ca și alți tineri evrei din Alexandria, el s-a familiarizat cu literatura europeană și americană, care a avut o influență profundă asupra gândirii și creației sale literare.

cu toate torturile la care au fost supuși.

„Cei doi Eliahu”, cum sînt numiți în literatura evrească, au fost doi tineri evrei din Alexandria, care au suferit de torturi în timpul ocupației naziste în România.

Eliahu și Eliahu nu erau doar doi tineri evrei din Alexandria, ci și doi tineri evrei din România. Ei au suferit de torturi în timpul ocupației naziste în România, dar și în timpul ocupației sovietice în România. Ei au suferit de torturi în timpul ocupației naziste în România, dar și în timpul ocupației sovietice în România.

Eliahu și Eliahu nu erau doar doi tineri evrei din Alexandria, ci și doi tineri evrei din România. Ei au suferit de torturi în timpul ocupației naziste în România, dar și în timpul ocupației sovietice în România. Ei au suferit de torturi în timpul ocupației naziste în România, dar și în timpul ocupației sovietice în România.

...ei purtau prenumele lui

SABOTAJ LA CAIRO

În 1944, la vîrsta de 20 de ani, Elie Cohen s-a înrolat în mișcarea sionistă din Alexandria începînd la început cu o activitate de sabotaj, întrerupere, pînă în ziua executării sale. Dintr-o dată a făcut din apartenența sa la mișcarea sionistă o chestie de stat al Israel, un adevărat cult. Pentru că pe lângă profetul care se făcea să vorbească în numele lui Dumnezeu, el a fost condamnat de la Cairo a ceea ce el credea că era „Scritul”, el luase hotărîrea de a servi țării lui.

Dar pentru Elie Cohen cuvîntul „a servi” a Israelului nu a avut un sens real și clar.

În 1944, la Alexandria existau două mișcări sioniste: „Hahaganah” și „Hahaganah” care desfășurau o activitate din ce în ce mai intensă pentru tineri, „Hehalutz” și „Maccabi”, ultima fiind o organizație mai mult sportivă decît ideologică. În timp ce prima nu era, de fapt, decît o suprastructură grupînd diferite mișcări sioniste distincte unele de altele prin ideologie și politică. Astfel de mișcări, din care unele de-a dreptul de succes avuseseră dificultăți în desfășurarea la lumina zilei a activității lor în Egipt.

În centrul acestor mișcări se găsea aceea numită „Hahaganah”, ramificare pentru tinerii evrei de la Diaspora a organizației colectivistice palestiniene a lui „Kibbutz Hameusad”,

The first of these is the fact that the
 M. A. P. A. is a very small organization
 and it is not possible to have a large
 number of members. The second is the fact
 that the M. A. P. A. is a very small organization
 and it is not possible to have a large
 number of members.

[illegible]

putiva statului evreiesc, avusesse rădăvine conștiente din partea populației evreiești din Egipt. Majoritatea celor care au rămas în Egipt au fost cei care trăiau atunci în această țară în condiții de sărăcie, deoarece în condițiile aceia nu s-a putut salva viața celor posedați țară. Instrumentele - acceșe, emigranți, în masa lor, au fost în cea mai mare parte la punct de moarte timpuriu. Astfel au fost în cele din urmă obligate să se înregistreze în cartea de la Egipt în anul 1948. Săptămână. 17. 1948.

Ma multe dintre puterile emise a se pot face în
statul în Europa de astăzi erau considerate fantezie
și nu aveau puterea de a produce nici un rezultat
practic. Într-un fel, se forma "fantezia" a
unor oameni și atunci, în viața, ei erau
mai puțin importanți decât "fantezia" a
unor oameni de știință și "fantezia" a unora
din

The paper contains the author's definition of the
 concept of a *generalized* \mathcal{A} -*module* and the definition of the
 concept of a *generalized* \mathcal{A} -*algebra*. The author also
 defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*ideal* and the
 concept of a *generalized* \mathcal{A} -*homomorphism*. The author
 also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*isomorphism*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subalgebra*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*submodule*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subideal*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subhomomorphism*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subisomorphism*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subalgebra*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*submodule*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subideal*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subhomomorphism*.
 The author also defines the concept of a *generalized* \mathcal{A} -*subisomorphism*.

The report of the committee on the subject of the
 proposed amendment to the constitution of the
 State of New York, passed on the 10th of
 the 1st inst. of the month of January, 1892.
 The committee on the subject of the
 proposed amendment to the constitution of the
 State of New York, passed on the 10th of
 the 1st inst. of the month of January, 1892.
 The committee on the subject of the
 proposed amendment to the constitution of the
 State of New York, passed on the 10th of
 the 1st inst. of the month of January, 1892.

[illegible]

indominească năsuirea în Front. A continuat să aducă în
vita printre altele, mulți

orice contact cu egipteni în Europa. Dar
intâlnesc egipteni, printre care amiralul Suliman, pe
și cunoscuse la Cairo și care pe atunci ocupa un post dig-
nat la Bonn. În aceste împrejurări a fost banuit că

Tradus în fața tribunalului militar din Ierusalim, el a fost
condamnat, în 1959, la doisprezece ani închisoare. Dar, în
cursul anchetei, afacerea de la Cairo din 1954 a ieșit din nou
la iveală. Serviciile secrete israeliene au ajuns atunci la o
concluzie uimitoare: încă din acel timp „Paul Frank” colu-
bora cu egipteni și juca rol dublu: el le dezvăluise încă din
1954 scopul misiunii sale și proiectul sabotajelor politice. Nu-
mai trădarea sa explică cum, după 14 iulie 1954, el reușise
să părăsească Egiptul.

Dar aceasta nu este tot „Paul Frank”. În cursul intero-
gatoriilor de la Ierusalim, a denunțat doi ofițeri israelieni,
evenimentelor de la Cairo din 1954 în intenția ofițerilor
răni din acea vreme, Pinhas Lavon, care în 1955 fusese obli-

in 1960—1961, apoi din nou în 1964, „Afa-
cerea Lavon-Gurion”, afacere politică de
pentru israelieni.

— RAFL

„fost responsabil de dezastrul care, în 1954, a
spionului Max Bennet, a activiștilor Marzuk și
dus la aruncarea în închisoare pentru ani de zile
Marcelle Ninio și a altor sioniști egipteni”

ADAPIARI A ÎN IZRAEL

Parintii, în special tatăl, erau foarte preocupati de copilul lor, care trebuia să fie un băiețel, pentru că în Israel se dorea să aibă un număr mare de copii. În perioada de după război, în Israel erau foarte puțini copii, iar părinții erau foarte preocupați să aibă un copil. În perioada de după război, în Israel erau foarte puțini copii, iar părinții erau foarte preocupați să aibă un copil. În perioada de după război, în Israel erau foarte puțini copii, iar părinții erau foarte preocupați să aibă un copil.

la Elie. Din cind in cind un emigrant nou debarcat din Egipt, via Franta sau Italia, le aducea noutăți despre fiul și fratele lor, relatind activitățile sale sioniste clandestine. Odată, o car-

la instanța că se găsește tot la Alexandria și că este

intr-o zi din primele luni ale anului 1957, el a de-
ultimul val de evrei egipteni. După o scurtă escală
la Haifa, el a plecat din Egipt.

Ramat-Gen.

tilor sai, l-a auzit pe fratele sau cel mic, Al-
trebind-o pe mama sa: „Cine este acest domn?”.

Intrebarea copilului, care nu putea să-si reamintească
ai sai un „străin” și l-a fost greu să se adapteze la noul
mediu.

Despărțirea, anii de activitate clandestină în Egipt și
chiar ebraica din școală, foarte literară pentru neferice de tea-
te zilele la Tel-Aviv, contau mult în această dificultate de

deja închis din copilărie, evoluase și mai mult în acest sens.
Din acest punct de vedere, este interesant de notat că Elie re-
fuză în mod sistematic să povestească părinților și fraților săi
detalii referitoare la „aventura” sa egipteană: arestările
succesive, faimoasa „alacere”, peripetiile emigrării ilegale.
Cîteva ani mai târziu, unul dintre frații lui făcea despre el
această marturisire: „Elie poartă secretele sale ca într-un seif
interior, pe care nimic nu-l putea deschide”.

Solitar printre ai sai și derutat de Izrael ca alții alți emi-

și pe vremea cînd era copil.

Astfel, avea filme de la defilarea militară care a avut loc
de ziua independenței Izraelului.

pentru prima dată ansamblul pră-

De atunci, satul a devenit o adevărată
apropiere a lui Elie.

in întrebuințarea celorlalte patru limbi din care înva-
primele elemente la un curs seral la Alexandria: spa-
germana, greaca și italiană. Lectura sa preferată o con-
ca și înainte, manualele de electronică și romanele
tuzesti, carora le consacra o parte din timpul său.

Se poate admite că, în această perioadă, Elie a avut di-
tăți pentru a uita trecutul egiptean și prietenii pe care-i
murind la spinzurătoare. Strada din Bat-Yam unde
împreună cu părinții sai poartă numele de „Strada
din Cairo”.

Numai spre sfîrșitul anului 1957 Elie Cohen obține pri-
său serviciu în Izrael. Nu a fost o întâmplare faptul că
l-a fost angajat mai întîi de Ministerul Aparării Naționale.
unde unii dintre șefi erau perfect la curent cu activitatea lui
în Egipt. l-au încredințat, mulțumită cunoștințelor
sale de limbă, un post de traducător. Dar acesta a fost un
de scurtă durată. După un timp relativ scurt, l-au con-
cediat pentru că cunoștințele sale de ebraică modernă au fost
considerate insuficiente în raport cu nevoile muncii sale de
traducător la arhive. E de reținut, totuși, că era vorba de o
insuficiență în materie de ebraică modernă, aceea care se
vorbeste în Izrael, în timp ce Elie Cohen poseda perfect, încă
din tinerețe, ebraica tradițională a Bibliei și a rugăciunilor.

La începutul lui 1958 el a găsit o altă slujbă,
care nu l-a creat nici o dificultate: contabil la magazi-
nului central al sindicatului muncitorilor din Izrael. Acolo
munca l-a fost mult apreciată și patronii săi, care au avut
adesea ocazia să-l laude, l-au acordat repede avansarea ne-
rînată.

Stabilindu-se deci pe cont propriu și acomodindu-se
în țară, a făcut în 1958 numeroase excursii prin
care l-au dus, printre altele, la Neguev, Sodoma și la
pentru prima dată, pînă la frontiera si-
altfel, în această perioadă, după campania din Si-

tinăra, originară din Irak, nouă emigrantă în Israel, vădește, ca și el, un spirit înnoitor, semn distinctiv al tinerilor care în Israel doresc să-și dăruiască viața cauzei statului ev. Ei au luat repede hotărârea de a-și uni destinele. În luna

gică și prelungirea sa în însăși inima țărilor vecine. Totul în această regiune a Orientului Mijlociu s-ar putea zice ori ar putea fi atacat în interval de câteva ore. Sarcina serviciilor de informații constă, de aceea, în a prevedea schimbările, evenimentele de acțiune ale puterilor civile și militare din țările vecine. Se spune că serviciile secrete ale israelului operau mai mult în străinătate, în țări neutre și țări inamice, decât în interiorul Israelului.

Spre 1950, aceste servicii primară în sfârșit forma lor definitivă, valabilă până în prezent, exceptând schimbările minore în cutare sau cutare departament, intervenite numai

1. Serviciul de informații și de documentare numit în ~~Israel~~ ~~Mossad~~, al cărui domeniu operațional este în special în străinătate

2. Serviciul de informații al armatei, numit „Modun”. Este domeniul militar al serviciilor secrete și ale cărui activități se referă numai la operațiile forțelor armate inamice ale Israelului

3. Serviciul de informații al poliției, care este prescurtată lui „Sheronhe Habitchon”.

conspiraționale și care intervine în poliție în afaceri de

(Serviciul de informații și de documentare) este cel mai important domeniu al serviciilor secrete ale Israelului, pentru că agenții săi operează în străinătate. Despre „Mossad” sau despre unul din agenții săi este deci de fiecare dată când presa internațională relatează o facere privind — pe drept sau pe nedrept — serviciile de spionaj israeliene. Este exact că operații ca acelea ale capturii lui Adolf Eichmann sau urmărirea savanților germani în slujba Egiptului au fost executate de „Mossad”.

Fiecare din cele cinci servicii este condus de un șef civil, un ofițer superior al armatei sau poliției, după caz.

Dar ansamblul serviciilor secrete au în frunte un „In-șef al serviciilor securității de stat”, numit în ebraică „Menoume al Sheronhe Habitchon”, care coordonează toate serviciile și, în plus, conduce personal „Mossad”-ul.

El prezidează ședințele săptămânale ale șefilor diferitelor

la fața șefului guvernului și ministrului apărării naționale. Pentru activitatea sa generală, el este supus controlului unui comitet restrâns de „securitate” al parlamentului israelian și este ajutat de un comitet format din mai mulți miniștri, uniți de guvern.

Serviciile secrete ale Israelului — fie că este vorba de „Mossad”, de „Shin-Beth” sau de „Modun” — au devenit un simbol pentru Israel: mit al infailibilității, mit al misterului, mit al eroismului exemplar al fiecărui agent al acestor servicii.

Infailibilitatea, misterul și eroismul constituie, de asemenea, elemente esențiale ale propagandei israeliene. Când lumea a luat cunoștință cu stupefacție că serviciile secrete ale Israelului au reușit să captureze și să execute călăul nazist Adolf Eichmann

Accesul a fost o operație strălucitoare.

12. Grept volonaz, na red nam, 1971.

vinești, Harel, care nu a fost niciodată credincios, s-a tras

vi pentru regularea Tel-Aviv. Ad. Harel - Shalom.

...pe lângă regiunea Ier-Aviv. Aici Harel a făcut cunoș-

... fostul președinte al guvernului, David Ben Gurion, și

...era vorba despre faimoșii profesori Pitz, Goerke și alți
pe alții, ai rachetelor V1 și V2 de tristă amintire după bă-
tuta împotriva Angliei, care, în schimbul unor sume astrono-
mice, s-au înhamat la sarcina nefastă pentru Israel, de a asi-
nata lui Nasser rachete teleghidate de calibru mijlociu.

În acest timp, în Israel, se vorbea mult despre rachetele
de calibru mijlociu, care erau în posesia lui Nasser. Se
spunea că acestea erau de tip V2, care erau în posesia
lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2, care erau
în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2,
care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau
de tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

germani din Egipt.

De mai mult timp, se vorbea mult despre rachetele
de calibru mijlociu, care erau în posesia lui Nasser. Se
spunea că acestea erau de tip V2, care erau în posesia
lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2, care erau
în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2,
care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau
de tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

Se vorbea mult despre rachetele de calibru mijlociu, care
erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de
tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.
Se vorbea mult despre rachetele de calibru mijlociu, care
erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de
tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

Se vorbea mult despre rachetele de calibru mijlociu, care
erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de
tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

...era vorba despre faimoșii profesori Pitz, Goerke și alți
pe alții, ai rachetelor V1 și V2 de tristă amintire după bă-
tuta împotriva Angliei, care, în schimbul unor sume astrono-
mice, s-au înhamat la sarcina nefastă pentru Israel, de a asi-
nata lui Nasser rachete teleghidate de calibru mijlociu.

În acest timp, în Israel, se vorbea mult despre rachetele
de calibru mijlociu, care erau în posesia lui Nasser. Se
spunea că acestea erau de tip V2, care erau în posesia
lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2, care erau
în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de tip V2,
care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau
de tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

Se vorbea mult despre rachetele de calibru mijlociu, care
erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de
tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

Se vorbea mult despre rachetele de calibru mijlociu, care
erau în posesia lui Nasser. Se spunea că acestea erau de
tip V2, care erau în posesia lui Nasser. Se spunea că
acestea erau de tip V2, care erau în posesia lui Nasser.

Ben Gurion s-a văzut obligat să recheme de urgență pe
Israr Harel, care se găsea pe atunci în plină campanie, să-i

explică pe unde e posibil să se opereze în secret, și să se
preocupăm de activitatea noastră în această direcție.

Am văzut cumita colaborarea sa cu noi. El este un om
deosebit de inteligent și de activ, și de cuvântul său

este foarte important. El este un om deosebit de inteligent
și de activ, și de cuvântul său este foarte important. El
este un om deosebit de inteligent și de activ, și de cuvântul
său este foarte important. El este un om deosebit de inteligent
și de activ, și de cuvântul său este foarte important.

În ce privește eficacitatea acestui remarcabil instrument, e
suficient de menționat că victoria izraeliană din iunie 1967
fost asigurată, în mare parte, prin calitatea informațiilor
nizate armatei de diferitele departamente ale serviciilor secrete.

Văzută în lumina caracteristicilor generale ale serviciilor
secrete izraeliene și a calităților de integritate morală și po-
tronică a șefilor săi, mobilizarea lui Elie Cohen de către
te servicii îmbracă aspectul său adevărat: emigrant de curio-
sitar cunoscut de camarazii săi din clandestinitatea sionistă în
Egipt; vorbind perfect mai multe limbi și, în special, araba
devotat țării sale și, în general, cauzei evreiești și sioniste
onest, integru și curajos, el a fost tipul de izraelian pe care
serviciile secrete ale acestei țări preferă să-l plaseze în țări
inamice.

Împutând în această privință Rusia sovietică, Izraelul și
dăruindu-i un spion original sau cetățean al Izraelului plasat într-o țară ve-

* Isser Harel revine

la viața sa în Israel. El este un om deosebit de inteligent
și de activ, și de cuvântul său este foarte important.

cu o precizie să se opereze, până la urmă, în condițiile
nevoilor noastre și în funcția noastră ca să se opereze
cu mijlul său la care în activitatea noastră este
într-o cauză în care aventura pe care o are în
beneficiu material, ca o parte dintr-o activitate.

Totul acesta este valabil pentru Elie Cohen.

De aceea, în anul 1967, a trebuit să se angajeze
la o misiune specială. Fusesse deja angajat ca agent al
MI-Sad*-ului, sub conducerea lui Isser Harel.

SPIONUL ÎNCEPĂTOR

Nici unul din sutele de trecători care se plimbau în acea zi de vară a lui 1960 pe strada Allenby din Tel-Aviv nu dădea atenție la doi oameni care mergeau în aceeași direcție. În acel moment, doi oameni cu aspect diferit. Unul, înalt și bine făcut, era Elie Cohen. Altul, mai mic cu un cap, bondoc și cu o barbă la care se izbeau sprincenele stufoase și mustața densă, era instructorul lui Cohen care trebuia să-l conducă pe drumul de la Tel-Aviv la Damasc. Elie se adresa instructorului numindu-l prin prenumele său: Isaac. Uneori, el uza, de asemenea, de porecla pe care căpeteniile sale din serviciul secret i-o dăduseră: dervişul — un titlu arab care înseamnă în statele Orientului Mijlociu, un înțelept al Islamului, interpret al Coranului și capabil, după tradiție, să facă minuni.

Elie, sub conducerea dervişului, era în cursul unuia din multele exerciții pe care trebuia să le practice înainte ca instructorul să-l trimită în misiune într-o țară arabă să poată fi luată. Această decizie depindea, de altfel, de ambele părți. Elie trebuia să se angajeze să nu se retragă și să refuze de a pleca. Dervişul luase obiceiul de a-i pune întrebări fără încetare cu vocea sa părintească:

— Dacă regreti că te-ai angajat, dacă ai o îndoielă cît de mică în ceea ce privește capacitatea ta de a îndeplini mi-

...va face reproșuri pentru timpul pierdut. Al tot...

Reținându-și minia, Elie îi răspundea de fiecare dată

— M-am oferit voluntar pentru a regreta și a-mi schimba hotărârea? Cînd este vorba de securitatea țării, cum poate vorbi de remușcări?

El însuși luase obiceiul de a termina acest dialog printr-un fel de frază-cheie care rezuma starea sa de spirit:

— Cu ce sînt mai rău decît toți acei care chiar în acest moment se găsesc deja în țară inamică?

Elie Cohen și dervişul se plimbau în sus și în jos pe strada Allenby din centrul Tel-Avivului chiar de dimineată, neoprinindu-se decît din timp în timp pentru a lua un suc de

Allenby se umplea, începînd de la ora prinzului, de sute și mii de trecători care se imbulzeau în fața vitrinelor sau la intrarea numeroaselor săli de cinema aflate pe această arteră principală a Tel-Avivului

Elie știa că printre mule de trecători se găseau două persoane, diferite de altele, avînd misiunea să-l urmărească. Dervişul îi cerea să se concentreze pe cei doi agenți însărcinați cu filarea sa. Elie trebuia să se identifice pe cei doi agenți însărcinați cu filarea sa.

Traversează șoseaua și merge pe trotuarul opus... privește fotografiile expuse... intră în fața unei vitrine de magazin... amintea-și că...

Cine știe...
fi singur în fața dusmanului?

Acesta era dervişul. Oamenii expatriate săi... cărn mergeau cu el la muncă. Chiar din prima zi... al ucenicilor instructorului... se știa că... Na... nimic pentru a... Dar... tot... și... în... să... pe... ca... p... în... va... în... rachului.

Dervişul căuta prin această metodă să atingă un obiectiv de o importanță capitală pentru succesul viitoare misiuni a elevului său

O axiomă admisă în toate serviciile secrete din lume zice că un spion, în teritoriu inamic, va fi cu atât mai liniștit asupra soartei sale și, în consecință, mai curajos și eficient, cu cît cunoaște personal pe omul său de legătură de la cartierul general, cu cît este mai sigur că se bucură de prețuirea acestuia și are o încredere mai mare în el, în logica sa și în temeinicia ordinilor și instrucțiunilor diverse care emană de la acest superior

Dervişul reușea, în sfîrșit, la capătul citorva luni, să distinge încrederea lui Elie și să creeze între ei un climat reciproc de înțelegere și prietenie. De altfel, dervişul îl simpatiza pe Elie chiar de la primele întîlniri. Dar pentru ca această simpatie spontană să ajungă la o încredere reciprocă au trebuit să parcurgă un drum lung

...lată cum s-au desfășurat lucrurile:

În perioada cînd Cohen lucra la arhivele Ministerului Aparării, el repetase adesea camarazilor săi de muncă că ar prefera să plece în misiune în țară străină pentru că nu se simțea făcut pentru munca de birou. Munca sa consta atunci în a controla, selecta și traduce în ebraică presa arabă care venea în fiecare zi la Tel-Aviv din toate țările arabe, în special din Egipt și Siria

Elie Cohen și-a exprimat, de asemenea, dorința de a pleca în misiune în fața unui ofițer de informații, un căpitan de talie mijlocie și cu părul brun care conducea serviciul de traduceri al ministerului. El nu a reacționat la vorbele lui Elie Cohen. Dar, cîteva săptămîni mai tîrziu, i-a spus incidental:

Am născut-o pe Nadia în anul 1928. Ea e astăzi
până la urmă, o fată frumoasă, inteligentă, care
poate să facă orice. Dar de când a început să lucreze
succesiv în diferite domenii, a început să se simtă
mai puțin în siguranță. Măsoară, pe de altă parte,
un sens de responsabilitate și o anumită presiune
Asupra ei, care o face să se simtă din ce în ce mai
tăcută, ci și soarta operațiilor noastre. Viața sa ne
sează, de altfel, tot atât cât și soarta operațiilor noastre.

Ehe, am avut sentimentul de a fi comis o greșală. Încercă
o reparare.

— Nu este vorba să-i spun Nadiei adevărul asupra
activității mele. Am vrut numai să spun că Nadia va fi bu-
curoasă de noua mea angajare. În măsura în care ea va
avea sentimentul că aceasta răspunde dorințelor mele, fără
ca ea să știe desigur ce este vorba în fond.

Dervişul a precizat atunci că soția lui, Nadia, va fi obli-
gată să creadă, odată pentru totdeauna, că soțul său găsește un
serviciu într-o societate comercială import-export și că el era
obligat să călătorească în contul acestei societăți în Israel și
în străinătate.

În ziua următoare, Isaac a mai multe ore și s-a prelungit
până noaptea târziu. Isaac își pusese în față dosarul lui Co-
hen și conducea o anchetă sistematică, interogându-l pe
număr de ori.

În ziua următoare, Isaac a mai multe ore și s-a prelungit
până noaptea târziu. Isaac își pusese în față dosarul lui Co-
hen și conducea o anchetă sistematică, interogându-l pe
număr de ori.

În ziua următoare, Isaac a mai multe ore și s-a prelungit
până noaptea târziu. Isaac își pusese în față dosarul lui Co-
hen și conducea o anchetă sistematică, interogându-l pe
număr de ori.

În ziua următoare, Isaac a mai multe ore și s-a prelungit
până noaptea târziu. Isaac își pusese în față dosarul lui Co-
hen și conducea o anchetă sistematică, interogându-l pe
număr de ori.

Fata frumoasă, Nadia, devenea la mijlocul an-
ului următor pe Cohen să se prezinte la serviciu. Ea
era o fată frumoasă, inteligentă, care
poate să facă orice. Dar de când a început să lucreze
succesiv în diferite domenii, a început să se simtă
mai puțin în siguranță. Măsoară, pe de altă parte,
un sens de responsabilitate și o anumită presiune
Asupra ei, care o face să se simtă din ce în ce mai
tăcută, ci și soarta operațiilor noastre. Viața sa ne
sează, de altfel, tot atât cât și soarta operațiilor noastre.

Răspunsurile lui Cohen în ștate și în serviciu au ră-
mănit. Dervişul, departe de a fi un birocrat — în-
ainte de 1948 luptase într-o mișcare clandestină, „teroristă”,
unde devenise celebru — a avut instinctiv impresia că Elie
convine perfect serviciilor secrete.

O puțin înainte de miezul nopții, dervişul întinse lui
Cohen mai multe formulare să le completeze și să le semne-
ze, toate purtând mențiunea „Statul Israelian — Ministerul
Apărării Naționale”. Toate conțineau întrebări la care răs-
punsurile, în cazul lui Elie Cohen, erau deja cunoscute der-
vișului și superiorilor săi. Dar le lipsea încă semnătura for-
mală a lui Cohen — lucru care a fost făcut în aceeași noapte
și care însemna că Cohen se angajase în serviciile secrete ale
Israelului.

Zilele următoare au fost consacrate unei lungi serii de
examene medicale, psihice și psihotehnice. Cohen a primit
mențiunea sanitară A-1, care însemna că fizic el era perfect
apt pentru serviciu. Examenele psihologice și psihotehnice au
durat trei zile, rezultatele fiind pozitive și bucurându-se de
mențiuni excelente din partea psihologilor.

În serviciile secrete ale Israelului se spune că candidații
pentru misiuni secrete și periculoase în străinătate trebuie
în mod obligatoriu să fie supuși examenului psihologic.

Mai multe săptămâni după aceste examene, dervişul a
avut o a doua întrvedere cu Cohen.

— Totul s-a petrecut bine pentru tine, cu toate că aceasta
a durat — spuse Isaac lui Cohen, bătându-l pe umăr. Sintem
încă departe de sfârșit. Trebuie să demisionezi acum din ser-
viciul tău și să fii cu totul la dispoziția noastră. Timp de șase
luni vei urma un antrenament foarte dur și istovitor, atât fi-
zic cât și mintal. Dacă, la capătul acestor șase luni, sintem de

face, la nevoie, călătorii în străinătate. Nadia nu-i puse nic o întrebare suplimentară. Începînd din această zi, își lă mustată, cum îi ceruse dervişul. „O mustată frumoasă, c puțin așa de frumoasă ca a mea”, îi spusese Isaac suriz. E adevărat că dervişul purta de treizeci de ani o mustată moasă, de dimensiuni impresionante, dar cam neglijată și găbenită pe margini de nicotina țigărilor pe care le fuma un ture.

Familia Cohen a fost foarte surprinsă să constate într-o zi că Elie își lasase mustată, întrucît se ştia că el nu avusese sale.

— Am jurat să nu-mi rad mustata pînă în ziua cînd Nadia va naşte un băiat.

Nadia născuse primul copil al lui Elie Cohen. Lui Isaac îi venise un fiu, lucru pe care nu-l ascunsese soţului său.

Puţin timp după aceea, un alt eveniment trebuia să-i afecteze pe Elie şi familia sa: bătăiul său tată muri la începutul aceluiasi an, 1960.

Însoţit de derviş, Elie Cohen străbatea de repetate ori pe jos strada Allenby, în acea zi de vară a lui 1960 — încercînd să-l deţoe.

Şi-a dat seama că nu reuşise să-l deţoe.

În faş se afla tîlcaşul, în timp ce se perindă pe stîlci, în faş se afla tîlcaşul, în timp ce se perindă pe stîlci, în faş se afla tîlcaşul, în timp ce se perindă pe stîlci.

Nămăritul o săptămîină de exerciţiu Elie Cohen a reuşit, în sfîrşit, pentru prima oară să descopere pe cei care-l urmăreau. Încă puţin din acest moment, exerciţiul a devenit un joc. Fie recunoscînd din ce în ce mai uşor pe „ştiori” şi reuşind să scape de ei mulţumită sfaturilor dervişului, în timp ce aceştia încercau prin toate mijloacele să-l surprindă, fără să fie văzuţi, cu aparatele lor fotografice miniaturale.

Spre sfîrşitul primei luni a acestor antrenamente intensive, instructorul îi supuse pe Elie la o probă de un alt gen. O probă care s-a desfăşurat la Ierusalim.

Operaţia începu prin a i se înmîna lui Cohen un paşaport de naţionalitate franceză, pe numele de Marcel Cowen. Era paşaportul unui evreu de origine egipteană, în trecere prin Izrael, înainte de a se îmbarca pentru o ţară africană. Se schimbaseră numai fotografia de identitate a acestui turist cu aceea a lui Cohen. O tinărlă fată, Zeira, secretară la serviciile secrete ale Tel-Avivului, înmîna paşaportul lui Cohen.

Instrucţiunile dervişului erau clare: Elie Cohen, înarmat cu paşaportul pe numele de Cowen, trebuia să se ducă de la Tel-Aviv la Ierusalim şi, pe durata exerciţiului, să se comporte ca şi cum el era veritabilul titular al acelui paşaport. Cu alte cuvinte, Elie trebuia să intre în identitatea turistului francez de origine egipteană, despre care se ştia că nu vorbeşte decît franceza şi araba. Sub această identitate el avea ca misiune să contacteze un număr maxim de persoane, la alegere — comercianţi, salariaţi, funcţionari sau chiar miniştri — susceptibili de a-i furniza informaţii asupra Izraelului.

Aceasta nu era altceva decît ceea ce se numeşte, în vocabularul tehnic al serviciilor de spionaj, operaţie tip „acoperire”.

Dervişul a combinat această operaţie cu exerciţiul pe care-l îndeplinise cu noul sau începător la Tel-Aviv: el a informat pe Cohen-Cowen că la Ierusalim, pe toată durata şederului său, va fi urmărit de mai mulţi agenţi ai serviciului şi

scapă de supravegherea lor.

Emoționat la gândul că de acum înainte va trăi și se va comporta la Ierusalim ca și cum ar fi în viața de dinainte, Elie, devenit Martei Cowen, a pornit spre Ierusalim. Elie, care precizase soției sale că merge acolo „pentru că el va rămâne mai multe zile.

Apoi s-a pus imediat pe treabă, făcând un tur în oraş pentru a contacta cetăţeni la alegerea sa.

Jerusalimul, cu cartierele sale sărace și străzile sale
orășul izraelian de orașul arab și cu posturile de observație
ale Legiunii arabe, sus de tot, pe crenelurile acestui zid, da-
deau lui Elie Cohen, care venea la Ierusalim pentru a de-
bară de la soția sa în Izrael, iluzia unei vechi
orienta

Datorită misiunii sale, el a avut posibilitatea să observe
orăzul și să rețină caracterul său atât de particular și unic în
lume.

curate să lege conversații cu câțiva mușafiri ai pensiunii*, față de care se prezentase ca un turist „din sudul Franței”, și să afle de la ei care erau cafenelele și restaurantele unde puteau fi luate întâlniri oameni de afaceri și funcționari ai guvernului.

In acest fel, a doua zi [] facut cunoștință, la cafeleaua Viena, cu un funcționar al
[] mare ministerului de Interioară

[] pentru alte persoane, pe

[illegible]

duri, aflând numai acum că „turistul” din sudul Franței nu era altul decât Elie Cohen.

Spionul începător observase că la Ierusalim era urmărit, așa cum îl prevenise dervisul. Mai târziu a privit fotografiile care-i fuseseră făcute, între altele, la cafeneaua Viena cu funcționarul din minister. El reușise să păstreze secretul întâlnirii sale cu bancherul și a fost felicitat pentru acest lucru de instructorul său.

Operația „Ierusalim” a durat zece zile. Cohen, adică Cowen, făcu cunoștință cu un număr impresionant de comercianți, funcționari oficiali și mai mulți intelectuali din acest oraș universitar. Dosarul pe care l-a întocmit a fost mai mult decât satisfăcător în ochii superiorilor săi. Serviciile secrete arabe ar fi putut să se delecteze cu el. După citirea dosarului, dervişul a redactat un raport în atenția șefului „Mossad” în care se spunea, între altele, că Elie Cohen se distingea ca o personalitate variată, cu idei originale și că el posedă facultatea de a intra repede în contact cu alții. Elie Cohen, spunea raportul, în afară de spirit de inițiativă, este dotat cu inteligență inventivă, cu reflexe mentale rapide și excelează în a crea încredere în persoana sa.

Perfecțiunea cu care vorbea mai multe limbi îi facilita,

dervisul ajunsese la concluzia ca, la momentul dorit, Elie putea fi plasat într-o capitală arabă, nu sub o identitate și numă sau sud-americană, cum se proiectase inițial să se facă. Cohen și perfectul său accent arab faceau, după părerea dervishului, o astfel de operație plauzibilă și cu minimum de risc. Elie nu a avut nici o dificultate să urmărească, în cadrul practicii sale intensive de către derviş, exercițiile repetate și din ce în ce mai grele „de memorizare” — altfel spus, antrenamentul memoriei. În general, aceste exerciții au avut loc în

să răspundă la probleme pri
arata lui Elie prototipuri miniat

la note scrise mai puține, încrezându-se cu totul în me-

ala de Sofia, care tocmai se

O NOUA IDENTITATE

În primul rând, trebuia să facă din Cohen un arab capabil să practice cultul islamic cu aceeași perfecțiune cu care el însuși făcuse din el un expert în cultura ebraică.

În al doilea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic. În al treilea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic. În al patrulea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic.

În al cincilea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic. În al șaselea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic. În al șaptelea rând, trebuia să facă din Cohen un student la universitatea din Mekka, în Arabia Saudita, pentru a putea să studieze islamul și să se familiarizeze cu cultul islamic.

[

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

mea unui pachet de tigari și pentru a le găsi ascunzătorii co-

bombardament al artileriei siriene contra Tel-khal.

următoare (31 I. spre 1 II. 1969), armata izraeliană a rip efectuând prima exodite de pedeapsă după campania Sinai, de data aceasta pe teritoriul sirian.

Puțin înainte de miezul nopții, brigada „Golani” s-a deplasat în direcția posturilor sustinute situate pe colinele Ta-fik, de unde puseseră tirul de artilerie îndreptat contra 7 kazernei. Întreaga vale a Iordanului a răsunat în acea noapte de vacarmul infernal al exploziilor de obuze și de tirul sâlnit al armelor automate.

Sirienii au recurs la proiectoare puternice pentru a ju-

cincizeci de case din sat si s-au retras lasind in urma lor =

multe zeci de soldați sirieni morți

El au capturat în această bătălie o importantă pradă de

...trată de la sirieni și a fost primul care a văzut p

Adriana Curacao, 1911.

1. CO_2 H_2O , CH_4 , C_2H_6 , C_2H_4 , C_2H_2 $p = k + c \cdot n$
 $P = 0.781 \times 10^5 \text{ Pa}$ $n = 10^{-2} \text{ mol}$ $p = p_0 + p_{\text{atm}}$ $c = 0.001$
 2. NH_3 , SO_2

[illegible]

1. What is the purpose of the study?
 2. What are the research questions or hypotheses?
 3. What is the study design?
 4. What are the variables?
 5. What are the results?
 6. What are the conclusions?
 7. What are the limitations?
 8. What are the implications?
 9. What are the strengths?
 10. What are the weaknesses?
 11. What are the future directions?
 12. What are the ethical considerations?
 13. What are the funding sources?
 14. What are the conflicts of interest?
 15. What are the acknowledgments?
 16. What are the references?
 17. What are the appendices?
 18. What are the footnotes?
 19. What are the tables?
 20. What are the figures?
 21. What are the legends?
 22. What are the captions?
 23. What are the subtitles?
 24. What are the keywords?
 25. What are the abstracts?
 26. What are the introductions?
 27. What are the discussions?
 28. What are the conclusions?
 29. What are the limitations?
 30. What are the implications?
 31. What are the strengths?
 32. What are the weaknesses?
 33. What are the future directions?
 34. What are the ethical considerations?
 35. What are the funding sources?
 36. What are the conflicts of interest?
 37. What are the acknowledgments?
 38. What are the references?
 39. What are the appendices?
 40. What are the footnotes?
 41. What are the tables?
 42. What are the figures?
 43. What are the legends?
 44. What are the captions?
 45. What are the subtitles?
 46. What are the keywords?
 47. What are the abstracts?
 48. What are the introductions?
 49. What are the discussions?
 50. What are the conclusions?
 51. What are the limitations?
 52. What are the implications?
 53. What are the strengths?
 54. What are the weaknesses?
 55. What are the future directions?
 56. What are the ethical considerations?
 57. What are the funding sources?
 58. What are the conflicts of interest?
 59. What are the acknowledgments?
 60. What are the references?
 61. What are the appendices?
 62. What are the footnotes?
 63. What are the tables?
 64. What are the figures?
 65. What are the legends?
 66. What are the captions?
 67. What are the subtitles?
 68. What are the keywords?
 69. What are the abstracts?
 70. What are the introductions?
 71. What are the discussions?
 72. What are the conclusions?
 73. What are the limitations?
 74. What are the implications?
 75. What are the strengths?
 76. What are the weaknesses?
 77. What are the future directions?
 78. What are the ethical considerations?
 79. What are the funding sources?
 80. What are the conflicts of interest?
 81. What are the acknowledgments?
 82. What are the references?
 83. What are the appendices?
 84. What are the footnotes?
 85. What are the tables?
 86. What are the figures?
 87. What are the legends?
 88. What are the captions?
 89. What are the subtitles?
 90. What are the keywords?
 91. What are the abstracts?
 92. What are the introductions?
 93. What are the discussions?
 94. What are the conclusions?
 95. What are the limitations?
 96. What are the implications?
 97. What are the strengths?
 98. What are the weaknesses?
 99. What are the future directions?
 100. What are the ethical considerations?
 101. What are the funding sources?
 102. What are the conflicts of interest?
 103. What are the acknowledgments?
 104. What are the references?
 105. What are the appendices?
 106. What are the footnotes?
 107. What are the tables?
 108. What are the figures?
 109. What are the legends?
 110. What are the captions?
 111. What are the subtitles?
 112. What are the keywords?
 113. What are the abstracts?
 114. What are the introductions?
 115. What are the discussions?
 116. What are the conclusions?
 117. What are the limitations?
 118. What are the implications?
 119. What are the strengths?
 120. What are the weaknesses?
 121. What are the future directions?
 122. What are the ethical considerations?
 123. What are the funding sources?
 124. What are the conflicts of interest?
 125. What are the acknowledgments?
 126. What are the references?
 127. What are the appendices?
 128. What are the footnotes?
 129. What are the tables?
 130. What are the figures?
 131. What are the legends?
 132. What are the captions?
 133. What are the subtitles?
 134. What are the keywords?
 135. What are the abstracts?
 136. What are the introductions?
 137. What are the discussions?
 138. What are the conclusions?
 139. What are the limitations?
 140. What are the implications?
 141. What are the strengths?
 142. What are the weaknesses?
 143. What are the future directions?
 144. What are the ethical considerations?
 145. What are the funding sources?
 146. What are the conflicts of interest?
 147. What are the acknowledgments?
 148. What are the references?
 149. What are the appendices?
 150. What are the footnotes?
 151. What are the tables?
 152. What are the figures?
 153. What are the legends?
 154. What are the captions?
 155. What are the subtitles?
 156. What are the keywords?
 157. What are the abstracts?
 158. What are the introductions?
 159. What are the discussions?
 160. What are the conclusions?
 161. What are the limitations?
 162. What are the implications?
 163. What are the strengths?
 164. What are the weaknesses?
 165. What are the future directions?
 166. What are the ethical considerations?
 167. What are the funding sources?
 168. What are the conflicts of interest?
 169. What are the acknowledgments?
 170. What are the references?
 171. What are the appendices?
 172. What are the footnotes?
 173. What are the tables?
 174. What are the figures?
 175. What are the legends?
 176. What are the captions?
 177. What are the subtitles?
 178. What are the keywords?
 179. What are the abstracts?
 180. What are the introductions?
 181. What are the discussions?
 182. What are the conclusions?
 183. What are the limitations?
 184. What are the implications?
 185. What are the strengths?
 186. What are the weaknesses?
 187. What are the future directions?
 188. What are the ethical considerations?
 189. What are the funding sources?
 190. What are the conflicts of interest?
 191. What are the acknowledgments?
 192. What are the references?
 193. What are the appendices?
 194. What are the footnotes?
 195. What are the tables?
 196. What are the figures?
 197. What are the legends?
 198. What are the captions?
 199. What are the subtitles?
 200. What are the keywords?
 201. What are the abstracts?
 202. What are the introductions?
 203. What are the discussions?
 204. What are the conclusions?
 205. What are the limitations?
 206. What are the implications?
 207. What are the strengths?
 208. What are the weaknesses?
 209. What are the future directions?
 210. What are the ethical considerations?
 211. What are the funding sources?
 212. What are the conflicts of interest?
 213. What are the acknowledgments?
 214. What are the references?
 215. What are the appendices?
 216. What are the

le, de eficacitate și de rapiditate asupra armelor siriene,

Tortificatorul și mișcărilor trupelor de

... a frontier
 ... a frontier ...

Cohen, care se găsea în acea noapte în compania serviciului la un post israelian avansat, a simțit deodată tentata de

a trece frontiera chiar atunci, pentru a se instala la Da-

masc. Nu ştia că avea să traverseze şi să retraverseze

jumătate din globul pământesc înainte de a se aventura pe
tărutul de necunoscut al inimicilor din nordul și din est al Damascului.

Putin timp dupa expeditia de la Tawafik, un alt expedi-

ment li permise lui Elie Cohen să învețe mult despre meto-

dele serviciilor de informații ale R.A.U.

La 8 februarie, o săptămână după Tawafik, secretarul de

stat al Aparatului Național, S. Peress, anunță că Izraelul începe anul la mai multe puteri străine pentru a obține armă

grele și tancuri, de care avea nevoie pentru apărarea sa, dar

nu întâlnise decît refuzuri. Nici una din aceste puteri nu era

gata să asculte avertismentele izraeliene care arătau că R.A.U.

avea în posesia sa un număr de tancuri superior celui de care dispuneau diviziile blindate a se în Borm

mel și armata lui Montgomery în timpul „bătăliei deser-

tului". Toate puterile, in afara Franței — care continua ca și in

trecur să dovedească prietenia sa pentru statul evreiesc și în

turniza avioane — feruzaseră, în consecință, să livreze armele necesare luptei.

Statul major unificat al forțelor armate ale R A U. con-

rite trupelor siriene pe frontiera de miazănoapte a Israelului

La 13 februarie, s-a aflat deodată că președintele Nasser tocmai aterizase, ne sesizant, la Damasc. Ca măsură de securitate,

tre serviciile lor de informații, care deformaseră în mod
runtar informațiile eronate și tendențioase ale serviciilor Mi
covei.

Primul ministru și ministrul apărării naționale, Ben
Gurion, lua atunci decizia curajoasă de a se compor
ta cu această tensiune artificial creată la frontierele
izraeliene, s-a dus la Tel-Aviv pentru a asista la rep
ta de gala a marelui francez Marcel Marceau. După
după aceea, el a anunțat oficial că săptămîna următoare
vizita Canada și Statele Unite.

lance efective, proclamînd, fără să creadă, că vor declanșa
„războiul sfînt contra Israelului”.

Analiza acestui conflict armat, care avut loc, a fost
logice. Se spunea, printre altele:

„Măcelul din Siria
pentru Israel.”

elului.

serviciului de informații.

DESTINAȚIA BUENOS-AIRES

ta zi, nu a mai fost, în mod practic, el însuși. Luîndu-și
identitatea de Kamal Taabes, fiul lui Amin, devine un emi
grant arab printre altele cîeva mii care aleseeră Buenos
Airesul pentru a-și încerca norocul.

Cohen sosi la Buenos-Aires înarmat cu un pasaport al
unei țări din America de Sud. Acest pasaport purta o viză de
tranzit argentiniană. El posedea, pe de altă parte, și un bilet
de avion cu destinația Chile. Profitînd de viza sa de tranzit,
Cohen a făcut escală la Buenos-Aires, dar a rămas mai multe
luni în acest oraș. Aici, el trebuia, conform instrucțiunilor pri
mite de la Tel-Aviv, să-și creeze și să-și „împunească” falsul
său personaj. El trebuia, de asemenea, să se descurce pentru
a obține un autentic pasaport argentinian pe numele Kamal
Amin Taabes.

Cînd avionul a aterizat pe aeroportul din Buenos-Aires,
pe Cohen nu-l aștepta nimeni acolo. Condiția primordială a
succesului misiunii sale consta în faptul că Cohen-Taabes tre
buia să opereze, de la sosirea sa în Argentina, singur și fără
acolo.

suspiciune din partea serviciilor secrete inamice, care nu au avut în Europa cit și în America de Sud, decât nu e a Tel-Aviv.

Decizia de plecare a lui Cohen a fost luată de sup-sau în decembrie 1940. Considerând strălucite rezultatele ob-nute de Cohen în cursul antrenamentului și având în vec-facurările rebanute pe care i le descoperiseră, șeful servi-secrete din Tel-Aviv a decis: 1) Cohen va fi „plantat” în 5

să-i permită, la momentul oportun, să se introducă în ceru-

decize. Timpul de două luni cit li mai rămăse până la ple-carea sa a fost consacrat îndeplinirii a două sarcini, la fel de-grele ca toate cele precedente. Trebuia, pe de o parte, să stu-

unde trebuia să trăiască în primul rând — Argentina

lata, în linii mari, esențialul personajului său, așa cum

competent:

Tatăl lui Kamal, *Abraham*, sa, Santa, născută Ibrahim, paravenita *Beirut*, în Li-

Ful lor,
ceirut în 1940 —
născute a lui Elie Cohen

a murit în 1933, când familia Taabes, cu
lucul Kamal, a părăsit Beirutul pentru a se stabili la Ale-
xandria, în Egipt. Kamal în *capabil să-si ar-*

F. Taabes locuise în Alexandria, unde tatăl a avut,
până în 1947, un mic magazin de textile. În 1948, un frate al
tatălui emigrase în Argentina. De atunci el scria mereu fa-
miliei „Alexandria, recomandindu-le să vină la Buenos-
Aires *a se îmbogăți*”. În 1947, Amin Taabes s-a dus
deci cu familia sa în Argentina. Cu fratele său și o a-
treia persoană, el a deschis la Buenos-Aires un magazin de
textile în strada Legazi. Dar după câțiva ani a dat faliment.

murt și tatăl. Kamal a trăit un timp oarecare la unchiul său
a lucrat ca salariat într-o agenție de voiaj. Până la urmă,
devenit proprietarul unei importante societăți de import-
export

Principiul acestei biografii, stabilită de serviciile din Tel-
Aviv pentru Kamal Amin Taabes, era în fond foarte simplu
și adaptat într-o mare măsură personajului autentic:

aut de bine Buenos-Airesul, unde „trăia” de la vârsta de

...a lui Taabes...
...fotografii ale lui...
...de detaliu, verosimile și concrete.

...pentru cineva care trăise atîta ani în Argentina. Trebuia, în consecință, să consacre ultimele săptămîni dinaintea plecării sale unui curs de perfecționare intensivă de spaniolă.

La sfîrșitul antrenamentului, Elie Cohen se identificase în așa măsură cu noul său personaj încît îi era dificil să rămînă el însuși în fața soției sale Nacha, pe care o vedea fiecare seară în apartamentul lor din Bat-Yam.

Îi se întimpla chiar să nu mai reacționeze la prenumele de Elie cînd îl chema soția sau prietenii. Într-o zi, spuse instructorului său:

— Acasă încerc din toate puterile să uit că sînt în prezent Kamal Taabes. Trebuie cu orice preț să nu stric impresia soției mele. Va trebui să ajung să fac o distincție: lucru nu este ușor. Chiar de pe acum, în cea mai mare parte a zilei, mă comport întotdeauna ca și Kamal Taabes. Cum să re-

...te greu

...A
...în
...p
...în

...era vorba de o misiune secretă în
...și nu punea întrebări inu-

...instaleze întîi la Buenos-Aires
...destinată să-i faciliteze lui Cohen-Taabes
...lung în Siria

...contactele politice de care ar avea nevoie, odată stabilit la Damasc.

Ca de altfel peste tot în lume, și la Buenos-Aires emigranții arabi, urmînd exemplul emigranților altor țări, se con-
...în cercuri și cluburi închuse. Emigranții de origine siriană aveau și ei create la Buenos-Aires „asociații” ale compatrioților, gen de organizații care se aseamănă în mod var
...Este necesar să precizăm că numărul total al minorității ara-

...emigranți evrei, în majoritate de origine europeană, dar nu-
...mărînd printre membrii săi un anumit număr de evrei de
...origine orientala. Unele familii gonite din țările arabe, cum
...sînt Siria și Egipt, sau care au părăsit aceste țări de teama
...masurilor discriminatorii antisemite, preferaseră să se stabili-
...lească în America de Sud, în loc să emigreze în Israel. Astfel,
...s-a ajuns ca arabil și evreii, venind din aceleași țări și tră-
...înd, alît unu cît și alții, din comerț sau aparținînd unor pro-
...fesii libere, să întrețină relații amicale de vechi „compatrioți”.
...Animizitatea antisemita a arabilor din Siria sau Egipt se ex-
...tompează adesea cînd emigranții din aceste țări se regăsesc
...la mai multe mii de kilometri de patria lor.

Cu toate acestea, trebuie precizat că Argentina, țara de
...absorbție a unei emigrații de vaste dimensiuni și de diverse

gialatna argentiniiana
lucruri si a pretazn.
sorbne a noilor em
portul argentiniian nu face
de origine sau religiei proprietarului sau ceea ce este o
valoare nepretunã pentru tot felul de indivizi interesati
pãrãseascã în mod secret țara lor de origine si să disparã,
o nouã identitate, în această țară a Americii de Sud

De aici rezultã de ce serviciile secrete izrahelene au fã-
nit Buenos-Airesul. În această capitalã, Cohen avea șanse
multiple să aparã într-o zi sub o identitate falsã, fãrã ca
sã se sa sã sãrscite un interes imediat din partea „compatrio-
ților” săi sirieni.

Dar serviciile din Tel-Aviv stiau cã mături de avantajã
integrari pe care le avea agentul lor la
ramificații ale serviciilor de contraspionaj arabe și, printre ele,
emisariilor „Biroului 2” sirian, deosebit de activi în sînul co-
loniei arabe din capitala argentiniianã. În toate țãrile Ameri-
cii Latine, ambasadele arabe adãpostesc numeroși agenți ai
serviciilor de spionaj și de contraspionaj ale țãrilor respective
și este, de așfel, bine cunoscut faptul cã aceste ambasade în-
trebat, de asemenea, servicii speciale de propagandã antiiz-
rahelã
paganda proizrahelianã care emanã, cu multã eficacitate, din
cercurile curenți influente, existente în majoritatea capita-
lelor Americii de Sud.

de sã se știe cã el a fost cãlãrit în țara sa de naștere
la Migla

La 17 ianuarie 1967 el a decolat de pe aeroportul
militar de la Bilbess, situat în Egipt, dincolo de Cana-
lul de Suez. Umpluse rezervorul cu carburant și, pretextînd,
în calitate de instructor, un zbor de antrenament, zburase
peste deșertul Sinai, pentru a ateriza pe primul teren izrahelian
observat din aparatul său. Mai multe aparate „Mig”, ale avia-
ției militare, îl urmãriserã. Dar el a reușit sã le scape și sã
treacã frontiera izrahelianã fãrã greutăți. Întreaga operație du-
rase o orã și un sfert

Sau... din armata egipteanã a aerului. Cer drept
— a declarat el, în momentul aterizãrii, avia-

cãpitanul Mahmud Hilmi, în vîrstã de douãzeci și șase

În dimineața zilei de 17 ianuarie el decolase de pe aéro-
portul militar de la Bilbess, situat în Egipt, dincolo de Cana-
lul de Suez. Umpluse rezervorul cu carburant și, pretextînd,
în calitate de instructor, un zbor de antrenament, zburase
peste deșertul Sinai, pentru a ateriza pe primul teren izrahelian
observat din aparatul său. Mai multe aparate „Mig”, ale avia-
ției militare, îl urmãriserã. Dar el a reușit sã le scape și sã
treacã frontiera izrahelianã fãrã greutăți. Întreaga operație du-
rase o orã și un sfert

Putem sã ne imaginãm ce primire i-a fãcut comandantul
armatei izraheliene a aerului cãpitanului Hilmi, primul de-
zertor din aviația egipteanã. El explicã ofiterilor bazei și zia-
riștilor izraheleni și strãini, reușiți cu această ocazie, cã fu-
gise din Egipt din motive politice și morale: timp de sãptã-
mini participase la raidurile aviației egiptene contra saivilor
din Yemen, operațiuni în cadrul rãzboiului pe care Egiptul îl
duce contra guvernului regalist al acestei țãri. Hilmi adãuga
cã el luase decizia de a dezerta dupã ce fusese obligat sã fãcã
uz de gaze contra unor sate yemenite. Aparținînd unei unitãți
desemnate sã efectueze alte raiduri contra Yemenului, prefe-
rase sã caute refugiu în Izrael.

Fuga cãpitanului Hilmi la bordul aparatului său și de-
clarațiile sale în fața presei internaționale constituiau un
violent esec psihologic și moral pentru Egipt. Era o
probã, dacã aceasta mai era necesarã, a folului în care gu-

le". El a promis să scrie cât mai des posibil
vint : Nadia primea efectiv vesti de la el, r
gentina, de fiecare dată scrisorile fiind expediate d

Elie Cohen s-a dus la aeroportul Lydda într-o necunoscută a serviciilor secrete, condusă de un tânăr israelian, care i-a prezentat un plic conținând cinci sute de dolari. I l-a remis Gideon, el a trecut vama și a luat loc într-un avion al Companiei „El-Al”. Conform instrucțiunilor dăruite, Cohen știa că imediat după sosirea la Zurich trebuia să ia autobuzul care duce de la aeroport până la stația finală în oraș. Acolo, un agent pe care nu-l cunoștea nici după nume,

În Elveția, lucrurile s-au petrecut întocmai. După coborârea din avion, Cohen a luat autobuzul pînă la ultima stație, în fața gării din Zurich. Acolo i s-a prezentat un om cu accent german

— Mă numesc Salinger — îi spuse el lui Cohen și îi înmânase mâna. Apoi Salinger își luă din buzunar un card de vizită și îl prezentă lui Cohen. Cardul era dintr-un hotel din apropierea lacului Zürich.

... timp de mai multe ore. Salinger, „antena” permanentă a

...comercial". Cohen-1...
...societate de navlu maritim si aerian, al carei repre-

În consecință, Cohen trebuia să știe, cei puț
funcționează o astfel de întreprindere că înu

miși termeni specifici întrebuințați

Salinger i-a predat lui Cohen

The first of these is the fact that the
 "The first of these is the fact that the

I have had the pleasure of receiving your letter of the 10th inst. and am glad to hear from you. I hope you are well and happy. I am well at present.

Your friend,
J. H. P.

În sfârșit, Elie a predat lui Salinger actele sale de identitate izraelitană și vechile haine din Israel și nu a oprit nici să ia pasaportul sud-american pe numele de Taabes, cu bilet de călătorie la Zürich și, după ce a primit de la Salinger numărul de poștale din Zurich unde putea să adreseze corespondența.

Trei zile după sosirea sa la Zurich, Elie Cohen, devenit
Paris, a făcut tranzit câteva ore la Orly, fără să întâlnească
pe nimeni, și a plecat cu avionul spre Argentina.

După mai multe luni, el povestea dervisului :

— Aproape în tot timpul cit a durat acest voiaj lung.

Cohen, care se angajase în serviciile secrete ale Israelului în timpul răpirii lui Adolf Eichmann, câştigase încrederea superiorilor săi întru-atât încît, cu cîtva timp înainte de plecarea sa din Tel-Aviv, îl invitaseră să participe la o reuniune a citorva alesi ai serviciilor, în cadrul căreia i s-a comunicat modul exact cum a decurs şi detaliile răpirii operate la Buenos-Aires. Cohen aflase astfel din surse de mină într-o detaliu acestei operaţiuni — detalii, de altfel, încă nepublicate în Israel şi în lume. Zburînd spre coasta argentinică, cu destinaţia Buenos-Aires, Cohen îşi reamintea detaliile răpirii. El făcea drumul invers faţă de cel pe care-l făcuse fără ştirea sa Eichmann, adormit şi înconjurat de

agenții serviciului secret al Israelului, companiei „El-Al” de la Buenos-Aires la Lydda.

— Istoria acestei răpiri mi-a dat curaj — îi va spune dervişului. Mulțumită acestei operații știam că mi-a dat siguranță în momentul când zburam în sens opus.

Chiar la aeroportul din Buenos-Aires el privea avionul de pe pista, încercând să reconstituie în imaginația sa lărea avionului „El-Al” care ducea în carlingă prețiosul al serviciilor secrete israeliene.

Debarcarea la Buenos-Aires, controlul pasapoartelor vamă au fost îndeplinite fără probleme. Echipat cu mica valiză, prezentând pasaportul cu numele de Taabes, Cohen trecut barierele oficiale și s-a îndreptat spre biroul de informații turistice. La cerere, i s-a indicat un hotel în oraș unde era ușor să găsească o cameră.

Nimeni nu l-a așteptat la aeroport. Un taxi l-a condus până la fața unui hotel mijlociu, situat pe bulevardul central al Buenos-Airesului, Nuevo del Julio (bulevardul 9 iulie). A luat o cameră cu baie pentru o săptămână. A sosit la hotel într-o seară de început de februarie 1961. Elegantul bulevard

la acestui mare oraș, în care avea ca misiune să găsească un

Numeroșii clienți din marele local nu-și dădeau seama că sub ochii lor începuse una din cele mai mari operațiuni de spionaj din acest secol.

După câteva cuvinte de bun venit, Abraham îi întinse lui Cohen un jurnal, pe marginea cărui era scrisă o adresă. El îi explică lui Cohen că trebuie să se ducă la această adresă, unde putea să închiriază un apartament mobilat destul de luxos. Apoi îi comunică, verbal, adresa unui profesor de limbă spaniolă. Abraham îi spuse deschis că accentul său spaniol era rău și că ar face bine să ia un anumit număr de lecții.

Au convenit ca, din când în când, dar cât mai rar posibil, să intre în contact. Pentru cazurile de extremă urgență, Abraham l-a indicat un număr de telefon unde putea să-l găsească.

Cohen a trebuit să învețe pe dinafară o altă adresă și un număr de telefon: acelea ale biroului „său” de navlu maritim și aerian. Aici, la această adresă, va fi totdeauna cineva care să răspundă la apel și să confirme că dl. Taabes este într-adevăr proprietarul și directorul general al acestei societăți. îi explică Abraham lui Cohen și-i promise să-i procure, pentru a doua zi, cărțile de vizită și biroul cu antet necesare.

Abraham stia că în 3 luni trebuia să furnizeze agentului israelian un pasaport argentinian pe numele de Taabes. La sfârșit, îi întinse lui Cohen o mică foaie împăturită, care conținea o listă cu personalități arabe care locuiau la Buenos-Aires și adresele lor, precum și indicațiile necesare referitoare la „Clubul Islamic” și restaurantele arabe, locurile de

mit. Nu cunosc pe
și să-mi risipesc bani

Alheshan: „In zua c

vedeți cînd dorîți: îmi placeți mult. Sînt
Vostru 2^m.

Înainte de a se despărți, Alhedian îl rugă pe Taab, de-a adresa pentru a-i trimite ziarul săptămânal pe care-l dăduse.

Tsches i-a indicat imediat adresa apartamentului pe care tocmai il inchinase la Buenos-Aires: strada Taquarria 110.

Îi întinse, de asemenea, o carte de vizită cuprinzând numele și adresa societății sale de navlu.

Cohen a avut impresia că a câștigat încrederea ziaristului arab și această impresie era mai mult decât o pre-

patru ani, în momentul condamnării la moarte a lui Elie Cohen la Damasc. Abdallah Latif Alheshan a adresat atunci scrisoare deschisă celui mai important cotidian arab din Ciri-

formulate la Damasc că el ar fi dat un b:

„Am primit într-o zi vizita unui tânăr de circa treizeci de ani, cu pielea alba și părul negru, care mi s-a prezentat pe

Clubul Islamic, pe care-l frecventează toți tinerii arabi din Buenos-Aires.

Ne-am intrinut in mai multe sate...

Se interesa în mod evident de problemele lumii arabe și mă rugase să-i trimit zărele arabe.

am. Acesta s-a putut realiza datorită faptului că, în
-a-ia domeniul vizat, s-a creat o nouă oportunitate de a ajunge
la Danone și a personalilor, consilierilor generali ai tă-

Cohen însuși nu știa încă, în timpul întâlnirilor sale cu Alheshan, în ce măsură reușise să-i cucerească încrederea — cum o dovedește această scrisoare publicată în 1963 în ziarul „El-Hayat” din Beirut. Dar intuiția îi spunea că reușise să-și joace rolul de Kamal Taabes și că personajul Elie Cohen dispăruse acum complet. El știa, de asemenea, și aceasta era de o importanță capitală, că Abraham se ocupa cu eficacitate perfectă și în toate detaliile de „acoperirea” sa, îi furniza tot ce îi era necesar pentru cazul unei eventuale anchete din partea noilor sale cunoștințe, asupra identității sale și asupra trecutului familiei lui. Cohen simțea la fiecare pas efectul binefăcător al „bratelor lungi” ale lui Abraham.

Faptul de a se ști secondat și protejat a avut drept efect dublarea siguranței sale. Din cînd în cînd Abraham îi dădea lui Cohen banii necesari cheltuielilor și modului său de viață, care, din cauza naturii personajului pe care fusese însărcinat să-l protejeze, erau deosebit de mari. Într-o zi, după ce se întorsese de la un serviciu, el a fost surprins să găsească în camera sa un bărbat necunoscut, care îl privea cu o privire deosebit de curioasă.

Abdallah Latif Alheshan nu a inventat nimic în scrisoarea sa din 1965. Cohen-Taabes nu se mulțumise numai să ia contact cu redactorul șef al revistei arabe de la Buenos Aires. În câteva săptămâni, el a reușit să devină oarecum un prieten al lui Latif Alheshan. După aceea, el a scris în mod repetat în revistă, în special în numărul din februarie 1966, în care se vorbea despre „revoluția islamică”. În această revistă, el a scris că „într-o mare măsură, revoluția islamică este în cea mai mare parte la „Clubul islamic”. Il întâlneai la cocktailurile ambasadelor Siriei, Egiptului și Libanului. În acele

Cele câteva sute
bil, la toate recepțiile de
și pe el. În sine, aceasta nu are nimic
care are obiectul acestor cercuri și că
mai ușor decât să devin un obișnuit al recepțiilor
suficient să dorești, să înveți să cunoști acest cerc și
zestrat cu singurele roze necesare pentru a fi la ora și la

zului lui Cohen, prezenta sa la toate ambasadetele arabe ieșea
totuși din comun.

Pentru că pătrunsesse în acest cerc, trebuia și mai mult
să continue a juca, fără greșală, rolul de Kamal Taabes și
sub această identitate să extindă aria relaturilor sale personale,
pentru a profita de ele la momentul oportun.

Așa a putut întâlni Cohen într-o zi la ambasada Siriei pe
omul care, peste patru ani, avea să decidă asupra morții sale
generalul Amin El-Hafez. Generalul Hafez, un om frumos, cu
părul încaruntat, veselie cu o suviță de păr pe frunte și cu un
zâmbet mai mult sud-american decât sirian, era în acel timp ata-
șatul militar al ambasadei Siriei la Buenos-Aires. Abdallah
Alheshan l-a prezentat pe Taabes în timpul unei recepții de
la ambasadă generalului Hafez. Atașatul militar, impozant în
uniforma strălucitoare de ceremonie, a angajat o lungă con-
versație politică cu Taabes. Hafez evoca cu mul-
tă încredere viitorul partidului „Baas” din care făcea parte,
afirmând fața de interlocutori:

— Este singurul partid sirian capabil să dea strălucire țării.

peste patru ani, avea să decidă asupra morții sale
generalul Amin El-Hafez. Generalul Hafez, un om frumos, cu
părul încaruntat, veselie cu o suviță de păr pe frunte și cu un
zâmbet mai mult sud-american decât sirian, era în acel timp ata-
șatul militar al ambasadei Siriei la Buenos-Aires.

Abdallah Alheshan l-a prezentat pe Taabes în timpul unei recepții de
la ambasadă generalului Hafez. Atașatul militar, impozant în
uniforma strălucitoare de ceremonie, a angajat o lungă con-
versație politică cu Taabes. Hafez evoca cu multă încredere
viitorul partidului „Baas” din care făcea parte, afirmând fața de
interlocutori:

— Este singurul partid sirian capabil să dea strălucire țării.

A întâlnit de putine ori cu Abraham, dar de fie-
tă cind s-au întâlnit, mereu în alt loc și în cel mai
secret, el i-a înmănat rapoarte detaliate asupra relațiilor
cercurile arabe, care se extindeau din săptămână în
săptămână. Abraham se arăta satisfăcut. Cind s-au întâlnit
de la sora lui Cohen în Argentina, Abraham i-a
numele de Kamal Amin Taabes.

În luna mai 1961, Abraham i-a transmis lui Cohen o nouă
instrucțiune de la Tel-Aviv. „Cohen trebuie să anunțe prietenilor
săi că a decis să plece în curind într-un turneu în țările
arabe și să se angajeze în diferite competiții sportive. Trebuie să
se convinge la fața locului asupra posibilităților de a se în-
stala acolo definitiv”.

Taabes s-a conformat imediat. A făcut turul relaturilor sale
pentru a obține scrisorile de recomandare promise.

Abdallah Alheshan s-a ținut de promisiune. La 13 mai

Abraham i-a transmis lui Cohen o nouă
instrucțiune de la Tel-Aviv. „Cohen trebuie să anunțe prietenilor
săi că a decis să plece în curind într-un turneu în țările
arabe și să se angajeze în diferite competiții sportive. Trebuie să
se convinge la fața locului asupra posibilităților de a se în-
stala acolo definitiv”.

SCURTA SIEDER ÎN IZRAEL ȘI PLECAREA DEFINITIVĂ

Eine Cohen știa că șederea la Bat-Yam era de scurtă durată. El era un tânăr de douăzeci și două de ani, de agent secret. La sfârșitul săptămânii, după ce a luat de capăt vacanței sale netulburate din sinul familiei, a fost invitat într-o zi, la ora dejunului, într-un restaurant din Jaffa, „La Janette”, cunoscut prin specialitatea sa: pește la grătar. Așezați unul în fața celuilalt pe terasa restaurantului care dădea spre vechiul port, s-au lansat într-o conversație însuflețită, încât se putea spune că tatăl și

fiul discutau. Părintele, un bărbat în vârstă, cu o față răsărită de rînză, asculta expunerea elevului său Cohen asupra activității desfășurate în America de Sud.

— Ai prins accentul spaniol chiar cînd vorbești eвреște, — spunea el, — și free pește în spaniol.

— Părinte, — mă introduce rapid în cercurile conducătoare, — eu și prietenii mei — simt capabil — spunea el — să free pește în orice limbă, în pregătirea acestei pătrunderi.

Constatarea era, firește, pozitivă și încurajatoare. În secret comportă pericole pentru el însuși și poate ușor să-l

Cu toate acestea, s-a hotărât ca, înainte de a i se da ordin de plecare, Cohen să fie supus la o ultimă serie de antrenamente. Pentru a liniști eventualele temeri ale prietenilor săi arabi din Buenos-Aires, Cohen trebuia să scrie un număr mare de cărți postale, care erau expediate în Argentina din mai multe capitale occidentale.

Drept răspuns la tot ceea ce dervishul îl învățase, Cohen, decepționat, a făcut o singură remarcă: „N-ay fi crezut că drumul la Damasc să fie așa de lung. Poți să mori de oboseală și de nerăbdare înainte de a ajunge acolo.”. Activitatea na era din partea sa un acces de proastă dispoziție, ci expresia sinceră a neliniștii unui cal de bătaie, care adulmează pulberea și apropierea frontului și se grăbește să se arunce în gramadă. Dar superiorii săi au fost de altă părere. Antrenamentul suplimentar era necesar și, acum, plecând de la rezultatele extraordinare ale primei părți a misiunii sale în Argentina, trebuia să se stabilească planul detaliat al misiunii sale în Siria.

Cohen se regăsea deci, din nou, în

la Damasc. După câteva săptămâni de an-

El a învățat să se servească

la un individ la altul, la fel ca și linile papilare. Adică, ca-

determinată, poate servi la autentificarea identității aceluia care le emite, fără ca acesta să anunțe în prealabil cifrul său de identificare. Cele mai mici nuanțe ale „bătău”, schimbările intervenite, imperceptibile pentru o ureche neantrenată, sînt tot atîtea date concrete, imediat înregistrate și înțelese, de urechea tehnicianului experimentat care captează și descifrează mesajele.

Începînd din septembrie 1961, un număr foarte restrîns de operatori-radio, aparținînd centrului de descifrare a serviciilor secrete, examinau, pentru a putea distinge dintre altele, emisiunile de antrenament ale lui Cohen.

Mai tîrziu, aceiași operatori aveau să asculte emisiunile lui Cohen din capitala siriană.

O parte din timp Elie a consacrat-o studiului pregătirii diferitelor feluri de carneală simpatică cu mijloacele de care dispunea; instalării de ascunzători juvicioase într-un apartament; ascunderii obiectelor secrete în aparate de menaj de toate felurile; transportului secret al armelor personale, a' vestiminte sau ascunse direct pe corp. Pe scurt, ucenicia „breviarului” agentului secret clasic, care, contrar celor imaginate în general la citirea unor romane de spionaj, cere un efort sustinut și n-are nimic tentant în afară de nume.

După ce a studiat odată mai mult prototipurile miniaturizate, Elie Cohen a fost supus unor exerciții repetate de tir germană, răsîndită în armata siriană. El a învățat, de ase-

The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic. The second part presents the results of the empirical analysis. The third part discusses the implications of the findings. The fourth part concludes the paper.

caz de extremă urgență

Mai mult decât în timpul perioadei precedente
născut, Cohen a avut grijă să asculte, în timpul ultimului
trimestru al anului 1961, pe care l-a petrecut în Israel, radio

La 28 septembrie, în Siria a survenit un eveniment politic de o importanță capitală. Uniunea egipteano-siriană a expre-

[illegible]

Adevăratul stăpin al Siriei, principalul instigator al loviturii de stat antinasseriene, era un tânăr colonel al armatei siriene, Abdul Aikarim Na'hlawi.

diat la Damasc pentru a salva situația. Nasser era de înfringerea morală ce o reprezenta pentru el aliat de brusc a unității cu Siria, în special în c-

in Siria, ar fi avut șansa să redevină stăpîn mareșalului Amer l-a sfătuit să nu întreprindă nimic. du-l că era capabil să restabilească situația și să ducă în lara

Colonelul Na'hlawi și trupele sale au fost mai In dimineața aceleiași zile, tinărul colonel a ordonat arestarea mareșalului Amer și l-a condus sub escortă la avionul care l-a dus la Cairo. Două comandouri de parașutiști egipțeni, care debarcaseră în Siria, sub protecția distrugătoarelor egipțene, se înapoiară fără ca să se fi tras vreun foc. Colonelul Na'hlawi a devenit în câteva ore stăpîn incontestabil, dar se-

tuierii de profunzime, deprinși cu exercitarea puterii

Lovitura de stat siriană tot Orientul Mijlociu. Guver se bucură de nenormalitate

mandament unificat al arm. de altă parte, Israelul urbiu

nainte toate șansele să ia puterea. În ce-l privește, la Buenos-Aires, în prezența generalului Hafez, Cohen își exprimase deschis simpatia pentru acest partid, iar în cartea poștală pe care dervizul îi scrisese a-o expulzare din Israel, prin Elveția, a asatului militar sirian din Argentina, el își reafirmase aceeași atitudine. Cu toate acestea, superiorii săi l-au făcut să înțeleagă că, în cazul cînd ar reuși să se introducă în cercurile influente ale „Baas”-ului la Damasc, el trebuie totuși să evite încrederea lui ca membru al partidului. Era mai înțelept să aibă rubicard, să aștepte ca situația politică din Siria să se amestecească. Numai atunci se va ști dacă „Baas” se va menține în fruntea puterii și, în consecință, se va defini aspectul politic al misiunii agentului izraelian la Damasc. Unul din șefii serviciului a rezumat situația într-un fel simplu și pictoresc:

— Dacă te aventurezi să proclami prea devreme sprijinul tău pentru „Baas”, risți să fii împușcat nu ca spion izraelian, ci, cu ocazia vîntoarei lovituri de stat, ca aderent al unui partid probabil interzis și urmărit de viitorul guvern.

Mărturisiri directe ale superiorilor săi citaua perfectă,

Limitoarea siguranța cu care Cohen vorbea de viitor
sa minune. Increderea sa totală in reușita ei, făcând
mase „sa nu se grăbească”, ei, dimpotrivă, sa se introducă
ext și progresiv in circulație conducătoare ale Siriei, in se-
de a furniza la Tel-Aviv maximum de informații referitoare
la: armata siriană, compunerea sa, efectivele, manevrele din
interiorul țării și de la frontiera cu Israelul și orice deta-
li privind ofițerii și comandanții sa. „Indiferent ce i s-ar întâ-
pla guvernului din Damasc și indiferent care ar fi su-
torul preponderent și decisiv pentru viitorul țării”, auzea
Cohen spunându-i-se de nenumărate ori. De asemenea, el

unul aparat de emisie miniat
a tehnicii, trebuia să de-
prim ordin asupra e-
trebuțelor răză chiar

O alta „cifră” fixată dinainte era suficientă pentru ca
Tel-Avivul să indice lui Cohen că trebuie să profite de prima
oportună pentru a veni in Europa și să ia alii contact cu „ante-
na” sa.

Momentul plecării se apropia. Era sfârșitul lui decembrie
1961. Din nou Cohen i-a spus soției că „afacerile” sale îl obli-
gau să plece in Europa și să lipsească câteva luni. Nadia i-a
cerut să scurteze șederea sa in străinătate la minimum pos-

trui plecare, cu destinația Beirut, era prevăzută pentru pri-
me, i-a permis lui Cohen să obțină lista călătorilor de
„Astoria”, cu mult înainte de plecare.

Intr-o valiză mică, pe care i-a dat-o Salinger, Cohen
a pus o înveliș de
continent. Prin-

rich a fost rea de 31 decembrie 1961

La 1 ianuarie 1962, s-a dus cu avionul la Genova, în în-
destinația Beirut. De-abia luase loc în salonul vaporului

ÎN DRUMUL SPRE DAMASC

presurau portul Genova, Cohen se duse și el în cabina sa, și-
pe puntea superioară, în apropiere de cabinele ofiteri-
a capitanului. După ce își aranjă lucrurile într-o
de piele și o sacosă de voiaj, se îndreptă spre barul
rezervat clasei întâi, pentru a lua aperitivul și a face cu-
noștință cu călătorii. Cohen, cu ajutorul lui Salinger, subli-
nase pe lista de pasageri, care i-a fost înmănată la München,
anumite nume și șterse altele. Principiul acestei cercetări
d'ente a listei era simplu, să evite pierderea timpului cu pa-
sageri fără interes, fie din cauza destinației lor, fie din cauza
a rangului lor social. Cohen avea nevoie de oa-
meni care, la momentul potrivit, să-i poată da mîna și
ajutor necesară pentru a înfrunta anumite dificultăți care îl
șteptau în drumul spre Damasc.

Întoarcerea lui Cohen în cercurile arabe se efectuase pro-

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

vreun interpret

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

confidential:

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

...a ...
...a ...
...a ...

din Damasc îl va transporta, în „Peugeot”-ul 404,
la Damasc

După o călătorie fără dificultăți, „Astoria” a ancorat în
portul Alexandria. La Munchen, Salinger îi ordonase să co-
boare la esala de la Alexandria pentru a adăuga pe pasapor-
tul său o viză egipteană care, la momentul oportun, să con-
țină o pălărie largă și a avut grijă să se înarmeze cu o pere-
che de ochelari de soare, care-i mascau fața, pentru a nu
atrage atenția seicului sau altor călători, așa cum ar fi putu-
tă face un alt camuflaj

La controlul pasapoartelor, el a primit ștampila dorită.
Apoi s-a dus să se pambotească pe străzile portului și orașului în
care își trăise stăpînia ani ai tinereții

Trecuseră deja cinci ani din ziua în care părăsise acest
oras. Cunoștea încă fiecare stradă. Ar fi putut intra în pră-
văli și să cheme negustorii pe nume. Ar fi putut să se ducă
în cartierul său, să revadă casa în care crescuse. Nu făcuse

în raport cu trecutul

lui, Cohen-Taabes nu putea decât să se alăture
împlinirii dorinței a protectorului său. În ce-l privea pe seic,
asta nu se temea decât de inspectori vamali și de taxele pe
care trebuia să le plătească pentru „Peugeot”-ul său nou. Co-
hen-Taabes avea însă destule alte motive să se teamă la tre-
cerea frontierei siriene

erau încă departe de frontiera siriană

— Ce-ar fi dacă am putea patrunezi și opt de ore în
acest oraș distins? — a propus seicul Mag'd Al-Ard

destă grăbit și neobișnuit să ajungă în sfîrșit la
numaiat camere la hotelul „Plaja” din Beirut, au făcut turul
„marilor duci” ai capitalei libaneze, au petrecut noaptea
nu are nimic de invidiat la Roma și Paris, cel pu-
te privi de viața nocturnă. Cohen-Taabes avea drep-
tă să se arate bucurios și recunoscător
protectorul său, seicul. De la primul pas în țările ara-
se simți, într-adevăr, ca într-o călătorie de plăcere. „Vizi-
Libanul. Profități de soarele, de frumusețea sa, de bucuria
viață”. Afșele oficiului de turism libanez erau tentante
și pentru spionul izraelian Eli Cohen

bagaj de la „Perleco” și să
măcar nu se întoarcă. Vârza sa
se găsește în port-bagaj, dar
cui? S-a sfârșit — vameșii
chid port-bagajul mașinii. Drumul

protejatul său Kamal Taabes, exprimându-
urări pentru întoarcerea la Damasc

— M-a costat 150 de lire siriene. Un tip cumpărăde acasă
și că este foarte rău plătit de securitatea națională.

Extraordinara ușurință cu care Cohen a trecut frontiera
siriana, mulțumită șeful Mag'd Al-Ard, pe care l-a cunos-

abes, care se înalță în patria părinților și

... unde Cohen-Taabes se instalase, nu
 Construit la începutul secolului, nu suferise
 nici o transformare. Varul alb sau albastru pe
 luase de pe porțiuni întregi. Cea mai fru-
 care proprietarul era așa de mințit să o
 ...
 ...
 ...

Kamal Amin Taabes a întins pasaportul său argentinian
 de administrație, care-l ceruse încă de la in-
 tul în hol ca să-i completeze fișa pentru poliție. În acest
 a citit, amuzându-se, două anunțuri ale administrației
 , care se găseau agățate de perete, în spatele funcțio-
 rului. Unul obliga hotelierii să „primească cu atenție și po-
 pe turistii în trecere”. Celălalt informa turșii asupra
 ...

It mai repede să-si caute un apartament

drum, Elie Cohen nu a adormit în acea

Primul lucru pe care l-a făcut a
 telefoneze, cum convenise, seicului Al-Ard.

re se învârlă maselor că „inamicul asculta la toate ușile” — au ascuțit atenția locuitorilor acestui mare oraș.

viața străinilor, prin care Damascul se distinge de toate celelalte capitale arabe din Orientul Mijlociu. Este cunoscut că răscălniciul reportajului occidental nu-i este mai greu să-l facă să vorbească pe „omul de pe stradă”. Observatorul răuvoitor vorbește cu părere de „spionomania” care bîntuie la Damas. De zeci sau cincisprezece ani, sirianul mijlociu are frica de străini și evită, pe cât posibil, compania lor.

Siriazii, spre deosebire de alte țări arabe, fac mai puțin apel la tehnicienii și specialiștii străini pentru dezvoltarea sa economică sau industrială. În timp ce străzile din Cairo și Alexandria sînt pline de străini, cu misiuni multiple, de turiști de diverse origini, alii occidentali cît și africani sau so-

Stirindul om-

posturi chere pe cetățeni e-

că această stare de lucruri nu putea
spionului israelian Elie Cohen în capi-

ntul său erau perfect adap-
care trebuia să-l joace — acela al „șului pier-
momentul oportun. Unirea cu Egiptul toc-
se sfârșise. Autoritățile erau încă în plină dezordine,
hărțuite de tendințele unora care nu aveau în vedere drept in-
spionaj națională siriana și ale altora care continuau să
conspire pentru a reînnoi acordul cu guvernul președintelui
Nasser. Dar auți unii cît și ceilalți erau în căutarea unui spri-
procurum și a fondurilor necesare pentru luptă. Ka-
Tasbea om de afaceri, care fusese așezat avere în Ar-
să se prezintă ca un personaj posedînd multa-
străinătate, a'it în Europa cît și în America de
Sud și, în consecință, capabil să ofere sprijinul emigrații și
noului regim care se instalase la Damas.

ceasta a fost, în oarecare măsură, cheia fațetatorului
trei ani, și totdeauna cu același succes. El a răspîndit ideea că

colecte și îndemna pe alți emigranți

în general. În timpul ultimei sederi la
sosește sa la Damas, el s-a conformat
cu singur reze și cu o încredere oarbă.

făcut valizele, a scos ustensilele casnice, printre care și mi-

trebua să-l țină în permanență în legătură cu Israelul

De plafonul dormitorului atârna o lampă, înconjurată de un enorm abajur, stil 1900. Cu ajutorul unui scaun, Cohen a putut ușor să ajungă la lampă, pentru a o manipula după dorință. A demontat lampă și abajurul, a scos garni-

care firul electric patrundea în plafon, și și-a dat seama că ar fi ascunzătoare ideală pentru aparatul de emisie

Pentru a capta emisiunile din Israel, Cohen avea nevoie de un simplu aparat de radio, care nu se găsea în apartamentul pe care-l închiriasă. Neavând încotro, a cumpărat un mic aparat „Philips” obișnuit, care se găsește în comerț.

În sfârșit, și-a instalat pe acoperiș antena, lucru care ru-

lă de-a lumii

curi, cu alii sunt mai puține
emisiunea

Având locuința la etajul al patrulea, Cohen își mai im-

statul major al „serviciului” din Tel-Aviv

după câteva secunde, Cohen a prinit, spre marea lui bucurie, răspunsul Israelului: „sintem gata să te ascultăm”. Atunci a transmis: „Optzeci și opt”, dar a adăugat, desigur codificat, câteva cuvinte, pe care nici Tel-Avivul, nici el, nu le prevăzuseră înaintea plecării. Aceste cuvinte au fost: „În fața statului major”. „88” însemna pentru Tel-Aviv: „Găsit apartament încep munca”

Într-unul citi mesajul său în această seară de 12 februarie și, cu o enormă linie roșie, sublinie cuvintele: „În fața statului major”. Elevul său dovedea că se descurcă bine la Dama

NUKEIR

... aparținea, provizoriu, lui Elie Cohen. El însuși însă nu era însărcinat cu nici o misiune specifică înainte de a putea să-și ceară

persoanelor care intrau și ieșeau din clădire pentru a putea să-și facă treburile. În primele zile, el a stat la postul său de observație din ora 8 dimineața — oră la care statul major începea să funcționeze — până la ora șase seara, când majoritatea angajaților civili părăseau edificiul. Încă de la început, a observat că numai cinci camere de la statul major rămăneau luminate pe timpul nopții. De aici a tras concluzia că era vorba de camere unde un anumit număr de ofițeri de serviciu vegheau noaptea.

Într-o altă dată la Damasc fund călîmă în prima parte a anului 1962, Elie Cohen a concluzionat că întunecarea de la statul major, exceptînd cele cinci ferestre, corespundea situației nocturne normale a clă-

lăse o anumită avere, depusă la băncile elvețiene. Cu ajutorul acestui capital și datorită relațiilor sale din Europa, Taabes putea să cumpere orice obiecte de artă, cu condiția ca administrația siriană să nu-i facă prea multe dificultăți. Cercul cunoștințelor sale la Damasc se lărgea încetul cu încetul. Tinarului Taabes, recomandat de o familie de mare renume, se bucură de o experiență reputată în cercurile comerciale ale capitalei, fiind cunoscut de toată lumea, i se acorda automat încredere. Proiectul său de a exporta mobilă și obiecte de artă siriană era, în general, aprobat și încurajat.

El fixase pe usa apartamentului său o mică carte de viză, pe care se putea citi: „Import-export Taabes”.

Într-o zi, Komal Alheshan i-a zis:

— De ce nu-ți cumperi o mașină? Aceasta îți va ușura transportul. Pierzi timp prețios făcând drumul pe jos.

— Am mers o dată cu „Cadillac”-ul în Buenos-Aires. Prefer acum să merg pe jos, ca toată lumea — i-a răspuns Taabes.

Modestia și patriotismul său discret erau unul din motivele...

...cunoscut de informanții israelieni.

...se-a prezentat lui Komal Alheshan...

...într-o zi...

...într-o zi...

...într-o zi...

...într-o zi...

...într-o zi...

...într-o zi...

În ziua de 8...

...la 11 martie a avut loc o altă reuniune a guvernului israelian... Ei deschiseseră de asemedură... în sprijinul pescarilor. Două oameni ai vedetei răfuseseră răniți de gloanțele siriene. Acest grav incident a evocat la reuniunea săptămânală a guvernului din Ierusalim, care a decis să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica repetarea unor asemenea incidente.

Comunicatul difuzat de radio Damasc îl pusese pe Ette... din salon care dădea spre clădirea statului... el a constatat imediat că mișcarea personalului în jurul clădirii și în interior se intensificase neobișnuit. Contrar nopților trecute, aproape toate ferestrele statului măjer rămăseseră, în acea noapte, luminate.

A doua zi l-a văzut pe Alheshan și a încercat, pentru prima oară, să angajeze cu el o conversație pe temă științifică și militară din Siria. Dar nu a reușit. Alheshan nu s-a arătat dispus să abordeze acest subiect și Taabes, discret și neîncercător, nu a mai insistat. Seara el se-a pus din nou la fereastră sa. Dar în noaptea aceea totul redevenise calm și normal. Numai cele cinci ferestre protejate...

La 11 martie a avut loc o altă reuniune a guvernului israelian...

...de la frontiera siriano-israeliană a fost singura... guvernul israelian și-o puneă era de a ști dacă incidentul de la lacul Tiberiada era întâmplătoare, urmare a situa-

rea de Egipt.

grava și a acordat depline puteri Consiliului r
rării Naționale, compus din mai mulți min
asemenea, de Ben Gurion. Acest consiliu restrins
doua zi decizia de a riposta prin forță, în cazul când
ar începe din nou ostilitățile.

Cohen, singur la Damasc, era rupt de toate sursele
formare izraeliene. El nu știa nimic de deciziile luate
rasiim, dar a observat deodată că numărul mașinilor
ulare pe străzile Damascului, și printre ele remorci încă

nu putea să pună întrebarea nimănui, nu dispunea încă de nici
o „sursă” capabilă să-i dea un răspuns la acest gen de pro-
bleme. Se putea spune că această mișcare aparentă a arma-

cu acest dute-vino al militarilor de pe străzile capitalei li

blice pentru o viitoare reluare a ostilită-
tății”, tradiționalul

Spionul izraelian nu primise încă nici un ordin, nici o
livă proiect de la

El a avut totuși impresia că venise momentul de a intra
în contact cu izraelii

Și a închis ușa apartamentului cu cheia și a tras

Apoi a scos micul său aparat de emisie din ascun-

a chemat Tel-Avivul

13 martie 1962, orele 8 și 30 seara După câteva mo-
a primit semnalul convenit de la Tel-Aviv, indicându-l
foarte bine Atunci el a expediat primul său me-

major animat și iluminat de trei nopți consecu-
de trupe neobișnuită pe străzile orasului Apre-
stare de alarmă în armata siriană. Lovitură de stat mili-
imposibilă. Stare de spirit antiizraeliană violentă în pre-
ca locală. Sint de părere că starea de alertă este îndreptată
contra Izraelului”.

Mesajul său a fost primit Tel-Avivul a răspuns numai
prin semnalul convenit, pe care Cohen l-a captat la aparatul
sau receptor, radioul „Philips”, pe care-l cumpăraseră la Da-

torul unui chibrit bucata de hirtie pe care își notase me-

Este Cohen nu se înșelase.

Mesajul lui Cohen confirmă
nizate de posturile izraeliene
comandant local, el era urmarea unei dis-
tului major sirian. Statul major izraelian
cătura directă care exista între ferestrele
tului major sirian de la Damasc și m-
tare, care, cu toate fărume stinse, trar-
directia frontierei. Izraelul a reacționat
formatu, confirmate de Ezer Cohen de la Damasc, intinut
dispozitivul sau militar de-a lungul intregii frontiere spre
Egiptul și iordanii.

Planurile siriene au reșit la iveală în întregime abia vi-
neri 16 martie. Guvernul din Damasc luase hotărârea și
o lovitură decisivă pescutului izraelian de pe lacul Tiberia-
da, pentru a contesta dreptul de suveranitate al Izraelului asu-
pra acestei părți din teritoriul sau. Damascul, schimbându-și
voace un arbitraj al O.N.U.-ului asupra problemei suveranității
Izraelului în această regiune.

Osulitașile au început la orele 10 dimineața. La această
oră pescarii izraelieni, însoțiți de o vechetă rapidă a poliției,
trăgeau navoadele din apa lacului. Posturile siriene din Si-
bach 17
acum era vorba de un veritabil bombardament cu aju-
torul tunurilor fără recul de fabricație sovietică, încărcate cu
druze tot sovietice.

Ben Gurion a auzit
se găsea în acele zile în

Comandantul militar al sectorului de
nord, Meir Zorea. Ben Gurion
partea guvern

Vin
ene. sta
Nukeib
ea în
lăuri,
tis a
tuli

Alia de la Nukeib, zisă a lui 16 martie dar care a du-
rat în fapt până spre orele patru dimineața a doua zi, a fost
severă de
mii soldați izraelieni, care au pătruns pe teritoriul sirian, au
numit într-un cimp de mine. Toată noaptea valea Iordanului
iluminată de exploziile obuzelor. Unitățile diviziei de
infanterie „Golani”, care au cucerit până la urmă postul Nu-
au distrus aici până la ultima tranșee. Sirienii, din con-
au ripostat bombardind Ezer-Guevul, distrugând o
parte a caselor și forțându-i pe locuitori să se re-
fugieze în adăposturile antiaeriene. Pentru a termina, aviația
izraeliană a intervenit și ea, bombardind toate pozițiile sirie-
ne de pe frontiera care se prelungea pe coline și pe malul
lacului.

Sirienii lasaseră mai multe zeci de victime în tranșeele
și cazematele abandonate de la Nukeib. Printre morți a fost
găsit și comandantul acestui post. Izraelienii au luat o pradă
importantă — șapte categorii diferite de arme și muniții, toate
de origine sovietică — și un prizonier, Yehye Hassan, un tânăr
soldat sirian de douăzeci și unu de ani.

Combatanții izraelieni dăduseră, o dată în plus, dovada
de curaj, dar au trebuit să înfrunte noua handicapări majo-
re: pe de o parte trebuie amintit că în această regiune a
frontierei izraelo-siriene toate posturile siriene se găsesc pe
înălțimile colinelor, pe cind posturile izraeliene sînt instalate
pe fișile strimbe ale terenului plat de-a lungul lacului. Mi-
tralierele și tunurile siriene, îndreptate spre Izrael, avuseseră
tot timpul, în această regiune, direcția înclinată de sus în jos.

trebuit să fie dat disparut.

după bătălie, subiect de investigații

Elie Cohen, la Damasc, își dădea seama de gravitatea situației ca urmare a luptelor de la Nukeib. Prin radio se auzise că au fost abandonate în câmpul de mine. Damascul a devenit o țintă pentru atacurile aeriene ale armatei israeliene împotriva inamicului sionist.

Cohen l-a întâlnit în această săptămână, din nou, pe Aliheshan. Aliheshan a venit la Taabes, fără să-l fi anunțat de vizita sa, în compania unui tânăr sirian în uniformă militară.

Cohen-Taabes a fost surprins de această vizită. Era

— Mi-am încercat norocul. Nu eram sigur că te voi găsi. — Aliheshan a spus. — Taabes l-a condus în camera sa și l-a propus să bea ceva.

Taabes, după spusele lui Aliheshan, o cunoștea așa bine: Europa, America de Sud. El, tânărul locotenent cu mare viitor în armata siriană, nu trecuse frontiera țării sale decât o singură dată, și aceasta numai pentru o excursie de câteva zile.

Cohen-Taabes i-a făcut tânărului o dojană „patriotică”

— Toată averea din Argentina nu face nici fericea de a trăi în țara noastră, aici, în Siria — spuse el cu o anumită abstracțiune, cu care Aliheshan era deja obișnuit, dar care l-a impresionat favorabil pe locotenentul sirian. Apoi, jucându-și rolul până la capăt, Cohen-Taabes a adăugat: Dacă nu aș fi venit de prins de afacerile mele la Damasc, cred că m-aș înrola în armata siriană, în acest moment, în războiul contra sionismului.

Locotenentul tăcea. Cel care a vorbit a fost Aliheshan:

— Pericolul ne pîndeste și aici, la Damasc. Armata este pe drumul de a deveni foarte populară. Anumiti ofițeri ar putea profita de situație pentru a răsturna guvernul, ceea ce ar însemna o nouă dezordine în această țară, care se reface

Cohen a schimbat de activitate data
cere. A propus ca, in viitor, referindu-se in mesajele sale
Maazi El-Din, sa-l numeasca simplu „M” si, bineinteles,
dificat

misiunii sale in Siria.

In noaptea aceea, Elie Cohen nu a adormit decat urma

lea aviației izraeliene, ei vor evita să generalizeze conflictul.

La 20 martie, Cohen a fost martorul scenei

nte si moderate pe care le-a luat guvernul de la Ierusalim.
Dar luptele care opusera pe izraelieni si sirieni la Nu-
zeib au avut si o consecință dureroasă pentru spionul izra-
elian de la Damasc. Spre sfirsitul lunii martie, radioul si pre-
sa siriană au incitat populația Damascului „să vadă cu proprii
ei ochi prada luată de viteziile noastre trupe in lupta lor con-
tra sionistilor”. Propaganda oficială transformase infringeră
uniană de la Nukeib in victorie stralucita si totul fusese facut
pentru glorificarea armatei si ridicarea prestigiului său. Cele
trei blindate izraeliene, abandonate pe campul de mine de la
Nukeib, au fost aduse la Damasc si expuse la loc vizibil in
cunoscuta „Piață a martirilor”.

Mulțimea venea in masă să admire prada luată de la iz-
raelieni. Elie Cohen si-a facut cu greu loc prin mulțime, care,
in fața blindatelor inamice, striga lozinci ca: „Moarte sio-
nistilor” sau „Traiască eroii sirieni”. Cele trei blindate erau
in formă de triunghi, in centrul pietei, si mulțimea
de jur-imprejurul lor. Cohen a fost martorul scenei
fanatism, pe care nu le-ar fi crezut dacă nu le-ar fi văzut
cu proprii săi ochi: printre mine de sirieni care defneau ast-
prin fața blindatelor, se găsiseră cu acele dintre aceia care
măgăneau și chiar sărutau aceste masini luate de la trupele
izraeliene. Atit unui cit si ceilalti erau, fără indoială, animați de același

În mijlocul acestei mulțimi surzătoare
bânditorilor armatei țării sale, Cohen a simțit
singurătății sale. El nu putea să prevadă că trei
va veni pentru a admira un alt spectacol: acela al
Elie Cohen la spinzurătoare.

Spectacolul chinurilor din Piața Marturilor a...

ca niciodată el a simțit pericolul ascuns al fanatismului
capabil să împingă acest popor la acte nebunești împ
Israelului. A simțit, de asemenea, în acel moment, i
de a face totul pentru a-și îndeplini misiunea sa pe

Piața Marturilor, Cohen-Taabes a primit un telefon

— Kamal Taabes? Vrei să mergi astă seară cu
la cinema? — s-a auzit vocea lui Maazi Zaher El-Idin

— Cu plăcere — i-a răspuns Cohen-Taabes

În aceeași seară el se găsea la

cartierul general al lui Rommel, în deșertul Libiei

Spre miezul nopții au luat loc într-o cafenea
cinematograful. Tinarul locotenent era înch
lesional al asaltului îl impresionau foarte
i-a spus lui Taabes

— Închepuiți-vă
lovitură asem

spontan, adânc și dur. Să-l lăsați să se
Dacă veți simți că adevărat simți că adevărat
nu s-a încălecat de călărie

— Să-l lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați
a se lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați
— F. D. D. D.

— Să-l lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați
la fața de Israel, era sincer și drept. Voința de a lupta
era să se lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați

— Să-l lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați
era faptul că tinărul locotenent
— Să-l lăsați să se lăsați să se lăsați să se lăsați

ENIGMA SOLDATULUI DISPĂRUT

... , în vârstă de 19 ani, pe care armata îl daduse dispărut a doua zi după luptele de la ... izraelo-siriană, pentru ca ea să ancheteze soarta

... a venit după câteva zile: soldatul Devir ... la el nici viu, nici mort

toate acestea, în Israel continua să se creadă că tină-

... erau capabili să păstreze în secret ani de zile în

... izraelieni, care trecuseră frontiera pen-

... și căzuseră în minile lor. Practic, era

... soldat să fi fost pulverizat de un obuz așa

... o urmă. Atât timp cât nu se furniza proba

... lui Devir, care locuiau aproape de Tel-

... armatei israeliene erau forțati să

... în viață și că se găsea într-o închisoare sau

... undeva în Siria. Serviciile de informații au

... Elie Cohen să cerceteze soarta soldatului

Pe ...

... a început f ...

tantelor în Siria și în Liban. El a descoperit, de asemenea, diferite sorturi de obiecte de artă fabricate în Siria, bătăvici vechi și noi și diferite obiecte din piele, care erau solicitate pe piețele europene.

Spionul a avut grijă să explice comercianților că el era în legătură cu o importantă societate de import-export, al cărei sediu administrativ se găsea la München și la Zurich, ceea ce îi permitea să exporte obiectele de artă și meșteșuguri folclorice, „foarte căutate în Europa”. Aceste negocieri i-au permis să ia legătura cu agentul principal al acestei societăți, agent care nu era altul decât antena principală a lui Cohen, prietenul său Salinger.

Cohen a expediat lui Salinger o serie de scrisori pur comerciale, expunând posibilitățile de cumpărare a obiectelor de artă din Damasc, indicând prețul lor, condițiile de vânzare și de credit. Din timp în timp, el adăuga la aceste scrisori cataloagele detaliate pe care le obținea de la comercianții din Damasc.

Într-o dată mai mult, a schimbat aspectul politic a Siriei.

În primele ore ale zilei de 28 martie, radio Damasc, după o perioadă de timp de tăcere, a început să transmită.

„Comunicatul nr. 26”, ceea ce a cauzat o mare impresie. Acest comunicat, emis de statul major al armatei siriene a luat în mină afacerile cu Siria și a pus pe seama asigurării stabilității politice în țară și a libertăților și libertăților civile ale populației o tentativă de opunere față de măsurile luate de statul major al armatei va fi grav pedepsită. Frontierele, porțile și aeroporturile vor fi închise.

Comunicatul nr. 26 era semnat de colonelul Na'hlawi. Cohen era deja la postul său în spatele perdelei din salon. El a zărit tancurile siriene care întăreau garda în jurul clădirii statului major. Acum radioul continua să difuzeze alte comunicate, toate semnate de colonelul Na'hlawi. Într-unul dintre ele se spunea că „guvernul precedent a încercat să semene discordia în sinul armatei”. Un altul proclama că „problema Palestinei preocupă mult armata. Armata siriană va face tot ce îi va sta în putere pentru a elibera Palestina din murele invadatorilor sionisti”.

Cohen, care aflase din gura lui Maazi El-Din că colonelul Na'hlawi se pregătea să impună „anumite schimbări” în compoziția guvernului de la Damasc, informație pe care o transmisese imediat la Tel-Aviv, a încercat să ia legătura cu tânărul locotenent. Dar telefonul locotenentului nu răspundea în dimineața aceea.

Cohen a decis atunci să facă un tur prin cafenelele capitalei, unde era sigur că va putea afla primele frământări și informații asupra loviturii de stat și a principalilor săi instigatori. A telefonat seicului Al-Ard și l-a invitat să vină la o cafea cunoscută. Dar seicul a refuzat, preferind să rămână acasă atât timp cât situația rămânea imprecisă. Kemal Alheshan, din contră, se arătă mai curios decât Kamal Taabes să afle cât mai mult despre evenimente. Abia după două zile El-Din în compania lui Alheshan și să obțină din gura lui unele informații de mână întâi.

Tel-Avivul s-a adresat lui Cohen, prin radio, chiar în prima noapte care a urmat loviturii de stat a lui Na'hlawi.

Superiorii săi de la Tel-Aviv erau foarte mulțumiti de raportul său, concis, referitoare la activitatea sa principală în timpul misiunii sale. Cohen a fost capabil să răspundă la întrebări, pe fața Centralei din Tel-Aviv. Începând din 28 martie și, în fine, până la sfârșitul lunii aprilie, Cohen a emis, fără întrerupere, în fiecare noapte, în general, între orele 20 și 22, iar în zilele de dimineață, în fiecare dimineață, informații din ascunzătoare și intra în contact cu Tel-Aviv, transmitând, pe calea undelor, informațiile sale. Informațiile deosebite pe care le transmitea erau deosebite, informații politice pentru superiorii săi din Israel.

Informațiile sale, captate și descifrate imediat, erau transmise la Tel-Aviv. A doua zi dimineață, o copie cu rezumatul informațiilor sale era depusă pe biroul primului ministru, Ben Gurion.

Unchiul lui Maazi — șeful statului major, Abdul Karim Zahir El-Din — rămasese, spre marea bucurie a lui Cohen, la post. La baza mesajelor adresate Tel-Avivului stăteau informațiile lui Maazi, pe care între 30 martie și 30 aprilie Cohen le-a revăzut de zece de ori.

Esența acestor informații arăta că cei care răsturnaseră guvernul erau acviasi care, cu câteva luni mai devreme, acceleraseră căderea unui egipteano-sirien. Șeful statului major, Abdul Karim Zahir El-Din, era un om deosebit de inteligent.

Pe lângă evenimentele, colonelul Na'hlawi. Acesta, în vârstă de patruzeci de ani, om de dreapta, moderat, era un înalt ofițer de rezervă. După ce fusese în Egipt, pe timpul fuzionării cu Egiptul, adjunctul militar al guvernului egiptean, maresalul Abdul Hakim Amer.

El-Gani Dahamane, un ofițer de rezervă, era un om deosebit de inteligent. El-Gani Dahamane, un ofițer de rezervă, era un om deosebit de inteligent. El-Gani Dahamane, un ofițer de rezervă, era un om deosebit de inteligent.

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

Siria a izbucnit o răscoală militară cu caracter local. Un grup de ofițeri, care se numeau „ofițeri liberi”, s-au declarat împotriva guvernului de la Damasc. Acești ofițeri proslăveau întoarcerea Siriei la uniunea siriano-egipteană.

Ei cereau, printre altele, ca „Comandamentul militar superior să fie epurat de toți ofițerii care provocaseră lovitura de stat”. Orașul Alep s-a alăturat după puțin timp răscoalei ofițerilor din Homs. Cele două orașe au fost declarate în stare de alarmă. Aici au avut loc încercări între militari și poliști, care s-au soldat cu ranți și mai mulți morți.

Atmosfera din Siria a luat repede înfățișarea unui război civil. Ofițerii rebeli din Homs și Alep s-au adresat apoi prin telefon ambasadei egiptene din Liban, pentru a-i cere intervenții urgente.

Aceste evenimente, care au creat din nou cea mai mare neordine în Siria, au avut pentru spionul izraelian de la Damasc darul să îndepărteze de el orice atunție răuvoitoare. Problema care se punea în fața lui Cohen și căruia el trebuia să-i dea un răspuns prompt pentru superiorii săi de la Tel-Aviv era de a ști dacă ofițerii revoluționari de la Damasc vor rămâne la putere după rebeliunea „ofițerilor liberi”.

În aceea zi el a trimis Tel-Avivului următorul mesaj: „Ofițerii rebeli din Homs și Alep s-au adresat apoi prin telefon ambasadei egiptene din Liban, pentru a-i cere intervenții urgente.”

Pe această dată spionul, bazându-se pe excelentele sale informații, apreciască corect evoluția situației politice.

De la o zi la alta, Siria se găsea lipsită de direcție și po-
Maazi povestea lui Cohen-Taabes că generalul El-Din nu avu-
intenția de a se ocupa de politică, dar că conducătorii civili
cercetau să riște puterea.

— De o săptămână nu doarme — spunea Maazi despre un-
chiul său, când, a doua zi după fuga lui Na'hlawi, a venit să-l
facă o vizită lui Taabes în apartamentul său. El face tot ce
e posibil pentru a încuraja anumite personalități să ia condu-
cerea guvernului, dar mă îndoiesc că va putea să reușească.
Nici unul nu ține să-și riște capul.

— Conducă destinele Siriei? — se interesea Taabes.

— Vă voi face o confidență, dar trebuie ca aceasta să ră-
-

Maazi povestea: șeful statului major a contactat aceluși

I -kuon

— Vă văd implicat în toate aceste eve-
nimente politice? —

— Nu înainte de a obține gradul de maior — a răspuns
Maazi surizând.

La 14 aprilie, Centrala din Tel-Aviv a captat mesajul ur-
mător al lui Cohen:

... pe ...
... după principiile ...
... la ...
... El ...

... compusă, în special, din ofițeri ai diviziei ca-
... frontierei cu Israelul; acești ofițeri ...

... ventabilă asupra situației generale.

Tel-Avivul a tras concluzia că atât timp cât vor du-
ra luptele interne din Siria, un calm relativ va domni de-a
lungul frontierei comune. Dar Israelul, mulțumită tuturor in-
Cohen, a înțeles, de asemenea, că bătălia de la Nukeib avu-
se o influență indirectă, dar determinantă asupra desfășu-
rării evenimentelor politice din ultimele săptămâni; Na'hl-
wi considerase în mod just necesar să întărească pozițiile si-
riene de-a lungul frontierei cu Israelul, de teamă ca Israelul
să nu lanseze din nou trupele contra pozițiilor sale. Făcînd

... de ofițeri, care se găseau la frontieră, în momen-
... de la Homs și Alep, îl lipsise de ajutorul prie-
tenilor fideli care ar fi putut să salveze căderea castei mili-

O a treia și ultima constatare făcută în luna aprilie 1962
la Tel-Aviv, și care se găsea confirmată negru pe alb în cesa-
rul personal al lui Cohen, spunea că agentul de la Damasc se
găsea de acum înainte „infiltrat” în mod solid după un timp
de aclimatizare record. Acoperirea sa pe lînga comercianți
era ireproșabilă; cercul cunoștințelor sale se lărgea în fiecare
săptămînă, el se comporta peste tot și întotdeauna ca un au-
tentîc patriot sirian; emisiunile, informațiile sale erau de o

... perfectă și caracterizate de un spirit de previziune ana-
... care rezista la orice probă. Elie Cohen, alias Kamal Taabes
reușise să devină o parte integrantă a „peisajului” faunei po-

când Cohen a avut dificultăți tehnice la c...

...dus dimineața foarte devreme. Cohen a captat mesajul a
pară, apoi l-a descifrat. Acesta spunea:

„Soldat izraelian disparut de la Nukeib Yaacob
Vouăsprezece ani. Caporal. Încercați să aflați dacă se
a de viu sau mort”

Cohen știa despre cine era vorba. Din când în când avea
obiceiul să împingă îndrăzneala sa până la a prinde
rile radioului izraelian („Kol Israel”) în limba arabă
nu ar fi îndrăznit să asculte emisiunile în ebraică de la Je-
rusalem. Dar considera că nu înjumătăci nici un pericol des-
chizând aparatul, din când în când, la stația care difuza bu-
tinele de informații ale Israelului în limba arabă. P
unei astfel de emisiuni el aflase despre dispariția
caporal. El știa, de asemenea, că autoritățile siriene
beau afirmațiile Israelului și pretindeau că nu știu nimic de
soarta lui Yaacob Dvir.

Această misiune cu care Tel-Avivul l-a însărcinat, a con-

care nu vedea de loc utilitatea unei astfel de ex-
cursii. I-a întrerupt pe Taabes:

— La frontiera izraeliană? Sînt excursii mult mai frumoa-
se de făcut în Siria. Ce se poate vedea pe frontieră în afară
de soldați sirieni?

— As vrea să văd inamicul — a explicat Taabes în mod
calm. Maazi a anunțat atunci că vinerea viitoare îl va duce
pe Taabes cu el pe frontieră.

Era într-o vineri din luna mai 1962 când spionul izrael-
ian a luat loc în mașina nepotului șefului statului major, cu
numarul de circulație al armatei siriene, pentru a efectua o
vizită a pozițiilor de frontieră siriene care stau inclinate pe
teritoriul Israelului, la marginea lacului Tiberiada. Pe drum,
Maazi i-a explicat lui Taabes că poate vizita orice post în

— Nukeib a fost declarat teritoriu militar strict-secret și
închis. Sîntem pe drumul de a rennoi fortificațiile — i-a expli-
cat locotenentul în semn de scuză.

În drum spre frontieră, de parte, la cîteva sute de kilo-
metri de Damasc, Taabes i-a pus lui Maazi tot felul de întrebări
asupra desfășurării luptelor de la Nukeib. Maazi a în-
sistat mult asupra pradei pe care armata siriană o luase, în
special asupra blindatelor izraeliene care, după spusele lui,
erau aproape intacte și puteau servi armatei siriene.

Fără să insiste peste măsură, Taabes l-a întrebat pe Ma-
azi, printre altele, „ce deveniseră prizonierii izraelieni”

...nu s-au luat prizonieri — a replicat Maazi, mirat de întrebare
a insistat.

astfel de luptă?

— Eu nu am fost acolo. Dar, după
nici un prizonier — a afirmat Maazi din tot
despre altceva.

După două ore de drum, au ajuns pe
re se inclinau spre lacul Tiberiada, în partea
de deșert stincos al platoului. Corturi mici, ici și
sua, în special la răscruce de drumuri, adăpost
soldații însărcinați cu barajele militare care jalo
Maazi a trecut aproape peste tot fără să
sau de liberă circulație. Epoletii săi de locotenent erau
cienți pentru a face să se ridice barierele coborâte de-a
șoselei. O singură dată i-au fost cerute actele, pe care le
gata în cutia gențumășinii. Aplecându-se spre subofiter și pre
zentându-l pe Cohen-Taabis, i-a șoptit într-un fel misterios

— Acest domn care voiajază cu mine este în misiune
specială — și bariera a fost ridicată.

Spionul era numai ochi. El a înregistrat tot ce
Sla că ocazia de a vedea cu proprii săi ochi posturile
ficate siriene nu i se va mai prezenta așa de curînd. Lupta
cel mai surprinzător pe care l-a văzut au fost mortie
de pe muntele Liban, care se vede de pe muntele col
de sirieni și dispersate pe versantul lor de vest, ale căror
obu... înt capabile să aducă moartea la o distanță de 20 km.
grație acestor mortiere, proaspăt debarate în Siria de
vân Jordanului cu acel foc nimicitor care deschise
pentru moment, de nici o armă de acest gen.

Spionul, în compania nepotului...
comandamentul regional sirian...

...apă... la... pa...
...la...

...a... m... a... k...
mătate de m... la... binoelul
militar... să contemple pe „sionisti”

...kibutul... Hajarden... Nimic mai ușor decît să le
distrugi de deasupra, de aici. Un bun trăgător e suficient...

...explicat locotenentul și a adăugat: Trebuie să recunoști
...a...

...colț de țară al de lăsat al patriei
...a niciodată, în acea după-amiază caldă de
...drumurile izraeliene se întindeau, pe celăl
alt mal, în bataia directă a mortierelor siriene, plasate dea
pe, pe înălțimile cîmpurilor

...a putut să se împiedice să nu-l spună ghidului său

— Ce interes obligă să tragi de aici asupra fetelor sau co
din kibut? Cu armata izraeliană ar trebui să ne ba
tem. Armata noastră este prea mîndră pentru a trage asupra
acestor oameni

Dar Maazi, ca toți ceilalți, îl asculta cu o altă ureche

— Toți izraelienii, fără excepție, sînt soldați. Nu nimeni
cel care servește în armata lor. Un kibut este un loc fortificat.
Trebuie deci să-l distrugi ca pe oricare alt post militar. Chiar
și aceste fete pe care le vezi acolo, cu coapsa descoperită, sînt

După Kuneitra, ei au aiergat în direcția Nukeib, fără ca
totuși să se apropie de posturile interzise. Minunatul peisaj
al vîm Jordanului, al lacului Tiberiada și al zecilor de ki
buturi izraeliene care populau această regiune, înconjurate
masini. Cohen cunoștea fiecare colț al regiunii izraeliene ca
...a...

Siria.

Maazi El-Din își îndrepta mașina spre satul Kura, unde se găsește la marginea lacului, la mai puțin de doi kilometri de kibutul vecin cu Eyn-Guev, greu încercat în timpul luptelor din jurul Nukeibului. Ei au pătruns în acest mic tipic arab, cu casele din chirpici, cu pereți groși, sportați cați sirieni, în costume de baie, ședeau comod pe marginea apei. În depărtare, la o distanță de câteva sute de metri, El Cohen a zărit bărcile pescarilor israelieni, în aceea parte a lacului unde aveau obiceiul să-și arunce năvoadele.

Totul era calm și liniștit. Dar Elie Cohen avea o senzație ciudată. El știa că mortierele sovietice erau în permanentă îndreptate în direcția lacului.

Și de restaurant în același timp. Vecinii lor de răsărit erau beuți de tensiunea continuă care domnea în regiune, începând cu lupta de la Nukeib.

trăim în groază. Cui
bat de întreaga asistență.

Maazi l-

lupta a fost... lăsat pe cîmp trei blindate la ad-

a profitat de tăcerea subită care s-a făcut în jurul

— Noi am invins la Nukeib și nu sionistii. Am luat și

— Frate dragă, Nukeib nu este departe de aci. Noi stim
rat morții și răniții noștri — a spus un alt vecin de masă

Peste tot a fost la fel. Maazi și Cohen-Taabes au vizitat în
acea zi și alte porturi și sate arabe din regiunea Nukeib. Dar
nimeni nu se vorbea de prizonieri sionisti. Dacă era adevărat
fie păstrat undeva în secret.

soartei soldatului dispărut, Cohen a avut ocazia
să pună și să repună întrebări în timpul altor vizite în sa-
tele de frontieră și chiar funcționarilor spitalului militar și al
inchiziției siriene. Dar, pînă în ziua cînd a urcat scările spin-
zurătorii, nu a reușit să dezlege enigma soldatului israelian
dispărut. Și astăzi — același mister. Caporalul Devir a fost
Este mort sau viu? Nimeni nu știe.

Elie Cohen a revenit în acea vineri de mai la Damasc cu
mentul său din fata statului major, pentru a nota repede

modelele de mortiere, amenajarea locurilor fortificate, ampla-

modelul său din fata statului major, pentru a nota repede

...de ambele părți...
...Mareșal...
...S-a...

Cu ceva timp înainte de plecarea din Damasc, El-Din că generalul El-Hafez tocmai se înapoiase la...
...stăruie...
Cohen i-a mulțumit lui Maazi pentru oferta sa de a-i...
o întâlnire cu El-Hafez, dar a preferat să o amâne până la...
întoarcerea sa din Europa.

El a cumpărat un bilet de avion pentru Zürich și München. În drum, la întoarcerea de la biroul de voiaj spre casa sa, a trecut prin fața unui mic magazin din centrul Damascului specializat în vânzarea de uniforme, insigne și decorații militare.

După ce s-a convins că nu se găsește nici un client în magazin, a intrat. El i-a explicat negustorului că a deschis de curând o prăvălie de amănunt la Alep și că ar dori să se aprovizioneze cu insigne militare, pe care speră să le desfășoare în orașul său. Negustorul a fost încântat de posibilitatea de a face o bună afacere cu acest „provincial”. S-a informat asupra posibilităților sale de a plăti imediat și apoi i-a dat catalogul oficial de insigne ale armatei siriene. Cohen a vrut să cumpere catalogul, „pentru a-l studia în liniște și a vă da comenzile mele de la Alep”. S-a discutat, ca de obicei, prețul. În sfârșit, Cohen a părăsit magazinul cu catalogul sub braț. Întors acasă, a decupat din catalog toate paginile care conțineau simboluri distinctive ale unităților armatei, le-a ascuns cu grijă în valiză și a distrus restul.

...pe...
...două zi în Europa. Emițătorul și l-a lăsat în ascunzătoarea...
...A...
...s-a asigurat că nu era urmărit, a luat avionul pentru

...In capitala bavareză...
...pe...
...în Europa...
...München...
...expedite...

— Cealaltă masă — i-a explicat Salinger — se găsește deja la Tel-Aviv. Prietenii noștri o studiază în scopul de a găsi cel mai bun mijloc pentru a ne servi — a adăugat el făcând din ochi.

Salinger a cumpărat diferite cadouri pentru familia Cohen: soția și fiica sa, i-a schimbat îmbrăcămintea și cu cea adusă din Israel și i-a dat pasaportul izraelian. Elie l-a însărcinat să expedieze, în absența sa, unele cărți poștale, scrise și semnate de el, la toți prietenii săi din Damasc. De asemenea, au căzut de acord asupra conținutului mai multor scrisori comerciale ce trebuiau să ajungă la negustorii din Damasc, care așteptau un răspuns afirmativ de la Zürich sau München. După șase zile de la plecarea din Damasc, Elie Cohen a aterizat pe aeroportul Lod, în Israel.

Neînfricatul spion, care îndeplinise cu brio și cam prima etapă a misiunii sale periculoase în Siria, era emoționat până la lacrimi când a trecut vama izraeliană și a auzit din nou ebraica pe care o vorbea toată lumea din jurul lui. Un detaliu picant: vama izraeliană i-a deschis valiza, contrar celei din Damasc, care, neglijind bagajele, îi verificase numai pasaportul și vizele. Pe vameșii din Lod nu i-a interesat de loc voluminosul dosar cu fotografii de insigne și de medalii siriene, decupate din catalogul cumpărat la Damasc, pe care Cohen îl așezase pe fundul valizei sale. Dimpotrivă, el a fost obligat să plătească vamă pentru jucăriile pe care le aducea fiicei sale.

...pe...
...din vamă și l-a condus până la mașină. Cohen a luat loc în spate și s-a așezat alături de Isaac, dervişul. Instructorul și-a strins elevul la piept, înconjurându-i umerii cu bra-

ORGIE LA DAMASC

George Seif era un funcționar superior în Ministerul Propagandei și Informațiilor din Siria. Cu toată vîrsta sa tinăra, numai treizeci și trei de ani, el era însărcinatul de presă care radioul sirian se servea pentru a difuza în țară informații cu caracter politic, apte să formeze opinia publică de o manieră favorabilă cercurilor conducătoare.

Spionul Cohen l-a întâlnit pe George Seif pentru prima oară la puțin timp după întoarcerea sa la Damasc, via Paris și München. Cu ocazia înapoierii, a organizat în apartamentul său din fața statului major o mică recepție în cinstea prietenilor săi sirieni. El adresase invitații lui Kemal Alheshan, Maazi Zaher El-Din, șeful Al-Ard, precum și unui număr oarecare de comercianți, pe care-i contactase înamîca plecării sale în Europa. Maazi a fost în acea zi închis și prost dispus. Întrebat de Taabes, tinărul locotenent i-a mărturisit că unchiul său fusese obligat să-și părăsească postul, ca urmare a schimbărilor intervenite în fruntea armatei, și să iasă prematur la pensie. Spionul, în sinea lui, și mai dexamăgit ca El-Din părăsise statul major, și-a consolat amicul și i-a dat cadoul pe care i-l adusese din Europa: o garnitură de cravate din mătase naturală cu emblema celor mai renumite firme din Roma și Paris. Lui Kemal Alheshan i-a oferit o foarte

... ..
... ..

Taibes ultimele noutăți din Europa. Nu era de loc vorba de noutăți privind problemele de politică internațională. Săi și Maazi și Alheshan, sperau să audă de la Taibes unele cancanuri ale Parisului, ecourile de la „Parisul vesel” și unele indiscreții asupra localurilor de noapte și dansatoarelor de Paris sau München. Așa că se așteptau să audă din gura lui Taibes vestile imaginare ale lui Taibes, care în viața lui nu pusese piciorul în localurile de noapte de la Paris sau München.

— Afacerea noastră are toate șansele de reușită — le-a zis el în esență. Sunt așa de convinge, încît sînt gata să investesc personal bani în această afacere. Produsele noastre de artizanat, obiectele noastre de artă au o piață asigurată în Europa occidentală. El s-a bine că Sanger, într-un fel sau altul, desfacea toate mărfurile pe care i le expedia.

re-i puinea la el. Cu toate acestea, în ziua aceea Ștef a pus o întrebare care ar fi putut să pară indiscretă.

mele de serviciu. I-a făcut cu ochiul lui Scif:

Funcționarul de la Ministerul Propagandei, la înmănușarea
de cunună cu ea născută, să vorbească cu ea și d
până la sfârșit

O dată în plus, întimplarea făcuse ca lucrurile să ia o întorsătură bună. Spionul, mulțumită relațiilor sale de la Damasc, deveni prietenul intim al lui George Seif. El l-a mărturisit că a dorit dintotdeauna să devină ziarist, că admira acești oameni care se găseau totdeauna peste tot, care știau totul și cunoșteau toată lumea.

— Dacă doriți să vedeți serviciul meu de presă, nu aveți decât să treceți pe la mine în timpul orelor de lucru — a replicat Șeif, și i-a întins lui Taabes cartea sa de vizită. Taabes s-a mulțumit călduros și i-a promis să-i facă o vizită la minister.

La mai puțin de o săptămână după ce făcuse cunoștință

mele generalului El-Hafez, fostul mare militar, foarte puțin timp în Siria.

— Eu îl cunosc foarte bine. Îmi este un bun prieten, spus Seif.

— Aș vrea mult să-l salut și să-i urez bun venit, afirmat Taabes.

— Nimic mai ușor. Vă voi aranja o întâlnire cu el, promis Seif. Aceasta nu a fost o promisiune în vînt. În următoarea săptămână, Taabes a bătut la ușa generalului Amin Hafez, care locuia, nu departe de el, în elegantul cartier Abbu-Rumana. Generalul reîncepuse, de la întoarcerea sa la Damasc, activitatea politică în sinul partidului său, „Baas”.

El-Hafez nu și-a amintit imediat de numele de Kama Amun Taabes, „sirianul din Buenos-Aires”, pe care George Seif îl recomandase. Dar el și-a reamintit de elegantul comerciant, așezat acum în salonul său, cînd acesta i-a mulțumit adînc că l-a sfătuit la Buenos-Aires să se reîntoarcă în Siria.

— Mi-am permis să vă aduc, în semn de recunoștință pentru prețiosul sfat, un mic cadou — a deschis discuția Taabes, și a întins generalului o cutie mare cu un tufan cunoscut, pe care-l cumpăraseră în Germania. El își amintise că El-Hafez fusese timp de mulți ani unul din principalii agenți ai menului exportului de obiecte de artă siriene în Europa. El l-a confiat de atunci pe general să-l ajute să realizeze o afacerie în Argentina, în scopul de a atrage capitalurile siriene în vestitul oraș.

Generalul, vizibil cucerit de farmecul și entuziasmul tânărului Taabes, l-a felicitat pe acesta pentru că se întorcea în țară și i-a spus că îl va ajuta în orice fel posibil.

În cursul acestei conversații El-Hafez a arătat că este foarte capricios și gajle sale în ceea ce privea situația internă din Siria.

— Nu vă faceți iluzii, a spus El-Hafez, vorbind, evident, de partidul „Baas”.

— Eu ca de acum încolo casa mea să fie în Damasc, a spus Taabes, cînd l-a însoțit la plecare întrebînd o frază în mînta în a abu Taabes a înțeles fără întrebări că un semn al succesului său în Siria era să-l găsească puțin timp după a era a plecat din Damasc de prezența al republi.

Văzînd la El-Hafez, Seif a vădit că la Amin Hafez, pe lângă informațiile pe care le furniza, mai avea și un număr de mesaje oficiale care erau trimise în Siria de către guvernul sirian la Tel-Aviv.

Seif îl revedea pe Seif din ce în ce mai des. El vizita de atîtea ori în biroul său de la minister, încît gardienii începuseră să-l recunoască și îi permiteau accesul în clădire fără să-i mai ceară actele de identitate.

Seif, mai repede și mai activ decît Alheshan și Maazi, devenise prieten adevărat al spionului. El petrecea ore întregi în apartamentul din Abbu-Rumana povestind ne-nenumărate întîmplări și anecdote asupra regimului, ce furnizau lui Cohen o parte din mesajele pe care le transmitea în direcția Tel-Avivului. De la el a aflat, de exemplu, că o delegație siriană efectuase o vizită în URSS pentru a cere guvernului sovietic ajutorul necesar realizării schimbării cursului apelor riului Hazbani. După spusele lui Seif, Moscova nu refuzase să acorde asistența sa Damascului, dar nu arăta nici un zel pentru a se ține de promisiune.

Între timp, George Seif a primit noi atribuțiuni în cadrul serviciului său la Ministerul de Informații. El era cel care a fost însărcinat cu emisiunile politice de ansamblu ale programelor postului de radio Damasc destinate străinătății. După puțin timp, această promovare a noului său prieten a avut o semnificație cu totul specială pentru spionul izraelian.

Prietenia dintre Cohen și funcționarul de la Informații era foarte intimă. Cohen era un om foarte simpatic și plin de emoții neastăptate spionului. Nu este într-o țară islamică, unde, în afara familiei, relații „interzise” cu o femeie; cînd este vorba de un om căsătorit care întreține ceea ce în Occident

legat în acel timp de spion, cu care se întâlnea de două ori

organizeze în apartamentul lui Kamal Taabes o „partidă de priză” intimă, cu colonelul Hatum, și în compania a două sau trei fete tinere dintre cunoștințele lor.

Cohen s-a aratat încântat de sugestie. „Partida” a avut loc și s-a desfășurat în toată inocența. George Seif venise însoțit de secretara sa de la minister, d-ra Reita Al-Huli, o tânără siriană mai mult grăsuță, cu părul negru și ochii strălucitori, care-l iubea sincer pe superiorul său. Colonelul Hatum era însoțit de o funcționară de la ambasadă turcă din Damasc. Incruntat. Necunoscându-l pe Taabes, nu avea încredere în el. Își risca postul și gradul din armată, în cazul când aventura ar fi fost descoperită. Dar Cohen-Taabes a făcut totul pentru a-l flata pe colonel, un tip voinic și viguros, conștient de im-

a perpetua această... două zi după prima „partidă”, el a mai multe plăci de dans de care a... cu prima ocazie, i-a mărturisit lui George Seif că apropiase mult

Colonelul Hatum nu se jena să spună cu voce tare ceea ce gândea despre regimul actual din Siria.

— Niste molii, niste fricosi — vocifera el cînd alcoolul îi îmbiba singurele. La toți le este frică de Israel. La toți le tremură pantalonii. Este timpul să se termine odată. Apoi, ca și cum ar fi vrut să probeze puterea armatei siriene, repetă compoziția acestei armate: două divizii blindate, cinci divizii de infanterie, patru formații de avioane de luptă. Dar unitățile mele de soc valorează mai mult decât armata reunită. Eu am sub ordinele mele băieți tineri, neînfricați și bine...

În decembrie 1962, sirienii au reluat ostilitățile contra israelului. Postul fortificat de la Nukeib, reconstruit după... pe lac; alte posturi siriene au tras în același timp asupra kibuzului Tel-Katir, care lucra un teren în... de-a lungul frontierei. Mai la nord, în regiunea... re se găseau pe teritoriul izraelian. — sirienii au atacat, la

E e s i n t e n t i a T e l - A v i v u l m e s a j d e p o t e a p e n t r u p r o g r a m e i n t e r n a t i o n a l a 1962 d e p a s a u d e d o u a s i m i l i o n a n e m e p e c e e x p e d i a t e l a i n e p u t u l a n u n t u E l c o n s p i r a c i a s u m a d e i n f o r m a t i i c a t e i n s a r s e b u n e M a a z e l D o C o h e n S e i f c o n t a H a t u m I t a a v o r b i d e c e l e c a m a s p i o n i n c e r c u r i l e c i v i l e s i p o l i t i c e A c e s t e i n f o r m a t i i c r a n i m d i a t d e s c i f r a t e l a T e l - A v i v s i t r a n s m i s e a r m a t e i s i p a r t e l u l c o n s i l l u l u i S i t u a t i a s e i n v e n i n a s e d i n n o u S i p a r t e s i d i n a l t a s e p u t e a a s t e p t a d e c l a n s a r e a u n e i o p e r a t m a r e a n v e r g u r a L a 11 d e c e m b r i e 1962, B e n G u r i o n, s i n d u - s e u n i t a t i l o r b l i n d a t e d i n N e g u e v, d e c l a r a :

„Tsaahal (armata izraeliană) va lovi inamicul sirian unde se va găsi pe colinele care domină lacul, în locurile fortificate, și chiar în anumite locuri pe care sirienii nu-și închipuie că noi suntem capabili să le atingem. Eu previn guvernul din Damasc: jos minile de pe agricultorii noștri și de pe satele noastre pasnice”

Se pare că ploaia intensă care a căzut în zilele următoare în toată regiunea de frontieră a forțat pe sirieni să amâne operația militară Totuși, la 20 decembrie 1962, Elie Cohen a trimis din Damasc mesajul următor :

„Dacă armata siriană va continua să se apropie de-a lungul frontierei noastre, face presiuni asupra Damascului pentru a declanșa operațiile. Damascul ezită, fiindu-i teamă de ripostă”

Ca urmare a acestui mesaj, armata izraeliană a declarat că este gata să declanșeze operațiile. În ziua următoare, pe 21 decembrie, armata izraeliană a declanșat operațiile. La această dată nici un singur glonte sirian nu le-a întrerupt munca Damascului. Armata izraeliană a declarat că de nord a Israelului și a dat ordin strict trupelor sale să nu provoace incidente

La Damasc, în ziua următoare, 22 decembrie, între spion și prieten s-a deschis o discuție. Elie Cohen a spus lui Hatum că el nu este un spion, ci un agent de informații. Hatum a spus că el nu este un agent de informații, ci un spion. Elie Cohen a spus că el nu este un spion, ci un agent de informații. Hatum a spus că el nu este un agent de informații, ci un spion.

Hatum și-a rămas sintem înclătă cu seara noastră în apartamentul său și nu a mai putut merge pentru toată ospitalitatea. El a fost ca tu nu poți să ai la activ și pe cine nu a putea să nu aibă din timp în timp, chela „cei care nu au” În timp ce el, înțelegi, la orele două sau între cinci și șase. Inutil să adaug că vom avea de tot în ordine.

Seif a rămas în apartamentul său și nu a mai putut merge pentru toată ospitalitatea. El a fost ca tu nu poți să ai la activ și pe cine nu a putea să nu aibă din timp în timp, chela „cei care nu au” În timp ce el, înțelegi, la orele două sau între cinci și șase. Inutil să adaug că vom avea de tot în ordine.

Asta era lucrul cel mai puțin important pe care spionul îl putea face pentru principalele sale surse de informare.

Cohen nu a neglijat nici afacerile sale comerciale. În luna decembrie 1962, un prim transport important de mese damaschine și de vestimente tipice din pule a luat drumul Europei, prin portul Beirut. Aceste expediții, permanente începând cu această dată, au permis destinatarului, „antena” Sanger, din München și Zurich, să expedieze diferite sume de bani lui Elie Cohen, care depășeau, natural, suma pe care el era obligat să o plătească furnizorilor locali.

Pe scurt, în acest fel spionul primea, de o manieră foarte plauzibilă, sumele de bani de care avea nevoie pentru a-și duce la bun sfârșit misiunea

Discreția lui Cohen față de vizitele „în doi” pe care Seif și Hatum le efectuau destul de frecvent la el, în absența sa, le dovedise în ce măsură este demn de încrederea lor. Cohen a aflat atunci din gura lui Hatum următoarea informație: comandantul frontului, colonelul Ziad El-Hariri, originar din Hemet, în vîrstă de numai treizeci și patru de ani, care dispunea de o armată de 10.000 de oameni, pregătea o revoltă a statului major contra guvernului izraelian.

Pe care Cohen l-a trimis în judecarea sa în februarie 1963 la Tel-Aviv, cu ajutorul aparatului de emisie

începutul lunii februarie 1963, a făcut obiectul
atenției din partea specialiștilor serviciilor secrete care,

Apropo de același Shimon Hatum, este interesant de
cunoscut că tatăl său, Gari Hatum, era — și este încă și astăzi — cetățean
Mare mult în-ă Gari Hatum, de origine druză cu și
rebel, a părăsit religia islamă pentru a se converti la
Potestea familiei Hatum trebuie să fie prezentată
o familie druză bogată, originară din zona
naștere măreților triburi druze, „Jabal al-Druze”,
tului care se înalță pe frontiera comunității
Israelului. Această familie, tradițională și naționalistă
pe cei doi în ai săi, Shimon și Gari, carierei militare. Dar
cel mai tânăr, a fost decepționat, după propria lui
născut dintr-o apartenență unui cult secret care se deosebea
religia islamă, pentru că se ridica din alt profet
doctrină specifică, înmă de acest trib în secret. În
Gari, cucerit de lupta evreilor din Palestina contra
tânăr, a trecut frontiera și a
În 1948, în

lui, în interiorul teritoriului sirian
ma armatei israeliene, în fruntea

la miază și care de atunci duc o viață aventuroasă, cum vor
de altfel și

„Dară totuși va trebui să se declare

precedentă la Damasc. El avea, în acea zi, să se ocupe de ur-
Ben-Gal și Otto Jokelick. Primul ministru s-a adresat auto-
rităților elvețiene pentru a elibera pe cei doi agenți care în-
ceraseră să facă presiuni asupra lui savantul german
Goerke, pentru ca ea să provoace plecarea tatălui său din
Egipt, unde el conducea lucrările destinate să dozeze pe Nas-
ser cu rachete teleghidate. Profesorul Goerke era în acel timp
personajul cel mai misterios, dar și cel mai periculos pentru
Israel, de la faimoasa bază „373”, situată la Helwan, în re-

traseră cu ajutorul savanților aproape exclusiv germani.
Agentii Ben-Gal, un izraelian, și Jokelick, un austriac din
serviciul
în Basel. Dar, după mai multe ore, mulțumită colaborării
secrete egiptene cu serviciile germane și poliția el-

determinat pe Ben Gurion să pună capăt campaniei serviciilor

[illegible]

serviciile secrete. Dar criza din interiorul serviciilor secrete, datorită demisiilor lui Han, care a dus la o confuzie printre colaboratorii săi, dar nu a avut consecințe grave în activitatea secretă. El a înlocuit, în fruntea serviciilor secrete, cu un ofițer care conduce serviciile și astăzi, și care, instaurând un stil de muncă, a știut să dea acestor servicii, indispenabile apărării statului, un nou elan.

În timp ce Siria era ocupată cu propriile sale afaceri interne, ca urmare a ultimei lovături de stat, Israelul, timp de săptămîni, era mai preocupat de propriile sale griji decît de evenimentele din Damasc.

La drept vorbind, ultima lovitură de stat efectuată la Damasc a instaurat în Siria un regim total diferit de cele precedente și a deschis o eră nouă în această țară. Această eră nouă nu numai pentru Siria, dar și pentru agentul israelian

Prietenul său, colonelul Salim Hatum a îndeplinit în timpul loviturii de stat, un rol foarte însemnat. El a fost acela care, în fruntea unităților de comandă, luase cu asalt, în primele ore ale dimineții, edificiul statului major sirian de sub fereastra lui Cohen, la fel ca și studiourile radioului din Damasc.

Dintr-un foc, Cohen, alias Kamal Taubes, se căsca moale-

...li spusese el la telefon lui Kamal.

Partidul „Baas” a cucerit, ca urmare a loviturii de stat.

...a punită în Siria. În anul 1963, a fost
...E. Baatar a devenit partener al
...cei nouazeci de membri ai
...partid. În zilele următoare
...sirian și a partenerilor „Baas” al Irakului, s-au dus la
...unde, la 17 aprilie 1963, s-a semnat un acord de asis-
...mutuală între

acord nu s-a putut realiza. După negocieri care s-au desfășurat între Damasc și Cairo, Proclamând unitatea națională araba, s-a reușit în sfârșit să se ajungă la o înțelegere care a dus la unirea celor două țări într-o singură unitate.

În primele rînduri ale specialistilor noi situații se găsesc Elie Cohen. Acesta a făcut cunoscute observațiile și concluziile sale Centrului din Tel-Aviv. El a indicat, de asemenea, toate detaliile necesare cunoașterii noilor stăpîni ai Damascului.

Ben Gurion a comis atunci o eroare de interpretare. Contrar indicațiilor spionului de la Damasc, el a luat ad literam uniunea tripartită, realizată în grabă între Cairo, Damasc și Bagdad, și a adresat scrisori, pline de teamă față de noua amenințare, printre alții, președinților Kennedy și de Gaulle. El le-a cerut sprijinul față de uniunea tripartită arabă, nefastă pentru viitorul Israelului. Dar înainte ca șeful de state să aibă ocazia să-i răspundă lui Ben Gurion, această uniune tripartită s-a sfărâmat în bucăți.

La 27 aprilie 1963, Elie Cohen anunța o nouă evoluție a situației prin mesajul următor:

„Baas”-ii iau măsuri energice contra ofițerilor pronasserieni. Două regimente fidele sefului de stat major au rămas loiali, fiind răsunoscuți pentru simpatia lor pronasseriană. Generalul El-Hafez, care-l sfătuisese pe Ebe Cohen, la Buenos-Ayres, să se întoarcă în Siria și care în 1962

... cu Ezechiel
... la pace a pa
... în a
...
contraspionaj siriene.

...
voința sa, îl proiectau din ce în ce mai mult în m.
pînă la Sirici, a trimis la sfîrșitul lunii aprilie un
flori generalului El-Hafez, însoțit de câteva cuvinte de
ctare.

Cîteva săptămîni mai tîrziu, spre sfîrșitul primei părți a
lunii mai 1963, prietenii lui Cohen au organizat în aparta-
mentul său o grozavă „partidă surpriză” care, doi ani mai tîr-
ziu, va intra în istoria Siriei sub numele de „orgia revoluției”:
George Seif, Maazi El-Din, Salim Hatum și alți cîțiva au

...
loasturi închinare victoriei „Baas”-ilor; totul s-a terminat în
cel mai dezlănțuit desfriu. Elie Cohen a făcut un efort pen-
tru a nu se îmbata, cum s-au îmbătat toți prietenii săi.
El singur a rămas treaz, stăpin pe simțurile sale, pînă
a doua zi dimineată. În plus față de motivele obisnuite de a
se ține de o parte de zbenguieile erotice ale prietenilor săi,
el avea în acea zi un motiv suplimentar: colonelul Salim
...
lului major, colonelul Sallāh Dalli, pe care i l-a prezentat
ca pe „steaua care se înalță”, a „Baas”-ilor.

Apartamentul lui Cohen-Taabes era răvășit cînd prietenii
săi au părăsit casa a doua zi dimineată. Dar spionul putra să
...
...

UN NAZIST LA DAMASC

Era în cursul aceleiași primăveri a anului 1963, cînd Elie
Cohen a descoperit la Damasc urmele mai multor vechi na-
ziști notorii, care găsiseră un refugiu liniștit în capitala sir-
iană.

O dată în plus, întimplarea aranjase bine lucrurile. Șeicul
Mağ'd Al-Ard i-a marturisit într-o zi amicului său Kama
Taabes că într-un trecut nu îndepărtat el se căsătorise, pen-
tru o scurtă durată, cu o evreică originară din Egipt pentru
care această căsătorie, mai mult sau mai puțin fictivă cu șei-
cul, constituia unicul mijloc de a obține permisul de ședere în
Siria. Șeicul, pus pe confesiuni, a adăugat:

— Eu, cu toate acestea, nu am nici o simpatie deosebită
pentru evrei. Mai mult decît atîta. Am trăit timp de doi ani
în Germania hitleristă, în perioada celui de-al doilea război
mondial.

Al-Ard fusese un admirator necondiționat al regimului
nazist și cu regret a trebuit să se înapoieze în patria sa, cînd
se apropia sfîrșitul celui de-al treilea Reich.

— Aveți cunoștință de nazisti vechi la Damasc? — l-a în-
...
...
el

— Desigur — a replicat Al-Ard. Unul dintre ei este cel

— Rozelli — se prezintă omul lui Taabes.

Vă prezintă omul lui Taabes: Radmacher. Franz Radmacher.

Cohen-Taabes nu auzise niciodată numele de Franz Rad-

macher.

Foarte discret în privința postului său actual din Siria.

nu arată decât de cincizeci. Avea
vârsta sa și, pentru a nu fi recu-
in stil oriental. Așa cum făcuse și

în Biroul 2 sirian.

mai multe detalii privind omul de care toc-

„Îmi propun să-l lichidez pe Radmacher.”

Tel-Avivului a sosit a doua zi.

„Evită cu orice preț toate cazurile privind pe R. care riscă
compromită misiunea la principala. Continuă să suprave-
ghezi. Trimite informații suplimentare. R. a fost unul din
adjuncții principali ai lui Adolf Eichmann.”

Așa atunci Elie Cohen a aflat că descoperise un impor-
tant criminal de război, al cărui nume fusese pronunțat în
mai multe rânduri în cursul procesului lui Eichmann de la
Ierusalim. Poliția germană și mai multe servicii secrete erau,
de zece ani, în căutarea lui Radmacher, ale cărui urme dis-
paruseră.

Biroul „06” al poliției izraeliene, care condusese interro-
gatoriul lui Eichmann înaintea procesului său, stabilise, din
1961, următoarele date referitoare la Radmacher: înalt func-
ționar la Afacerile Străine ale celui de-al III-lea Reich, el a
fost autorul planului de transfer al tuturor evreilor din Eu-
ropa în insula Madagascar. Acest plan fusese reținut de na-
ziști până în ziua când ei au decis să procedeze la lichidarea
evreilor, plan cunoscut sub tristul nume de „Soluția finală”.

a recunoscut în timpul interogatoriului său din Iz-
rael, în februarie 1961, că a primit la 12 septembrie 1941 un

german de la Belgrad „de a deporta pe toți evreii

... a început a... Radmacher a...
 ... Elie Cohen... a...
 ... la Auschwitz a evreilor din Belgia. Dar Radmacher a profi-
 tat de eliberarea provizorie dinaintea procesului pentru a fugi
 și a găsi, ca mulți alții, un refugiu trecător în Argentina. Din
 acel moment urmele sale dispăruseră și numele său nu a mai
 reapărut decât după capturarea lui Eichmann.

Mulțumită lui Elie Cohen, el a fost descoperit la Damasc
 în 1963.

Cohen a aflat apoi, mulțumită indicațiilor lui Rozell-
 Radmacher, de existența în Siria a unui alt personaj care
 trebuia să atragă atenția Centralei din Tel-Aviv: numitul Hen-
 rich Springer, care, sub pseudonimul „Stringer”, se ocupa cu
 traficul de arme între mai multe țări europene occidentale și
 Siria. Springer, cu un trecut nelămurit și obscur, l-a primit
 pe Cohen-Taabes la hotelul „Umayya” din Damasc, dar a refu-
 zat să răspundă la întrebările referitoare la trecutul și la ac-
 tivitățile sale prezente.

Apoi, în baza ordinului de la Tel-Aviv, Elie Cohen a fost
 blănit... Damasc...
 vecinilor nazisti. Treburile mai urgente pentru apărarea Israelului
 nu au permis...
 Dar, după puțin timp de la prima sa întâlnire...

Dar, după puțin timp de la prima sa întâlnire...
 ... informații a căror sursă ade-
 vărată era Elie Cohen...
 Bonn-ul a pretin... la Damasc...
 ...

„HATUNGRAD”

Schimbul de mesaje cifrate, între apartamentul lui Cohen
 din cartierul Abbu-Rumana de la Damasc și Centrala ser-
 vicilor secrete de la Tel-Aviv, a continuat toată primăvara
 anului 1963, timp în care Siria a cunoscut evenimente poli-
 tice de o importanță decisivă pentru toată regiunea Orientu-
 lui Mijlociu. Spionul, bine plasat pentru a cunoaște intrigile
 interne și tendințele noului regim, răspundea zi de zi, în ge-
 neral spre orele 20 seara, iar uneori și spre orele 8 dimineața,
 la întrebările din ce în ce mai precise ale superiorilor săi.

Rar, Elie Cohen se servea de emițător pentru a adău-
 ga, la zecile de cuvinte ale mesajului propriu-
 sau două fraze destinate indirect familiei sale. Se putea
 remarca, din timp în timp, în telegramele sale din primăvara
 lui 1963, fraze ca: „Rog nu uitați cadou de aniversare pentru
 Nadia”, sau: „Rog expediați o mică amintire din Europa fiicei
 ...”

O singură dată în cursul aceleiași primăveri, venise și
 rindul Tel-Avivului să profite de mesajul adresat la Damasc.
 ...
 Tel-Avivul a repetat aceste cuvinte în două rânduri. Anunța-
 rea acestui fericit eveniment a venit la sfârșitul unui mesaj
 ...

1. The first is the fact that the
 2. second is the fact that the
 3. third is the fact that the
 4. fourth is the fact that the
 5. fifth is the fact that the
 6. sixth is the fact that the
 7. seventh is the fact that the
 8. eighth is the fact that the
 9. ninth is the fact that the
 10. tenth is the fact that the

se numeau Maazi El-Din și George Seif. În oricare altă situație și nu numai pentru nevoile informațiilor, Maazi și George ar fi putut să fie prietenii lui Cohen-Taabes. Elie, imediat ce a aflat că va fi tatăl unui al doilea copil, le-a telefonat la amândoi, invitându-i să servească cina cu el. Dar George Seif promisese deja să ceneze cu un tehnician de la aeroportul din Damasc. El le-a propus lui Taabes și lui Maazi să vină să-l întâlnească la aeroport.

În nici o altă ocazie Cohen nu se simțise așa de fericit la Damasc ca în acea seară, în compania prietenilor săi sirieni care nu puteau banui motivul adevărat al bucuriei sale. Când la sfârșit Șeif 1-a întrebat pe Taabes care e motivul bucuriei sale fără margini, spionul a anunțat în mod solemn :

— Sunt fericit să vă anunț că foarte curând voi realiza un
vânzare un fond de investiții important printre emigran
tini + + + + +

Cohen ştia că Centrula, care îi anunţase că soţia sa Na-
scu-... în curînd, îi va asigura la...
scurtă sedere în Israel

Maazi și George
mai Amin. Acest priet
pensiabil cu coordonarea traficului este
și servește de altfel dintotdeauna

eveniment familial, pe care nimeni nu-l cunostea, exceptând

145

... important de informati... ..

... la limita spațiului aerian cu Israelul, apăreau atunci patru aparate de vânătoare izraeliene de tip „Super-Mystères”, de fabricație franceză, pentru a supraveghea sau a gonii, la nevoie, avioanele siriene.

Subit, fără nici un motiv aparent, sirienii au încetat această cursă aeriană. Statul major al armatei israeliene era încă în faza presupunerilor asupra cauzei posibile a încetării zborurilor de recunoaștere, considerând inoportun să se adreseze pentru o problemă militară de acest gen lui Elie Cohen cînd acesta, din proprie inițiativă și fără să fi fost întrebat de Centrală, a furnizat răspunsul.

lata mesajul pe care Cohen l-a expediat în ziua aceea la Tel-Aviv:

„Patru „Mig“-uri 19 de la aeroportul internațional din Damasac imobilizate la sol. Un pilot îndepărtat din cauza devierii politice. Al doilea pilot bolnav. Al treilea pilot rănit într-un accident de masină”.

Trei piloți fiind incapabili să zboare, comandamentul și-

organizat încă o dată o petrecere în particular. Văhetele sale erau deja pline cărnă, cind prietenii își dădău friu liber. Toti erau acolo, inclusiv colonelul Hatum și Dulh, care o nouă favoare lui Kamal Taabes: „In absența dumneavoastră, lasați-ne nouă cheia apartamentului”.

Cohen a fost obligat să le explice că George Seif se serva și el în absența lui de apartament și le-a propus să organizeze între ei „circulația” cheii. El știa sigur că nici unul dintre ei nu se interesa de ceea ce se afla în cele două accuzatori bine camuflați din apartamentul său: la urma urmei, totuși voiau doar patul.

Orgia care s-a desfășurat în noaptea aceea în apartamentul lui Kamal Taabes a făcut să apară două noi „stele” locale.

În spate. Censurată, noua prietenă a colonelului Hatum, nu

lui fi

riște să fie descoperit de unul sau de
vadă prabusindu-se din cauza unei

AL DOILEA RAPORT IN IZRAEL

Secretele izraeliene și mai ales derivat și direct al lui Elie Cohen, ținuseră în să reia problema pe care o pusese agentul să accepte sau să refuze oferta lui George program permanent la radio Damasc, des- or sirieni din America de Sud era și pentru și contra Spionul, acceptind ad astfel funcționar oficial al guvernului vedea atunci poziția sa publică inta- erabil. În consecință, își va largi și mai mult rela- în cercurile baasiste ale capitalei siriene. Dar faptul va și-i crească popularitatea și interesul care i s-ar arăta ar în Siria. El risca, de asemenea, ca un ascultător, din Siria ori ra ce, fără indiciulă, putea să aibă ca rezultat năruirea per- sonajului său fictiv, pregătit cu atâtea eforturi. Un ultim motiv, în sfârșit, l-a determinat pe derviş să ia ntra ofertei facute de George Scif : emisiunile cu des- Siria de la Siria făceau din spion, în mod forțat, un andă oficial al „Baas”-ilor. Dar ce s-ar produce

fiei și al lui Iris era atât de aproape de casa lui, în același timp, așa de departe.

În urma venirii lui Cohen în Israel, el a scris prietenilor săi sirieni că pleacă în America. După ce s-a întors în Israel, Centrata a fixat modalitățile acestei plecări. Cohen a primit autorizația Centralei de a se servi, până la o anumită limită, de fondurile puse la dispoziția sa în America de Sud, în cazul când nu ar reuși să adune o sumă suficientă pentru Direcția partidului „Baas”, cum promisese înaintea plecării sale din Damasc.

A sosit din nou momentul plecării din Tel-Aviv, al călătoriei la Paris, al întâlnirii cu Salinger, al zborului spre Buenos-Aires. Cohen a făcut totul pentru a reîntâlni repede pe redactorul șef al revistei arabe, Alih-shan, care fusese pus la curent asupra vizitei sale viitoare și a proiectelor lui de către fiul acestuia, Kemal, din Damasc. Spionul, așteptat la Buenos-Aires, a petrecut timpul în cursul a două reuniuni, la care au participat câteva zeci de sirieni de la Buenos-Aires, simpatizanți ai partidului „Baas”, el a colectat o donație globală de 9000 de dolari.

El-Hafez, promisiu donatorilor că va remite acest cec chiar pe loc.

Pe lângă suma de 1000 de dolari, pe care Centrata i-o aprobasese într-un scop foarte precis: cumpărarea unui mantaon de înaltă calitate, el a primit și o sumă de 1000 de dolari, în contul său actual, pe care el a putut să o folosească în orice scop.

Nadia, sora lui Faez Cohen

104 10

ULTIMUL VOIAJ ÎN IZRAEL

Revenit la Damasc, Kamal Amin Taabes s-a prezentat la președintele Amin El-Hafez, unde a fost primit imediat.

este obișnuit în țările arabe. El i-a mulțumit lui Taabes pentru ceul oferit partidului „Baas” și i-a promis să-i o chitanță oficială, semnată de conducerea pa-ti-

Taabes a reluat repede contactul cu prietenul său George Seif, explicându-i că acceptă voluntar să vorbească la mai mul-

Începând din octombrie 1963 până în vara anului 1964, s-a adresat din studiourile radioului „din depărtare”, din America de Sud. Esențialul acestor emisiuni, pe care Cohen le prezenta cu o

-un apel adresat sirienilor din străinătate, pentru

misiunii sale

in tot timpul anului 1964. Serviciul de securitate israelian a primit informații despre planurile siriene de deviere a cursului apelor iordanului. La întoarcerea sa la Damasc, la începutul toamnei lui 1967, Cohen a primit de la superiorii săi instrucțiuni detaliate privind planul sirian de deviere a cursului apelor iordanului.

Cohen a primit, de la întoarcerea sa la Damasc, instrucțiuni după instrucțiuni, cerându-i-se să renunțe la toate celelalte aspecte ale activității sale în favoarea acestei probleme. El a primit de la superiorii săi instrucțiuni detaliate privind planul sirian de deviere a cursului apelor iordanului.

În Israel se știa că Siria va începe să lucreze la reabilitarea cursului apelor iordanului.

În toamna anului 1964, la Cairo, sub președinția lui Nasser, la data 20 octombrie, s-a convenit:

— construirea lor spre sudul țării, prin canale descoperite —
— acceptat. Fiecare țară va construi o parte din canal, și
— fiecare țară va încerca să facă sacrificii pentru a lipsi Israelul de o parte a apelor iordanului.

Coloane

conținut cu planurile siriene, au fost luate în considerare toate mările ale planului de deviere de-a lungul platourilor înalte siriene (platourile) apelor râului Baniyas, unul dintre afluenții iordanului, cu un debit de 100.000.000 m³ de apă pe an. Râul Jarmuk, situat pe teritoriul iordanian

Acest plan a fost aprobat de către guvernul sirian, prin intermediul ministrului de Interne, în luna octombrie a anului 1964. În luna noiembrie a anului 1964, guvernul sirian a aprobat planul de deviere a cursului apelor iordanului.

capitula siriană. Hatun primise ca misiune să stabilească planul de apărare militară a canalului. Inginerul libanez, Michel Saab, i-a explicat în acea seară topografia exactă a canalului care urma să se întindă pe o lungime de 70 de kilometri pe platoul Golan. Cohen a auzit apoi din gura lui Hatun fraza, pe care a transmis-o, cuvânt cu cuvânt, superiorilor săi de la Tel-Aviv:

— Putin importă ce va face Siria și Jordania cu apele iordanului. Esențial este ca izraelienilor să le lipsească.

Celălalt personaj, care a fost de o mare utilitate spionului și pe care l-a cunoscut în circumstanțe asemănătoare, un antreprenor de lucrări publice de origine saudită: un anume Muhammed Ben Landan, ale cărui buldozere „made in U.S.A.", aveau ca sarcină să sapă canalul de deviere. Cohen

publice iugoslavă. „Energoproiect”, fusese angajată de guvernul din Damasc să supravegheze o parte a lucrărilor.

Furnizind Tel-Avivului aceste informații, în câteva luni Cohen a procurat superiorilor săi întregul proiect al Damascului:

- schițele canalului Baniyas-Jarmuk;
- durata prevăzută a lucrărilor: 18 luni;

În luna ianuarie a anului 1965, guvernul sirian a aprobat planul de deviere a cursului apelor iordanului.

În luna februarie a anului 1965, guvernul sirian a aprobat planul de deviere a cursului apelor iordanului.

se ocazia de a provoca uşoare întirzieri în
program de lucru.

cauza indirectă a războiului izraelo-arab din 1967.
tural în cursul aceluiaşi an — 1964 Elie Cohen a fost
mul care a informat Izraelul asupra deciziilor în legătură cu
formarea grupelor teroriste palestiniene, cunoscute mai
sub numele de „El-Fatah”.

Aceste grupuri, formate dintr-un număr important de
buni trăgători, sabotori şi luptători de guerilă, a căror
raehian, aveau să treacă sub îndrumarea şefului informa-
nian). Proiectul înfiinţării acestor grupuri era strins legat de
problema apelor: intenţia Damascului era, în primul rînd,
tae.

În cursul anului 1964, Cohen a aflat că o duzină de
nizaţi palestiniene, al căror centru se găsea la Damas,

meze, cu ajutorul acestor oameni, dintre care unii au fost

dispozitive de apărare a foci strălu-
au reuşit să se infiltreze în adîncimea teritoriului
sa oprească apele care se scurgeau din lacul Ti-
direcţia deşertului Neguev

Ilatum, într-o zi de martie a anului 1964,
arate lui Kamal Amin Taabes, prete-
an al canalizărilor izraeliene, indicîndu-i
„de la o noapte la alta”, conform preci-
zării lui, „vor sări în aer”. Aceasta nu s-a întimplat: Cohen
informase imediat pe superiori săi din Centrala de la Tel-
Aviv.

De trei ori, în anul 1964, Elie Cohen a avut ocazia să
constate amploarea şi soliditatea extraordinară a fortificaţi-
or pe care armata siriană le construia fără încetare pe pla-
oul care se ridica în faţa lacului Tiberiada, de-a lungul fron-
tăntice ce urmau să transforme acest platou într-o veritabilă
„linie Maginot”. Cohen l-a văzut de fiecare dată pe tehnicienii
sovietici care conduceau aceste lucrări şi făceau parte din ne-
pedia, începînd din iunie 1963, în Siria Cohen a vizitat, prin-
tre altele, postul de comandă al regiunii de sud, care se gă-
strategice, a căror importanţă pentru co

brie 1964, existau la Tel-Aviv în dosarul agentului izraelian

tunurilor de origine sovietică cu o batută care de-

— planul militar sirian pentru cazul de
ulărilor cu Israelul, constând într-o strapungere
și tancuri siriene de-a lungul teritoriului

— în sfârșit, o serie de fotografii (primele în
serviciului de informații izraelian) ale

Ajutorul involuntar pe care l-au furnizat colonelii I
sigur, determinanți

În plus, și alți ofițeri, funcționari ai Ministerului Ar
Taabes, participaseră la constituirea acestor dosare, dintre
unele au luat drumul Tel-Avivului, altele cu grijă în seria-
apronului de la Damasc; unii fac și azi parte din echipa con-
ducătoare a Siriei. Precizăm totuși că Ahmed Suedani, se-
de la Damasc — a fost una din aceste „surse” ale
Serge izraelian

În noiembrie 1964, Elie Cohen a făcut o ultimă vizită

la ceremonia de circumcisiune, a că

era posibil: o astfel
atenția tuturor din

pe care va fi strănășit” a pă... pro... a...
de import-export

Pe... n... a... pe... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...
... a... a... a... a... a... a... a... a...

proprietarul incintătorului restaurant Straton de pe malul
mării nu bănuiau, desigur, cine era acest om frumos, cu ochi
dulci și inteligenți, care își îmbrățise tândru soția și se plim-
ba cu ea ore întregi pe malul mării. O persoană, totuși, a avut
în acea vreme îndoieli cu privire la adevărata activitate a lui
Elie Cohen: fratele său Efraim.

— Ca de obicei în timpul vizitelor sale în Israel, Elie
ne aducea cadouri. De data aceasta mi-a adus o pereche fru-
moasă de pantofi — a povestit Efraim mai târziu, după moar-
tea fratelui său. Când am încălțat pentru prima oară pantofii,
am remarcat că numărul lor era marcat de o cifră arabă, cu
cerneală roșie, pe care încercase să o ștergă. L-am făcut aceas-
tă remarcă lui Elie, care ne-a spus că el revenea din Europa.
L-am întrebat: Cum se face că se vînd în Europa pantofi cu

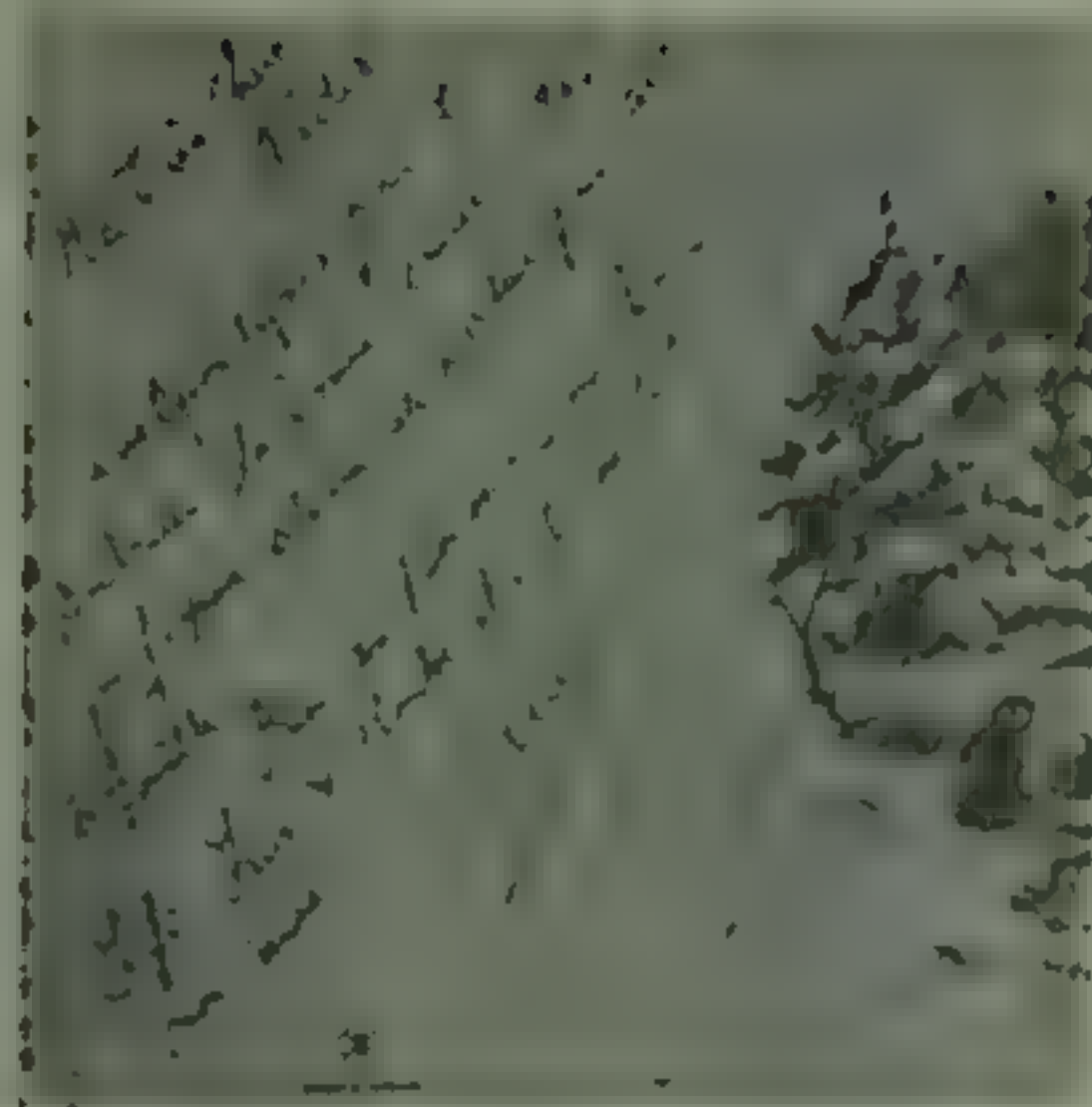
de întrebarea mea. El a menționat că făcuse escală în
și că de acolo îi cumpărase. Nu am mai spus nimic.
Dar am știut că nu acesta era adevărul. Căci în Turcia de
mult timp nu se mai scrie cu cifre arabe.

și întreaga familie remarcaseră că Elie, în timpul
acestei ultime vizite, era nervos, deprimat, obosit și nu arăta
nici o grabă să se înapoieze în străinătate.

Într-o seară, la Cēsaree, Elie i-a marturisit soției:

— M-am săturat să trăiesc departe de tine și de copii

Seicul Al-Ard, care de la prima lor întâlnire și fără intreru-

Ultimile rânduri ale lui Elie Cohen adresate soției
și copiilor săi în ajunul capturării

CAPTURED A

[illegible]

laltu siriene.

spionul. Spre deosebire de ceilalti, el era imbracat in uniforma Suedani.

— In sfirsul, iata-te prins asupra faptului, spionule! — a spus Suedani, aruncand dintr-o privire asupra lui.

— Da'lukum! — a spus Cohen calm. Ce doriti de la mine? Eu sint un arab din Argentina.

— Aceasta istorie a durat destul. Care este numele tau? — a spus Suedani.

— Kamal Amin Taabek, emigrant din Argentina — se incapatina inca sa spuna Cohen.

Bine. Sa lasam asta. O sa ne lamurim noi. Ne vom ocupa de tine. Vei vorbi — a spus Suedani, stringind din dinti.

Ehe, inconjurat de oamenii care il amenintau cu armele lor, nu a mai spus nimic. Stia, trebuia sa stie in acel moment, ca totul era pierdut.

ul contraspionajului s-a aplicat atunci pe pal, aruncand asupra ratiounu care taceau.

— Interesant! — a facut locotenent-colonelul. Cum de...

Cohen nu a raspuns. Dupa expresia fetei lui Suedani, el stia ca acesta era un spionaj. Odata un astfel de aparat de emisie.

Mai tirziu, intr-un interviu...

• Va...

la Damasc, era destinata sa devina una din cele mai afaceri ale Siriei. Toți credeau că Cohen dispunea de conturi de bancă nelimitate în Elveția și Belgia și acceptau cu bucurie bogatele cadouri care li se ofereau în schimbul informațiilor pe care i le dădeau din belșug.

Suedani a continuat:

— Eu am condus personal ancheta și interogatoriul lui Eue Cohen. Am avut bănuții față de el imediat ce am avut...

ocupau posturi importante în viața economică, politică și militară a Siriei. Cazul unuia din aceste persoane m-a intrigat în mod special. Este vorba de o persoană a cărei identitate nu o pot dezvălui și care era cunoscută pentru relațiile foarte întinse în sferele de influență ale Damascului.

De cine vorbea Suedani în acest pasaj? de Hatur? de locotenentul Muazi Zaher El-Din? N-a vrut să dea amănunte.

singură personalitate. Noi am urmărit și anchetat pe toți cei care aveau obiceiul să vină la Cohen. Am întâmpinat chiar de la început mari dificultăți, în parte din cauza prudenței extreme cu care Cohen inconjura toate actele sale. Nu folosea femeie de serviciu. Își curăța singur apartamentul, spăla lenjeria și ștergea geamurile de la ferestre. Am descoperit, de asemenea, că pentru anumiți vizitatori avea un semnal codificat și că pentru alții avea un semnal codificat. Am stabilit de asemenea că...

Cind cercetările au fost avansate pînă la punctul de a putea acționa, i-am pus casa sub supraveghere și am desco-

condus interogatoriul spionului. ceilalți supravegheau. În acest

deci să-l emită în direcția Tel-Aviv. Mesajul era neînsemnat și îndura numai că armata siriană se găsea în stare de alarmă. Un ofițer de informații, specialist în minuirea aparatelor de emisie, stătea alături de Cohen pentru a supraveghea fiecare din gesturile sale. Cu cel sau oameni postat în jurul lui, Elie Cohen a chemat Tel-Avivul. Răspunsul a venit, ca de obicei, în câteva minute. Tel-Avivul era pe amie și asculta Damascul.

Este ușor de imaginat că Cohen, în acel moment dramatic, dorea din toată puterea să prevină Tel-Avivul că el căzuse în mâinile inamicului. Semnalele morse pe care le trimitea pe calea undelor îi păreau a fi ultimele lovituri cu țara vreme sau mai târziu, se va sfîrși.

de loc codul. Nu putea să știe dacă sirienii erau sau nu la curent cu codul folosit. Dar, fără îndoielă, cu un calm extraordinar

mesajului un semnal imperceptibil, dar care stia că va fi re-

mesajului un semnal imperceptibil, dar care stia că va fi re-

mesajului un semnal imperceptibil, dar care stia că va fi re-

mesajului un semnal imperceptibil, dar care stia că va fi re-

mesajului un semnal imperceptibil, dar care stia că va fi re-

care — că Elie Cohen căzuse în mâinile inamicului

scară de dollu pentru Centrale servi-
a Tel-Aviv. Immediat
conventional, au alarmat conducerea, inclu-
mesaj spunea clar: „Sint arestat”.

Centralei de la Tel-Aviv, Cohen și-a

tat de Cohen și descifrat de Suedani și oamenii săi:

„Emisiunile tale de ieri seară și de azi dimineață rău captate. Încearcă să repeți mesajele tale în seara aceasta”.

Tel-Avivul, care își dăduse seama de ceea ce se întim-

nier al sirienilor, i-a dat să înțeleagă, prin acest mesaj, că totul era evident. Suedani, din contră, era convins că izraeli-

— Au căzut în plasă. Trebuie deci continuat — explica el, și vineri seara i-a dat ordin lui Cohen să repete cele două mesaje precedente „prout captate la Tel-Aviv”.

Cu inima strînsă, Cohen a repetat. Dar, de această dată, profitînd de neatenția lui Suedani, prea sigur de succesul care semnifica: „Nu credeți nici un cuvînt din acest mesaj Sint arestat”.

Duminică, 24 ianuarie 1965, cu puțin timp înainte ca să anunțe solemn prinderea spionului Kamal Amin Toubes, a juns la Tel-Aviv ultimul mesaj:

... faptul că descoperirea lui Cohen
și eficacitatea serviciilor de contra-

față statului major sirian; în plus, în cartierul său se găseau aparate de emisie-recepție. În anunțurile zile cu condiții atmosferice deosebite, emisiunile lui Cohen perturbaseră emisiunile și recepțiile radio ale ambasadei indiene. Preveniți, sirienii inspectaseră atunci întreg cartierul, fără să se opreas-

...la casa lui Cohen și fura și cearșafurile din camera lui.
Acesta este cartierul. Portul este continuu. La fata acestui fapt că
...adunându-se pe o parte a străzii, în fața statuii, majoritatea
...la casa lui Cohen și fura și cearșafurile din camera lui.
...misiune care era să se ocupe de contraspionaj și a altor
...spectacolele de circ și de teatru și de spectacolele de circ și de teatru.
Tronco... pentru serviciile sale de informații o mașină de radiogoni-
...puternice, capabil, în câteva minute, să repereze emisiunile
și amplasarea lor într-un raion de mai multe sute de metri.
La începutul lunii ianuarie această mașină a intrat în func-
țiune pe străzile Damascului. Era condusă și dirijată de teh-
nicienii sovietici sau sirieni, aceasta nimeni nu o știe. Dar se
poate admite că specialiștii sovietici urmăreau problema în-
deaproape, întrucât nivelul tehnicienilor de contraspionaj
sirieni era scăzut pentru a se servi de acest aparat complicat
și rar întrebuințat într-o țară arabă.

Ca să se obțină de la această mașină de detectare maxi-
mum de randament, trebuia ca ea să parcurgă străzile Da-
mascului în timpul „înterupțiilor electrice complete”.

Aici intervine o eroare din partea lui Elie Cohen, prea
sigur de el pentru a acorda atenție unui incident care preven-
tea captivarea sa.

Cu două zile înainte de arestare, Cohen indica Tel-Aviv-
ului că în seara precedentă avusese dificultăți, nu la emiterea
mesajelor Tel-Avivului (prin radioul alimentat cu elec-
tricitate), „din cauza unui deranjament electric din cartier”
Cohen, care știa că...
...electricitate. Nu era, de altfel, o pană curentă. Serviciul de
contraspionaj...
...și statului major.

noaptea contraspionajul pas se în urmări... casa lui Cohen, barabara pe unul din locatari, ca p-
...post clandestin.

Apoi...
...independență pen-
...nici o lumină
...In acel moment, Suedani și oamenii contraspionajului,
depistând, în sfârșit, postul clandestin care deranja emisiunile
din cartier, au pătruns în apartamentul spionului israelian.

cese verbale apărute în special în presa libaneză a :
că acest proces nu a fost decît o tristă parodie.

— Eu cer un avocat — spusese Cohen încă de la prim
sedință, după ce își declinase, o dată în plus, identitatea
Zahar Cohen, avocat la Beirut.

— Tu nu ai nevoie de avocat. Toată presa vîndută a unor
mai buni apărători ai tăi — a strigat atunci cu vehemență
presedintele tribunalului, colonelul Dalli.

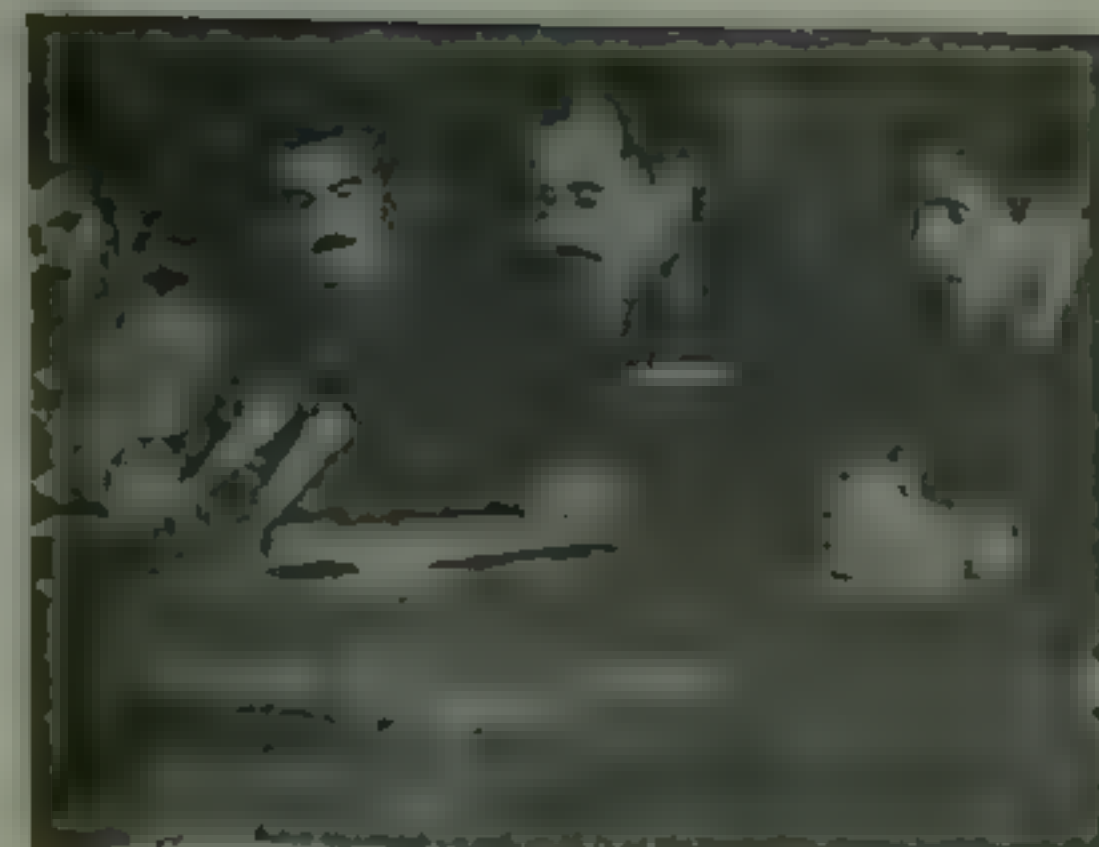
I-a cerut lui Cohen numele complicilor săi. El a spus că
nu a avut nici unul. I s-a pretins numele prietenilor și cunoș-
tințelor sale de la Damasc. El a enunțat un lung sir de nume.
Dar niciodată nu a citat numele judecătorilor săi, Hatum și
Dalli, care se numărau totuși printre prietenii săi cei mai
intimi. Mai mult încă : la una din sedințele procesului, care
pînă la 19 martie, colonelul Dalli a cerut :

— Arată-mi în această sală pe colonelul Hatum.

Ene Cohen s-a întors, a privit spre fundul săli unde se
reunaseră cîțiva ofițeri care urmăreau procesul ca spectatori,
apoi cu voce tare i-a spus lui Dalli :

— Colonelul Hatum nu se găsește în această sală.

Această scenă a fost una din servențele procesului pe
spectatori din Israel au putut să le urmărească pe ecranele
lor. Nadia Cohen era printre ei. Nu era desigur o eroare că
această scenă a fost prezentată publicului : totul făcea să

Tribunatul militar. În centru
Dalli, presedintele Curții

porar. A sosit, de asemenea, și ceasul lor, dar mult mai tîrziu.

În alta zi, Cohen a avut de răspuns la întrebarea : cu ce
rupte ? Răspunsul lui Cohen :

Colonelul Dalli ştia despre ce era vorba. În noiembrie 1964, în timp ce Cohen se găsea pentru ultima oară în Israel, a avut loc un violent incident de frontieră siriano-izraelian. Armata izraeliană, bine informată, distrusese printr-un tir tunuri şi mortiere nu numai anumite poziţii siriene, ci şi tractoarele şi buldozerele care săpau canalul de schimbare a cursului apelor Iordanului; Cohen furnizase unele planuri extrem de precise.

În toată perioada care a durat din ziua capturării şi până la executia sa din 18 mai, Cohen nu a avut dreptul să vadă decât o singură persoană civilă: un ziarist libanez, care după moartea lui Cohen i-a reprodus, la sfârşitul lui mai 1965, în revista „Al-Asbua Alarabi”, următoarele cuvinte:

„Ţin să se ştie că eu n-am trădat Israelul şi că m-am consacrat în Siria unei activităţi în favoarea serviciilor de informaţii ale ţării mele, pentru a asigura viitorul poporului meu, soţiei şi celor trei copii ai mei”.

Nadia Cohen, care de la începutul procesului îl văzuse pe soţul său în mai multe rinduri pe ecranul televizorului şi auzise vocea sa transmisă de la tribunalul din Damasc, s-a dus la 5 martie 1965 la Paris pentru a participa personal la eforturile prodigioase întreprinse pentru a-l salva pe Elie. La 6 martie ea s-a adresat ambasadorului sirian de la Paris, doctorul Sami Al-Jundi, dar acesta a refuzat să o primească. El i-a spus unui avocat francez, care îi adusese cererea Nadiei:

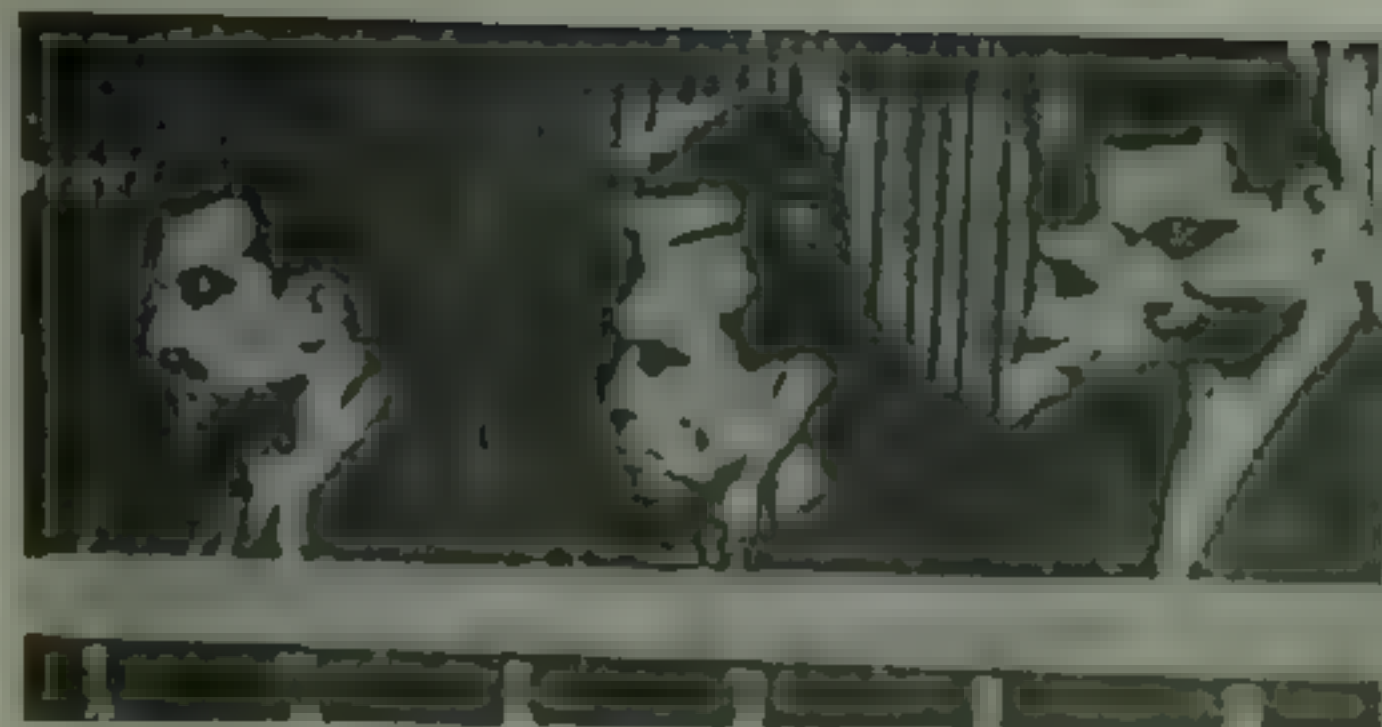
L-am cunoscut pe Elie Cohen. Ştiu acum cât era de periculos. Nu pot să fac nimic pentru el.

La 7 martie, „France Soir” publică un scurt interviu al Nadiei Cohen. Ea declara:

„Am cunoscut pe Elie Cohen în anul 1958, când el era copil al meu.”

Toate eforturile Nadiei, tot ce au întreprins, în lumea întreagă, sute de oameni de bună credinţă, au rămas fără rezultat.

Contraspionajul izraelian arestase la Haifa cinci tineri arabi care făceau spionaj în favoarea Siriei. Israelul a publicat în ziarele sale că aceştia erau nişte tineri arabi care făceau spionaj în favoarea Siriei.

Acesta este Elie Cohen, în momentul arestării sale.

acela care a fost condamnat la moarte în 1964
pentru că a fost implicat în complotul de asasinare a
președintelui sirian, Hafez al-Assad, în 1964.

În 1964, Hafez al-Assad a devenit președinte al
Siriei și a început să pună la cale planurile sale.

Hafez al-Assad a fost un lider militar și politician
sirian, care a condus țara din 1964 până în 2000.
A fost primul din dinastia Assad.

Moartea lui Hafez al-Assad a fost o veste
importantă pentru Siria și pentru lumea arabă.
El a fost în vârstă de 89 de ani la momentul morții.

Hafez al-Assad a fost un lider puternic și
popular în Siria.

El a condus țara cu o mână de fier, dar a fost
de asemenea un lider care a încercat să modernizeze

țara și să promoveze dezvoltarea economică.

Moartea sa a deschis calea pentru fiul său, Bashar al-Assad.

El a devenit președinte al Siriei în 2000.

Procesul a sîrșit la 19 martie. Verdictul a interve-

niut de-abia la 8 mai. Damascul a publicat accea-

rea hotărîre.

Așa că vedem faptul că acuzatul Ene, fiul lui Shaul

Kamal Amin Taabes, a pătruns în zona Elarî, ca-

considerată zonă militară închisă și avînd în vedere

prezența în această zonă în scopul de a culege înfor-

țe destinate inamicului și de natură să aducă pre-

judiciu național la Siriei, îl condamnăm la moarte

pe neapăsare.

Hotărîrea a fost pusă la cale de către

președintele tribunalului militar special, Maazi El-

damnat la 5 ani muncă silnică, șeful Al-Ard

la silnică și George Seif la cinci ani închisoare,

mult de o lună de la terminarea procesului

și a sentinței. Se pare că conducătorii si-

ria o decizie. Președintele El-Hafez era ac-

promisiunile lui Arrighi și Mercier. Da-
menii nu mai spera. În acest timp, Elie Cohen aștepta în celula
de la Damasc și nu știa ce au întreprins prietenii, țara, familia
sa și atitudinea alți cetățeni străini, pentru a-i salva viața. Ce pu-
tea fi mai teribil pentru acest om singur, fără nici un con-
act cu lumea exterioară, care nu știa nici macar dacă ai lui,
soția, camarazii, sînt la curent cu soarta sa?

A sosit ziua de 17 mai. Cître orele 22, tot „Europa nr. 1”
anunța teribilă știre a radioului Damasc: Elie Cohen va fi
spinzurat în cursul acestei nopți.

În același timp, undeva la Paris, avea loc o importantă re-
unune a unor avocați și consilieri juridici și politici. Printre
ei se găsea primul secretar al ambasadei Israelului, domn
Josef Hadass. El asaltă cu telefonul și alarma pe cine putea
punga lui Arrighi.

Salvați-l. Sîrmenii v-au mintit.

Decanul, care spera încă, îi răspundea cu o voce m-

Ce pot să fac?

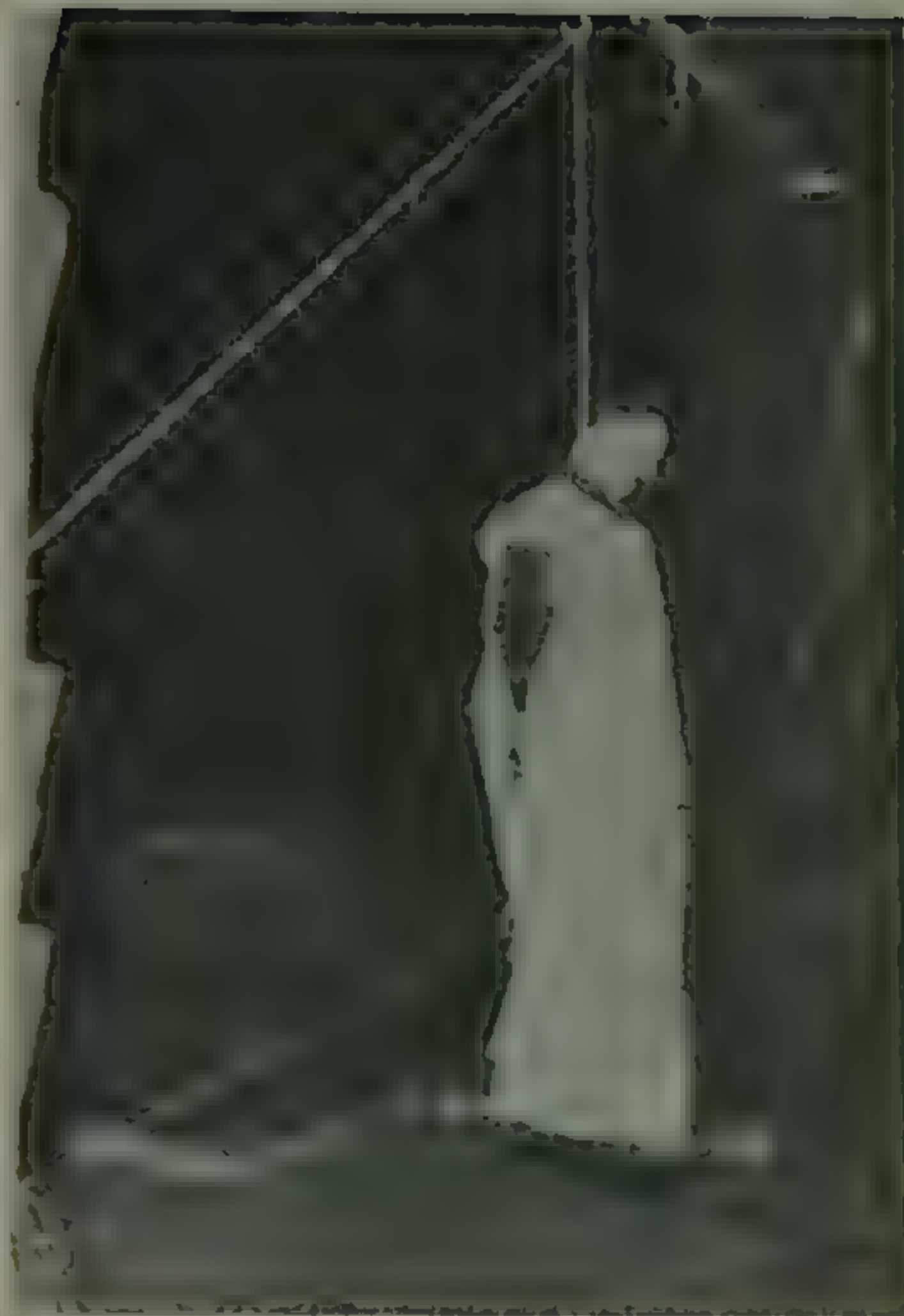
Hadass i-a propu-

Telefonati la Vatican.

Arrighi s-a conformat. Un cardinal, din cabinetul pap-
i-a promis să facă imposibilul. Între timp maestrul Mercier
cerca să obțină la capătul firului Palatul prezidențial din D-
masc. A obținut Palatul la orele 8 dimineața, a doua zi. Pe-
rziu. Cum prea tîrzie a fost și intervenția generalului
Gaulle, prevenit noaptea de dl. Pompidou.

La miezul acelei nopți de 17 spre 18 mai 1965, Elie C-
hen a fost trezit de colonelul Dali în celula sa. Si-a făcut ri-
gaciunea cu rabinul din Damasc, a scris ultima sa scri-
oară și a fost spinzurat în piața publică a capitalei.

Nimeni nu ar putea rezuma mai bine decît avocații Mer-
cier și Arrighi cum au fost aceste săptămîni de efort disp-
pentru a-l salva pe Elie Cohen. Iată un document, care poart
data de 24 mai 1965, adresat de acești avocați francezi prese-
dintelui El-Hafe.

Cadavrul lui Elie Cohen arde într-un loc al orașului
Învingerea spinzurătorii în piața El-Mina - Damasc

Imediat după întoarcerea lui la Paris și prin scrisoarea din 4 februarie 1963, am luat act de aceste promisiuni.

Între timp, răspundându-se zvonul în presă despre apropierea procesului, maestrul Mercier s-a dus din nou la Damasc la 25 februarie.

Primit de secretarul general al Președinției, sâmbătă 27 februarie, i s-a declarat că nu a intervenit nici o schimbare de la data când i s-au dat asigurările respective.

A rămas stupefiat aflând întâmplător, a doua zi, duminică 28 februarie, la sfârșitul zilei, că procesul lui Elie Cohen începuse la orele 8 în fața unui tribunal militar special, instituit prin decretul din 7 ianuarie 1963, și că, în sfârșit, de la deschiderea „dezbaterilor”, din care unele secvențe au fost proiectate pe ecranele televiziunii siriene, președintele Dalli Beuse cunoscând inculpatului, care solicita asistența unui avocat, că o astfel de satisfacție îi fusese refuzată.

Apărea astfel că, cu toate promisiunile făcute, Elie Cohen nu știa că noi fuseserăm constituiți pentru apărarea sa, pentru că el nu a făcut nici o mențiune referitoare la aceasta; că, în sfârșit, nu numai că nu am fost preveniți la terminarea instrucției polițienești, dar, mai mult, — chiar când dl. Mercier se găsea la Damasc în acest scop, în vâul și auzul autorităților siriene, — el nu a putut să-l viziteze pe inculpat înaintea procesului intentat fără concursul unui avocat.

Confratele nostru a cerut atunci audiență Excelenței sale Walid Taleb, ministrul Președinției, care — în prezența și cu asistența secretarului general Mamun Atassi — l-a primit luni 1 martie.

Cu această ocazie el a protestat vehement împotriva ignorării deliberate a promisiunilor făcute.

În baza cererii transmise Excelenței sale de a aștepta până seara mâine o întâlnire cu inculpatul, dl. Mamun Atassi i-a făcut cunoscut confratelui nostru că i se dăduse satisfacție și că-l va vedea pe Elie Cohen în aceeași zi.

Ministrul Președinției a adăugat că va fi analizată, de asemenea, posibilitatea de a-i permite d-lui Mercier să asiste în calitate de observator la anumite audiențe, și aceasta cu participarea d-lui Mamun Atassi ca interpret. Ținând seama de caracterul foarte specific al unei jurisdicții care nesocotește conștient drepturile de apărare, confratele nostru și-a rezervat de nădejde asupra acestui ultim punct până după discuția cu inculpatul.

Întors la hotel, unde aștepta să cunoască ora și locul întâlnirii promise cu Elie Cohen, maestrul Mercier a primit la orele 1 și 20 un telefon din partea secretarului general al Președinției, care îi declara că, printr-o decizie unanimă, tribunalul militar decisese să nu autorizeze pe nimeni să-l vadă pe Elie Cohen.

Această decizie era definitivă. Ea nu putea fi modificată și, în consecință, orice nouă întâlnire era inutilă.

Maestrul Mercier, întors la Paris, m-a informat despre aceste fapte, de a căror exactitate nimeni nu poate să se îndoiască, și am scris, la 3 martie 1963, Excelenței sale d-lui Walid Taleb, ministrul Președinției, adresând guvernului protestele noastre reînnoite contra procedurilor administrației și justiției, care constituie o injurie la adresa dreptului și moralei.

Nu am cerut atunci confratelui nostru Jean Talandier să se ducă și el la Damasc.

Acesta, primit la 20 martie 1963 de Excelența sa Walid Taleb, i-a reamintit că, în conformitate cu articolul 7 al decretului din 7 ianuarie 1963, verdictul trebuia să fie supus Excelenței Voastre în calitate de magistrat suprem al Republicii Arabe Siria, care vă conferă puterea de a declara competentă hotărîrea, de a o respinge din motive de procedură, de a respinge chiar și decizia tribunalului.

El a solicitat deci ca apărătorii lui Elie Cohen să fie primiți înaintea pronunțării deciziei.

I s-au dat d-lui Talandier toate garanțiile în această privință, precizându-i-se că procesul nu se va termina cu siguranță înainte de o săptămână.

Dar această ultimă informație a fost contrazisă imediat de comunicatul care anunța, în ultima emisiune televizată, că procesul luase sfârșit la 19 martie, seara.

Maestrul Talandier a reluat imediat contactul cu dl. Mamun Atassi, secretar general la Președinție, care i-a declarat că acest comunicat era destinat opiniei publice pentru a-i face cunoscut că „spectacolul televizat se terminase”, ceea ce nu însemna neapărat că procedura însăși luase sfârșit.

Dl. Mamun Atassi i-a confirmat din nou că nici o decizie nu se va lua înainte de a ne fi acordat audiență.

În aceste condiții noi v-am adresat la 23 martie telegrama următoare:

„Maestrul Talandier, reprezentantul nostru, ne informează că, cu toate declarațiile ce i s-au făcut, procesul s-a terminat subit. Verdictul pare a fi uninent. Stop. Reamintim articolul 7, decretul din 7 ianuarie 1963, care conferă magistratului suprem al Republicii Arabe Siria puterea de a respinge pentru motive de procedură deciziile tribunalului. Stop. În numele principiilor garantate de drepturile omului și constituția siriană, facem apel la Excelența Voastră să se reia procesul cu asistența avocaților și garanțiile universale recunoscute. Semnează: decanul baroului, Arrichi, și Jacques Mercier, avocat la Curte”.

La această telegramă, ca și la diverse altele similare și telegrame

pe care înainte de această dată le adresasem fie Excelenței Voastre, fie șefilor autorității, noi nu am primit niciodată răspuns.

Măistrul Mercier a acceptat atunci să se ducă din nou, pentru a treia oară, la Damasc.

În timpul ultimului său voiaj, dl. Mamun Atassi, secretarul general de la Președinție, care l-a primit la 11 mai, i-a confirmat telefonic la 14 mai că vom avea toată posibilitatea de a solicita grațierea lui Elie Cohen.

Pentru aceasta se prevăzuse o întâlnire sâmbătă 22 sau duminică 23 mai.

Măistrul Mercier, reîntors la Paris, mi-a făcut cunoscut această ultimă promisiune.

Noi am reamintit despre această promisiune într-o ultimă telegramă trimisă luni 17 mai, în ciuda încălcării promisiunilor precedente, sperăm încă în cuvântul dat. În toate țările civilizate, niciodată nu se execută o condamnare la moarte fără ca deținătorul dreptului de grațiere să nu asculte avocații într-un ultim recurs.

În aceeași seară ne-a parvenit din Damasc informația după care Elie Cohen va fi executat în aceeași noapte.

În prezența unor astfel de fapte, am solicitat domnului decan al Ordinului de avocați de la Curtea din Paris autorizația excepțională de a suspenda regula tăcerii pe care o impune respectul justiției.

A păstra tăcere asupra parodilor din Damasc n-ar echivala decât cu conștințirea celei mai mari in justiției, cu tolerarea disprețului față de cuvântul dat și cu cea mai flagrantă violare a drepturilor celor mai sacre.

De aceea, vă adresăm în mod public pe această cale cele mai solemne proteste contra violării promisiunilor făcute, contra procedurii de sfidare a tuturor regulilor morale.

Deși protestele și cererile noastre nu au întâlnit niciodată nici cea mai mică înțelegere din partea guvernului din Damasc, totuși noi sperăm încă, că pe baza simplului respect față de demnitatea umană, veți accepta cererea d-nei Nadia Cohen să se restituie împreună cu ultimul său mesaj, rămășițele pămîntesti ale condamnatului la moarte executat.

Primiți, domnule Președințe, expresia celei mai înalte simpatizări.

Decan Paul Arrighi
Jacques Mercier, avocat la Curte

După câteva zile de la moartea lui Elie, în fața unui ziarist israelian din Paris, domnul Mercier s-a exprimat: „L-au

omorât ca pe un cîine. A fost o ucidere crudă, săvîrșită de oameni fără nici o milă”.

Ce poate fi mai crud decît refuzul sirienilor de a restitui văduvei lui Elie Cohen rămășițele pămîntesti ale soțului său?

Le era sirienilor teamă să nu reînvie acest extraordinar agent israelian, pe care l-au îngropat în grabă sub arșita zilei de 18 mai, în cimitirul evreiesc din Damasc? Crucea Roșie internațională i-a cerut osemintele. Siria a refuzat să-l satisfacă cererea. Ea refuză și azi. În iulie 1967, Israelul a restituit Siriei toți prizonierii luați în timpul „războiului de șase zile”. În schimbul lor, Israelul a cerut rămășițele pămîntesti ale lui Elie Cohen. Din nou, Siria a refuzat. Se poate crede că una din clauzele păcii dintre Israel și Siria va fi și transferul osemintelor lui Elie Cohen din Damasc în patria sa.

★

Nadia a luat cunoștință de executarea soțului său prin radio. Apoi, cu dinții strinși, ea a spart toate geamurile apartamentului. În sfîrșit, în fața propriei ei neputințe, a început să plîngă și a leșinat. În această stare, pe jumătate leșinată, a stat timp de trei zile și trei nopți.

În timpul întîlnirii tovarășilor lui Elie Cohen, în casa acestuia din urmă, șeful Serviciilor secrete israeliene a spus următoarele:

„În meseria noastră se pune totdeauna, la anumite date, problema limitelor, ca indivizi. Elie refuza să-și pună problema limitelor sale. Era un idealist pur. Aspira totdeauna la mai mult. Mergea întotdeauna mult mai departe decît alții. Era cel mai bun dintre noi toți.

Consider că din rindurile noastre trebuie să vină apelul la răzbunarea lui Elie, contra cruzimii și barbariei siriene. Dar cred că răzbunarea cea mai mare va fi ca alții, mulți alții, să-l urmeze drumul.”

Şeful Serviciilor secrete ale Israelului avea dreptate. Alții l-au urmat pe Elie Cohen. Lumea întreagă și-a dat seama când trupele Israelului au atins, în iunie 1967, platoul înalt al Siriei, când au cucerit El-Hama și Kuneitra, că Elie Cohen informase bine. Tancurile Israelului nu se găseau decât la 50 de km de Damasc. Elie Cohen și cei care-l urmăseră ajutaseră la perfectă cunoaștere a acestor platouri de către armata israeliană.

CUPRINSUL

	Pag.
Din partea redacției	3
Ultima noapte	11
Tineretea în Egipt	19
Sabotaj la Cairo	27
Adaptarea în Israel	39
Serviciile secrete ale Israelului	43
Spionul începător	55
O nouă identitate	69
Destinația Buenos-Aires	79
Scurta ședere în Israel și plecarea definitivă	101
În drum spre Damasc	111
„88”	121
Nukeib	131
Enigma soldatului dispărut	147
Noi instrucțiuni	161
Orgie în Damasc	169
Un nazist la Damasc	183
„Hatungrad”	187
Al doilea raport în Israel	197
Ultimul voiaj în Israel	203
Capturarea	213
„El a fost cel mai bun”	227

Responsabil de edită: mr. ISULIN PETRICA
Corector: STOIAN RADU

Data la care : 21.09.68 ; *Data de tipar :* 01.11.68.
Tiraj 1200 ex., din care 1400 ex. hârtie semi-velină și 100 ex. hârtie velină. format 16/51 cm